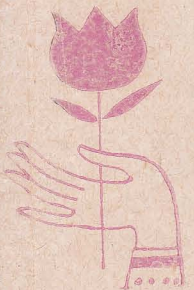

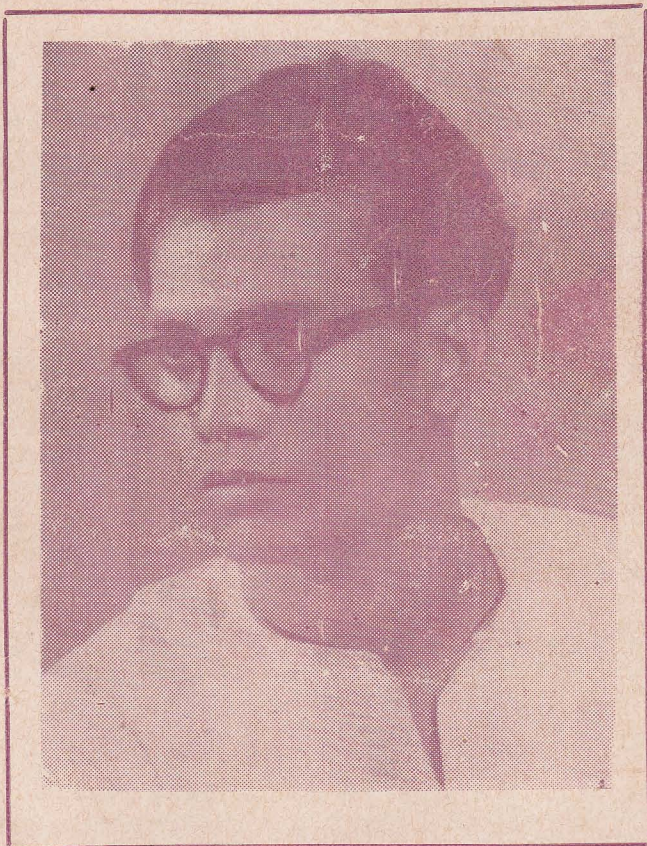
மலிகை

MALLIKAI PROGRESSIVE MONTHLY MAGAZINE

ஆசிரியர் : டொமினிக் ஜீவா

விலை : 2 ரூ.

ஜூலை 1982

ESTATE SUPPLIERS
COMMISSION
AGENTS

VARIETIES OF
CONSUMER GOODS
OILMAN GOODS
TIN FOODS
GRAINS

Dial
2 6 5 8 7
to

THE EARLIEST SUPPLIERS FOR ALL YOUR
NEEDS
WHOLESALE & RETAIL

E. SITTAMPALAM & SONS

223, Fifth Cross Street,
Colombo-11.

‘ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
யா தியினைய கலைகளில் உள்ளம்
சுடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறர்
சுனநிலை கண்டு துள்ளுவார்’

‘Mallikai’ Progressive Monthly Magazine

162

பதினேழாறு ஆண்டு

ஜூலை 1982

அடுத்த இதழ் 18—வது ஆண்டு மலர்

18வது ஆண்டு மலர் தயாராகின்றது.

சுகல இலக்கிய நண்பர்களையும் எம்முடன் ஒத்துழைக்கும்படி வேண்டிக் கொள்ளுகின்றோம்.

கடந்த காலங்களில் வெளிவந்த மலர்கள் பற்றி இலக்கிய உலகில் நல்லபிப்பிராயம் நிலவி வந்துள்ளதை நீங்கள் அறிவீர்கள். அதே போன்று இப்பொழுது வெளிவரவிருக்கும் மலரும் மிகச் சிறந்த உள்ளடக்கம் கொண்டதாக அமைய வேண்டும் எனப் பெருவிருப்பம் கொண்டுள்ளோம். அதற்கு உங்களைப் போன்ற ஆரோக்கியமான சிந்தனைத் திறனுள்ளவர்களின் ஒத்துழைப்புத்தான் அவசியத் தேவையாகும்.

விளம்பரம் சேகரித்துத் தரத்தக்க நண்பர்களை முன்னரே அணுகியுள்ளோம். அவர்களும் இதைக் கவனத்தில் வைத்திருந்து செயல்படுவது நல்லது.

மிகச் சுறுசுறுப்பாக வேலை செய்ய வேண்டிய நிலை. எனவே நமது சுறுசுறுப்பைப் புரிந்து கொண்டு எழுத்தாள நண்பர்கள் எம்முடன் ஒத்துழைத்தால் இன்னுஞ் சிறப்பாக எமது வேலையைச் செய்ய முடியும்.

இந்த மலர் காத்திர உள்ளடக்கம் கொண்டதாகவும் பேணிப் பாதுகாத்து வைத்திருக்கத் தக்கதாகவும் அமையும் என்பதை இப்போதைக்குச் சொல்லி வைக்கின்றோம்.

— ஆசிரியர்

மல்லிகை 234 B, — கே. கே. எஸ். வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
மல்லிகையில் வரும் கதைகள், சம்பவங்கள் அனைத்தும் கற்பனையே

யாழ்நகரில் குளோபல்

தலைநகரிலிருந்து சிறப்பாக சேவை செய்துவரும்
குளோபல் யாழ்நகர்ப் பெண்க்களுக்குப் பணிபுரிகிறது

சர்வதேச

ரெலிக்ஸ் ரெலிபோன்

அழைப்புகள்

டெலிபோட்டோ சேவை

தொடர்புப்பெறும்படி யாழ்நகரிலிருந்து வழங்குகிறது

குளோபல்

கொம்யூனிகேசன் லிமிட்டெட்

யாழ்நகர்ப் கிளை:

கூட்டுறவுப் பணிமனைக் கட்டிடம்

காங்கேசன்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம்

தொலைபேசி: 7015 - 7249 - 7312

தலைமை செயலகம்:

170, முதலாம் குறுக்குத்தெரு, கொழும்பு-11

**'தகவம்' கருத்துக்களைத்
தாராளமாக வரவேற்கின்றோம்!**

ஈழத்து இலக்கிய உலகில் இலக்கியத்துக்கான நேசிப்புடன் செயற்பட்டு வரும் தமிழ்க் கதைஞர் வட்டத்தினர் (தகவம்) சமீபத்தில் இந்தத் தேசத்தின் ஐனாதிபதிக்கு ஒரு மகஜரைச் சமர்ப்பித்துள்ளனர்.

ஆக்க இலக்கிய வெளியீட்டுத் துறையும் மற்றும் அறிவுத் துறை சார்ந்த ஏனைய நூல் வெளியீடுகளும் தற்போது இந்தத் தேசத்தில் என்றுமில்லாதவாறு மிகப் பயங்கரமாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதையும், இத்தகைய பாதிப்பிலிருந்து விடுபடுவதற்காக அரசு செய்யக்கூடிய ஆக்கபூர்வமான செயற்பாடுகளுக்கான வழிமுறைகளைப் பற்றியும் அந்த மகஜரில் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

மேலும் அந்த மகஜரில் சொல்லப்பட்டிருப்பதாவது: எமது நிறுவனம் பல்வேறு இலக்கியப் பணிகளை ஆற்றி வருகின்றது. நூல் வெளியீடுதலும் எமது புனித நோக்கங்களுள் ஒன்றாகும். இப்படியாக இருந்த போதும், கடந்த எட்டு ஆண்டு காலமாக முயன்றும் எம்மால் ஒரு நூலினையாவது வெளியிட முடியவில்லை, இதே விதமான அனுபவத்தையே இதர இலக்கிய நிறுவனங்களும் அனுபவிக்கின்றன. தமிழ் வெளியீட்டாளர்கள் பல்வேறு சிரமங்களை எதிர்நோக்குகின்றமையால், நூல் வெளியீட்டை பொருளாதார ரீதியில் சாத்தியமானதாக்க முடியாதுள்ளனர்.

இன்றைய நிலையில், நூல் வெளியிடக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை அரசு மாத்திரமே ஏற்படுத்த முடியும். தமிழ் வெளியீட்டாளருக்கு அரசு எந்த வகையில் உதவலாம் என ஆராய்ந்த எமது நிறுவனம், வழிவகைகள் சம்பந்தமாக ஒரு தீர்மானத்தை ஏக மனதாக நிறைவேற்றி, அதனை இத்துடன் இணைத்துள்ளது. புனைகதை இலக்கிய வெளியீட்டுத் துறையின் நலன் கருதி, இவற்றை நடைமுறைப்

படுத்தி உதவ தங்கள் மேலான அதரவை அன்புடன் வேண்டுகின்றோம். இப்படித் தமது வேண்டுகோளில் கேட்டிருக்கின்றனர்.

இந்த நாட்டுப் படைப்பாளிகள் தமது படைப்புகளை நூலுருவில் கொண்டு வருவதற்கான சிரமங்களையும் நெருக்கடிகளையும் பற்றி அவர்கள் நான்கு தீர்மானங்களையும், பல உப தீர்மானங்களையும் தமது அறிக்கையில் சேர்த்துள்ளனர்.

அந்த மகஜரில் கண்டுள்ள அத்தனை அம்சங்களையும் நாம் மனப்பூர்வமாக அங்கீகரிப்பதுடன் அவர்கள் இப் பிரச்சினைகளின் தீர்வுக்காக வைத்திருக்கும் ஆலோசனைகளையும் ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றோம்.

கடந்த நான்கு வருடங்களுக்கு மேலாக ஸ்ரீலங்கா சாஹித்திய மண்டலப் பரிசு எந்தவொரு தமிழ் எழுத்தாளனுக்கும் இதுவரை கொடுக்கப்படவில்லை என்ற அவல நிலையையும் அரசுக்குச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகின்றோம்.

இந்தக் கால கட்டங்களில் இந்த மண்ணில் பல்வேறு துறைகளைச் சேர்ந்த ஏராளமான புத்தகங்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன. அவைகளில் பல தரமான நூல்கள் எனப் பாராட்டவும் பட்டுள்ளன.

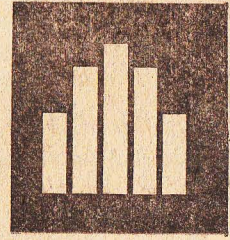
சாஹித்திய மண்டலப் பரிசு இதுவரையும் கொடுக்கப்படாததின் காரணம் என்ன என்பதை அறிய இந்த நாட்டுப் படைப்பாளிகளுக்குப் பூரண உரிமை உண்டு என்பதை நாங்கள் முற்றாக நம்புகின்றோம். அப்படித் தொடர்ந்து பல ஆண்டுகள் இப் பரிசுகள் கொடுக்கப்படாமைக்கு என்னென்ன முட்டுக் கட்டைகள் எங்கெங்கெல்லாமிருந்து ஏற்படுகின்றன என்பதைக் கலாசார அமைச்சு இந்தத் தேசத்து எழுத்தாளர்களுக்கு எடுத்து விளக்கப் படுத்தினால் அது பெரிய உதவியாக இருக்கும்.

செய்திப் பத்திரிகைகள் அடிக்கடி 'எழுத்தாளர்களுக்கு இனிமேல் நல்ல விடிவு காலம் பிறக்கும்; கலைஞர்களுக்கு வரப்போகும் காலங்கள் ரொம்ப ரொம்பச் சுபீட்சம் நிரம்பிய காலமாக அமையப் போகின்றது; இந்தத் தேசத்தின் முதுகெலும்பே கலைஞர்கள் தான்; அவர்களை முன்னேற்றமடைய வைப்பதே நமது தனிப் பெரும் சேவை!' என முக்கியஸ்தரின் செய்திகளை வெளியிடுகின்றன.

பொறுப்பு வாய்ந்த பலர் இப்படியான செய்திகளுக்குப் பின்னணியாகத் திகழுகின்றனர்.

ஆனால், நடப்பதோ ஒன்றுமேயில்லை.

ஆகவே தகவம் அமைப்பினர் ஜனாதிபதி அவர்களுக்குச் சமர்ப்பித்திருக்கும் திட்டங்களை நாம் வரவேற்கும் அதே சமயம் அவைகள் நிறைவேற்றப் பட்டால் இந்த நாட்டுப் படைப்பாளிகள் ரொம்பவும் ஆறுதலடைவார்கள் என்பதையும் கூறிவைக்கின்றோம்.

சிதம்பர ரகுநாதன்

க. கைலாசபதி

ஆங்கிலத்திலே *doyen* என்றொரு சொல் உண்டு. பிரெஞ்சு மொழியிலிருந்து ஆங்கில மொழி பெற்றுக் கொண்ட பல சொற்களில் இதுவும் ஒன்று. ஒரு சங்கத்திலே அல்லது அமைப்பிலே அல்லது குழாத்திலே மூத்தவர், முதல்வர், தலையாயவர், பலராலும் மதித்துப் போற்றப்படுபவர் என்றெல்லாம் பொருள் தரும் பதம் அது. இன்று தமிழலகிலே முற்போக்கு எழுத்தாளருள் *doyen* என்று வழங்கத்தக்க தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தவர் சிதம்பர ரகுநாதன் என்று கூறுவது எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப் படுவதொன்றாகும், தோற்றத்தில் இன்னும் இளைஞராகவே இருக்கும் ரகுநாதன் வயதால் மூத்தவர் அல்ல. அவரைவிட மூத்தவர்கள் சிலர் முற்போக்கு அணியிலேயே உள்ளனர். ஆயினும் பல்துறைப் பயிற்சியும் சிறுஷ்டி ஆற்றலும் ஒருங்கே வாய்க்கப்பெற்ற எழுத்தாளர்கள் மிகச் சிலரே இருக்கின்றனர். அவர்களுள் ரகுநாதனுக்குத் தனியிடமுண்டு.

திருநெல்வேலிச் சீமையிலே 1923 - ம் வருடம் பிறந்த

தொ. மு. சிதம்பர ரகுநாதன் இன்னும் அறுபது வயதை அடையவில்லை. எனினும் ஏறத்தாழ நான்கு தஸாப்தங்களாக எழுதிவரும் அநுபவம் நிரம்பியவர். சொந்தமாக எழுதியவையும் மொழிபெயர்த்தவையுமாகக் கமார் முப்பது நூல்களின் ஆசிரியர், இவரது ஆக்கங்களை நான்கு பிரிவுகளுக்குள் அடக்கலாம்: சிறுகதை, நாவல், கவிதை, நாடகம், விமர்சனம் என்னும் துறைகளில் குறிப்பிடத்தக்க சாதனைகளைப் புரிந்திருக்கிறார். 'பாரதி: காலமும் கருத்தும்' என்னும் நூல் அண்மையில் வெளிவந்தது. ஆயினும் கிட்டத்தட்ட முப்பத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன்பவர் எழுதி வெளியிட்ட 'இலக்கிய விமர்சனம்' (1948) என்னும் நூலே அவரது பெயருடன் ஒட்டிக் கொண்டதாகப் பலராலும் அடிக்கடி பேசப்படுவது. (1956) ம் வருடம் ரகுநாதனை நான் முதன்முறையாகத் திருநெல்வேலியில் அவரது இல்லத்தில் சந்தித்தபோது அந்நூலின் இரண்டாம் பதிப்பு வெளிவந்திருந்த சமயம்; அன்பளிப்பாக ஒரு பிரதி தந்தார். அப்பொழுது நூலைப்

படித்த வேளையில் மனத்தில் பதிந்த சில வாக்கியங்களும் சொற்றொடர்களும் இப்பொழுதும் நினைவில் நிலைத்து நிற்கின்றன.)

ரகுநாதன் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்தில் சிந்தித்தவை பல வழிகளில் தமிழுக்குப் புதியதாயும் ஏனையோருக்கு முன்மாதிரிகளாயும் இருந்து வந்திருப்பது சிறப்பாகக் குறிப்பிடவேண்டியதாகும். 'இலக்கிய விமர்சனம்' அவரது இளமைத் துடிப்பின் வெளிப்பாடாக, தமிழவன் ஓரிடத்திற் குறிப்பிட்டிருப்பது போல, 'அவ்வப்போது பகுதி பகுதியாக மூலையில் பட்டதையெல்லாம் சொல்லிவிடும்' 'பிரகடன்' நூலாகத் தோன்றக் கூடுமாயினும். இன்றும் இளமை குன்றாமல் விளங்கும் விமர்சன நூலாகத் திகழ்கிறது. விமர்சனக் கலை அதன் பின்னர் உலகிலும் — தமிழிலும் — எவ்வளவோ நடந்து சென்றுவிட்டது. ஆயினும் மேறெட்டு இலக்கிய விமர்சன முறையைத் தமிழ் மயப்படுத்திப் பிரயோக விளக்கம் செய்ய முற்பட்ட முதலாவது நூல் என்ற வகையில் அதன் ஸ்தானம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டு விட்டது. விமர்சனத்துறை சார்ந்தனவாக 'சமுதாய இலக்கியம்', 'கங்கையும் காவிரியும்', 'பாரதியும் ஷெல்லியும்', 'பாரதி: காலமும் சுருத்தும்' என்பன பின்னர் வெளிவந்தவை. அவற்றுள் 'சமுதாய இலக்கியம்' சமூகவியல் அணுகுமுறையைப் பிரபலியப்படுத்தியதாகும்.

சிறுகதை மன்னர் புதுமைப்பித்தனைப் பற்றிப் பலரும் நன்கு அறியாதிருந்த வேளையில், 'மணிக்கொடி'க் குழுவினர் புதுமைப்பித்தன் பெயரை நடுவ விட்டிருந்த வேளையில், 'புதுமைப்பித்தன் வரலாறு' (1951)

என்னும் நூலை எழுதினர் ரகுநாதன். வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக அது அமைந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து 'புதுமைப்பித்தன் கவிதைகள்' (1954) ரகுநாதனின் நீண்ட முன்னுரையுடனும் விளக்கக் குறிப்புகளுடனும் வெளிவந்தது. வசன கவிதை—புதுக்கவிதை பற்றிய சர்ச்சைகள் மலிந்துள்ள இக்காலத்தில், ரகுநாதன் ஏறத்தாழ இருபது பக்கங்களில் எழுதியிருக்கும் சுவாரச்யமான — சித்தனையைத் தூண்டும் — பதிப்புரை பலரும் படித்துப் பயன் பெறத்தக்கது. வெளிவந்த காலத்தில் 'தமிழ் ஒளி' உட்படப் பலர் அம் முன்னுரை குறித்துக் காரசாரமாக விவாதித்தார்கள். ரகுநாதன் புதுமைப்பித்தன் வரலாற்றினை விரிவாக எழுதி வெளியிட்டதன் பயனாகவே புதுமைப்பித்தன் படைப்புகள் இலக்கிய உலகில் உரிய இடத்தைப் பெறலாயின.

இந்நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலும் அதற்குச் சற்று முன்னதாகவும் நல்ல முறையில் ஆரம்பிக்கப் பெற்ற தமிழ் நாவல், இடையில் தொடர்கதை எழுத்தாளராலும், மிகையுணர்ச்சி எழுத்தாளராலும் திசை திருப்பப்பட்டு நலிவுற்றிருந்த வேளையில் 'பஞ்சம் பசியும்' (1953) என்னும் யதார்த்த நாவலை எழுதி மற்றுமொரு 'முதலாவது' என்னும் சாதனையை நிலை நாட்டிக் கொண்டார் ரகுநாதன். (அதனை முற்பட விமர்சித்துப் பாராட்டியவர்களில் நானும் ஒருவன் என்ற வகையில் ரகுநாதனுக்கும் எனக்கும் கடிதத் தொடர்பு அடிக்கடி நிகழ்ந்து வந்தது.) இலங்கையிலும் தமிழ் நாட்டிலும் அறுபதுகள் துவக்கம் வேகமாக வளர்ந்து வந்துள்ள சமூக—யதார்த்த — நாவலுக்கு ரகுநா

தனின் 'பஞ்சம் பசியும்' வழிகாட்டியாக அமைந்தது என்று கூறுதல் தவறாகாது. கார்க்கியின் 'தாய்' என்னும் நாவலைத் தமிழில் பெயர்த்த ரகுநாதன், தனது நாவலை எழுதுகையில் உலகப் புகழ்பெற்ற அந்த எழுத்தாளனின் ஆங்கங்களின் பாதிப்பைப் பெற்றிருந்தமை வியப்பன்று. 1957ல் 'பஞ்சம் பசியும்' நாவல் செக் மொழியில் பெயர்க்கப்பட்டது. ரகுநாதனின் நெருங்கிய நண்பராயிருக்கும் செக் தமிழ் ஆய்வாளர் கமீல் சுவெலில் நாவலை மொழிபெயர்த்தார். 'கன்விகா', 'பயல்' ஆகிய நாவல்களையும், தான் சில காலம் நடத்திய 'சாந்தி' என்னும் சஞ்சிகையில் தொடர் கதையாக வெளியிட்டு (முற்றுப் பெறாத) 'நெஞ்சிலே இட்ட நெருப்பு' என்னும் புனைகதையையும் எழுதியிருப்பினும் அவருக்கு அழியாப் புகழை ஈட்டிக் கொடுத்தது. 'பஞ்சம் பசியும்' என்னும் நாவல்தான் தமிழ் நாவல் இலக்கிய வரலாற்றிலே அதற்குத் தனிபிடமுண்டு.

இவ்வாறு சாதனைகள் பல புரிந்த ரகுநாதன், பல காலமாகப் பொதுவுடைமைத் தத்துவத்தைத் தழுவிவராக இருந்து வந்திருக்கிறார். மார்க்சீயத்தை உள்வாங்கி, தமிழ்க் கலை இலக்கிய மரபினை அதனுடன் கலந்து இலக்கியம் படைப்பவராக இருப்பதே அவரது தனிச் சிறப்பு எனலாம். அவரது கவிதைகளில் இதனை மிகத் துல்லியமாய்க் கண்டு கொள்ளலாம். கவியரங்கக் கவிதைகளில் தனக்கெனத் தனிப்பாணி ஒன்றை வகுத்துக் கொண்டுள்ள ரகுநாதன், திருச்சிறும்பலக் கவிமாயர் என்ற புனைபெயரிலேயே பெரும்பாலான கவிதைகளை எழுதியிருக்கிறார். இடைக்கால இலக்கிய வழக்கையும், திருநெல்வேலிப் பேச்சு

வழக்கையும் அளவறிந்து சேர்த்து அற்புதமான ஆற்றலுடனும், அழகுடனும் கவிபாடும் ரகுநாதன் புதுக்கவிதை குறித்துத் திடமான கருத்து உடையவர். அப்பொருள் பற்றிப் பல வாதப் பிரதிவாதங்கள். எழுந்தபோதும் ரகுநாதனுடன் கருத்து முரண்பாடுடையவர்களும், அவருடைய எழுத்துக்களில் நெஞ்சைப் பறிகொடுப்பதற்குக் காரணமாயிருப்பது நடைச் சிறப்பு ஆகும். ரகுநாதனைப் புதுமைப்பித்தன்பால் ஈர்த்ததும் நடையில் அவருக்கிருந்த ஈடுபாடு என்றே கருதத் தோன்றுகிறது. கவிதையிலும் உரைநடையிலும் எடுப்பான — வைரம்பாய்ந்த — தற்புதுமையான — சொல்லாட்சியைக் கையாள்பவர் ரகுநாதன். இது யாவரும் ஏற்றுக்கொண்ட உண்மை. பல எழுத்தாளர்கள் நடைக்காக உயிரை விட்டுப் பொருள் வலுவற்ற வெறும் சொல்லலங்காரத்திலே சொக்கி நின்றுவிடுவதையும் காண்கிறோம். ஆனால் சமூகப் பார்வை திறம்பாத ரகுநாதன் பொருளிலிருந்து பிரிக்க முடியாத நடைவளம் நயம்படப் படைப்பவர். கம்பனின் காம்பீர்யத்தைச் சிலாகித்துப் பேசும் ரகுநாதன் நவீன உரை நடையில் அத்தகைய கம்பீரத்தைப் பெய்து காட்டியவர் இவ்விஷயத்தில் காலஞ் சென்ற கு. அழகிரிசாமிக்கும் ரகுநாதனுக்கும் நிரம்பிய ஒற்றுமை உண்டு. ஒரே ஆண்டிற் பிறந்த இருவரும் நெருங்கிய நண்பர்களாக மட்டுமன்றி, இணைந்து இலக்கியம் படைக்கும் இரட்டையராயும் இருந்திருக்கிறார்கள். 'சக்தி' சஞ்சிகையில் இருவரும் கடமையாற்றிய காலத்தில் 'இரட்டையர்' என்ற புனைபெயரில் கவிதைகள் எழுதினர்.

‘ரகுநாதன் கதைகள்’ ரகுநாதன் கவிதைகள்’ என்னும் தலைப்புகளில் ரகுநாதன் நூல்கள் வெளியிட்டதைப் போலவே, ‘அழகிரிசாமி கதைகள்’ என்னும் தலைப்பில் அழகிரிசாமியும் ஒரு சிறுகதைத் தொகுப்பை வெளியிட்டார். இரு கதைத் தொகுப்புகளின் முதற் பதிப்பு சக்தி வெளியீடாக அமைந்தது. வை. கோவிந்தன் மீது இருவரும் ஆழ்ந்த மரியாதை கொண்டவர்கள். இன்னொரு வகையிற் சொன்னால், ‘சக்தி’ சஞ்சிகையில் அவர்கள் பணிபுரிந்த காலப் பகுதியிலேயே முழுமூச்சாகப் பல தரப்பட்ட இலக்கிய பரிசோதனைகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர் எனலாம். ‘சக்தி’ வரிசையில் வெளியிடப்பட்ட தொகுப்புகளில் இருவரின் கைவண்ணத்தையும் பூரணமாகக் காணலாம். சிறந்த மொழிபெயர்ப்புகளைச் செய்தனர்.

ரகுநாதனைப் பற்றி எவ்வளவோ எழுதலாம்: ஆயினும் ஒன்று மட்டும் கூறியே ஆக வேண்டும். எழுத்தையே தொழிலாகக் கொண்டு இன்றுவரை வாழ்ந்து வரும் அவர் எப்பொழுதும் இலக்கியத்தை ஆழமாக நேசித்து அதனை உயர் நிலையில் வைத்து மதித்து வந்திருக்கிறார். வணிக நோக்கோ, மலினப் போக்கோ கிஞ்சித்தும் அவரைத் தொட்டதில்லை. அந்தரங்க சுத்தியுடன் இலக்கியத்தை அணுகுபவர் அவர். அதனாலேயே இலக்கிய எதிரிகளும் அவருக்கு அநேகர் இருக்கின்றனர். ‘புதுமைப் பித்தன் வரலாறு’ என்னும் நூலிலே, இறுதிப் பந்தியில் புகழ் பூத்த அந்த எழுத்தாளரைப் பற்றி ரகுநாதன் பின்வருமாறு எழுதியிருக்கிறார்:

‘புதுமைப்பித்தன் யார்? இலக்கியத் திருடனின்

பேய்க்கனவு; புத்தகாசிரியர்களுக்கு ஒட்டக் கூத்தன்; வலுவற்றுக் கிடந்த தமிழ் வசனத்துக்கு வாலிபம் தந்த சஞ்சீவி..... இளம் எழுத்தாளர்களின் இலட்சியம், யதார்த்தவாதிகளின் முன்னோடி.’

ஏறத்தாழ இவை ரகுநாதனுக்கும் பொருந்தக் கூடியவை. இலக்கியப் போலிகளையும் சனாதனிகளையும், நவிலக்கியக்காரரையும் ரகுநாதன் சாடும் பொழுது அவரது இலக்கிய உணர்ச்சியையும் தர்மாவேசத்தையும் தரிசிக்கலாம். அண்மைக்காலங்களில் அத்தகைய எழுத்துகள் மிகக் குறைவே. எனினும் ‘சக்தி’, ‘சாந்தி’, ‘தாமரை’ முதலிய ஏடுகளில் காலத்துக்குக் காலம் அவர் எழுதியிருக்கும் மதிப்புரைகளையும், விமர்சனங்களையும் படித்திருப்பவர்களுக்கு, அவரின் அப்பழுக்கற்ற ஆளுமையும், அநாயாசமான இலக்கிய ஆற்றலும் நன்கு பரிச்சயமானவையாய் இருக்கும். கடந்த சில காலமாக, பாரதி ஆய்வுகளிலேயே தனது கவனத்தைச் செலுத்தி வந்திருக்கும் ரகுநாதனிடமிருந்து கருத்தார்ந்த—காத்திரமான—சில நூல்களை இலக்கிய உலகம் எதிர்பார்த்திருக்கிறது. இலங்கைக்குக் கால் நூற்றாண்டுகளுக்குமுன் (1956 ல்) விஜயஞ் செய்த ரகுநாதனுக்குப் பல நண்பர்கள் இங்கு உள்ளனர். இவ்வாண்டு அவர் இங்கு வருவார் என்ற செய்தி இலக்கிய ரசிகர்களுக்கு மகிழ்ச்சியூட்டும் செய்தியாகும். பாரதி நூற்றாண்டு விழாக்கள் நடைபெறும் இவ்வாண்டில் சிறந்த பாரதி ஆய்வாளர் ஒருவரின் வருகை வரவேற்கத்தக்கது.

கந்தாரிச் சோறு

ப. ஆம்பின்

மஹிப் தொழுகை முடிந்த திலிருந்தே ஜெயின் வீட்டுக் கந்தாரி வைபவம் களை கட்டத் தொடங்கியிருந்தது. நான்கு ரபீயுல் அவ்வல் தலைப் பிறைகளுக்குப் பின் மீண்டும் நடைபெறும் கந்தாரி வைபவம் என்றால் கூறவும் வேண்டுமா?

உள்ளூர் கிராம வாசிகள் ஓட்டமும் நடையுமாக உதவி ஒத்தாசைகள் செய்து கொண்டிருந்தார்கள்.

‘மௌலாத்’ ஒதலுக்குப் பிறகு பிரயாண சௌகரியத்திற்காக வெளியிலிருந்து வந்தவர்களுக்கு முதலில் சாப்பாடு வைக்கப்பட்டது.

சுமார் ஒன்பது மணியளவில் வெளியிலிருந்து வந்த வாகனங்கள் எல்லாம் சென்று மறைந்து விட்டன. இனி ‘ஊர் ஜமாத்தாருக்குத்தா’—

ஜெயின் குரல் கொடுத்தார்.

‘வாங்க வந்திருங்க நேரம் போகுது’

ஒரு சுற்றுச் சுற்றிவந்து மீண்டும் அழைக்கிறார்—

‘ரஹீது மச்சான்..... ஆக்கள் வந்தா எண்டு பாத்து இருக்க வையுங்க.....’

நான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இந்த முறை தானே வானத்தில் கார் முகில் தோன்றி, வரண்ட இதயங்களில் எல்லாம் பால் வார்த்தது.

பருவ மழை பொழியோ பொழியென்று பொழிந்து தள்ளியது.

விவசாய உள்ளங்கள் எல்லாம் பெருக்கெடுத்தன. வயல்கள் எங்கும் பசுமை! புதுமை! அறுவடை: சூடு மிதிப்பு.

இந்த முறை ரபீயுல் அவ்வல் கோலாகலமாய் பிறந்து விட்டது.

தலைப்பிறையில் ஜெயின் வீட்டு கந்தாரி என்றால் அதற்கு ஒரு தனி மௌசுதான். ஊர் ஜமாத்தின் பொருளாளர் ரஹீது அவர்களின் உள்ளமும் பூரித்துப் போய் விட்டது.

தலையை நிமிர்த்தி, பார்வையால் கூட்டத்தை அளக்கிறார்— ஊர்வர்கள் பெரியவர்கள், இளைஞர்கள் என்று..... எல்லாரையும் நன்கு அறிபவர் அவர் ஒருவர்தானே!

அவரது பார்வையில் ஒருவர் சிக்கவில்லை. அங்கும் இங்கும் அலைகிறார். சிந்திக்கிறார். தேடுதல் முயற்சியில் படு தோல்வி.

.....ம்... என்ன ஓராளைக் காணமே?

‘யாரு? யாரு? ஆர் மச்சான்’ குரல்கள் கந்தூரி மஜ்லிசில் சல சலப்பு.

சபையோரின் கண்கள் நான்கு பக்கங்களுக்கும் சுழல்கின்றன.

வருகை தந்து, பந்தியை நோக்கி முட்டி முந்திக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு பன்னீர் தெளித்து, வரவேற்று இருக்கச் செய்து கொண்டிருந்த ஜெயினுக்கு கையும் ஓடவில்லை, காலும் ஓடவில்லை.

‘யார் மச்சான் வரல்லே...?’

‘நம்மட அப்துல் காதர் லெப்பையக் காணம்’ சபையிலிருந்து கணைகள் சரமாரியாக எழுகின்றன.

‘அந்த மனிசன் நோயாளி, எங்க வரப்போகுது?’

‘அட நோயாளி எண்டா ஒரு புள்ளயயாவது அனுப்பப் படாதா?’

‘ஊருக்குள்ள, ஊர் ஜமாத்திலிருந்து ஒருவர் சமூகமளிக்கா விட்டால் அதற்குக் காரணம்?’

‘எல்லாருக்கும்போல ‘காட்’ அனுப்பி சொல்லிக் கேடக்கா எண்டு கேளுங்க...’

இந்த முறைதான் கந்தூரிக் கான அழைப்பு அஞ்சலட்டையை விட மிகச் சிறிய அளவில் அச்சிடப்பட்டு, உரிய காலத்தில் சகலருக்கும் அனுப்பி வைக்கப்பட்டது.

அஞ்சலில் அனுப்பினாலும் சில வேளைகளில் தவறிப்போகும் அல்லது பிந்திக் கிடைக்கும்.

ஜெயினின் குரலோசை கிணற்றின் அடியிலிருந்துவந்தது.

‘கபூர்..... கபூர்..... டேய் கபூர்..... எங்கே இவன். ஹர பாப்போல.. இங்க வாயண்டா. என்னத் தின்னத்தான் போறிங்க’

ஜெயினுக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை. அமாக்களப் படுவதற்கு இது பள்ளிவாசல் விசாரணையா? அல்லது ஒரு புனிதமான ‘மஜ்லிசா?’

இரண்டாம் பந்திக்கு வந்து இருந்தவர்களுக்கு சோறு பகிர்ந்து கொண்டிருந்த, கைருனின் இளைய சகோதரன் கபூர் என்னவோ ஏதோவென்று ஓடிவந்து நின்றான்.

‘கபூர், நீ அப்துல்காதர் லெப்பை வுட்ட போய் ‘காட்’ குடுத்து சொன்னனியோ?’

சிலையாகி நின்றவன், சற்று நேரம் யோசித்துக் கொண்டிருந்தான்.

‘என்னடா சாதத்துப் போச்சா, வாயத் திறந்து சொல்லேண்டா’

இதுவரைக்கும் ஜெயினுக்கு இப்படி ஒரு சங்கடமான நிலைமை ஏற்பட்டதில்லை. ‘ரபீயுல் அவ்வல்’ தலைப்பிறை இப்படி தலையிடியைத் தரும் என்று அவர் சற்றும் எதிர்பார்க்கவில்லை. கடந்த காலங்களில் அவரது இல்லத்தில், இப்படியான ஒரு வைபவம் இடம் பெற்றால், கிராமத்தில் உள்ள சகல விவசாய உள்ளங்களிலும் குதுகலம்தான் இழையோடும். அக்கம் பக்கத்து கிராமங்களில் இருந்து அன்றும் நண்பர்களும், பிரமுகர்களும், உறவினர்களும்.....

எல்லாம் கோலாகலமாகத் தான் நடந்துள்ளன. இப்

பொழுது சபையோரின் கண்கள் எல்லாம் கபூரின் வாயையே மொய்த்துக் கொண்டிருந்தன. ஜெயினுக்கு அந்தப் பெரிய கிராமத்தில் எதிரிகள் இல்லை. எல்லாரும் ‘ஒன்றுக்கொன்று’-- அரை வாசிப் பேர் உறவினர். எத்தனையோ பேருக்கு ‘ஏர்’ ஆகவும், ‘ஏணி’ யாகவும்தான்.....

யோசித்துக் கொண்டிருந்த கபூர் கடைசியில், தயக்கத்தோடு வார்த்தைகளை மென்று விழுங்கினான்.

‘இல்ல மச்சான், சொல்ல மறந்திட்டன்’

இந்த வார்த்தைகளால் ஊர் ஜமாத்தாருக்கு ‘உசார்’ பிறந்ததும் ‘ஓஹோ’ வென்றிருந்தது.

‘அப்துல் காதர் லெப்பை ஜமாத்திலிருந்து ஒதுக்கப்பட்ட ஆளா?’

‘ஏழை எளியதுகள்தானே என்று மறந்திருப்பார் போலிருக்கு. எல்லாம் புகழுக்குச் செய்ததுதானே’

‘தொலைவிலிருந்து வந்த மனிசனெல்லாம் வந்து போய்ட்டாக, பாவம் ஊர்ல உள்ள மிஸ்கின். ஒரு கையும் காலும் வளமில்லாத நோயாளிக்கு.... கந்தூரிக்கு அழைப்பில்லை. பாவம் பாரிச வாயு ஏற்பட்டதிலிருந்து மனிசன் நாட்டு வைத்தியத்தில வாழ்ந்து கொண்டிருக்கு’

‘ஓதிப்படிச்ச மனிசன், ஊர் முழுக்க லெப்பை, லெப்பை என்று பட்டம்: ஏழை எண்டாப் போல கழிவா’

‘நல்லா கெடக்கு ஞாயம்’ தனக்குத்தான் ‘மார்க்கம்’ தெரியும் என்பதைக் காட்ட, ஒருவர் பக்கத்தில் இருந்த இளம் மெளல வியைச் சுரண்டினார்.

‘மெளலவி, நீர் ஓதிப்படிச்ச ஆலிம்தானே, சொல்லும் பார்க்க -- கந்தூரி குடுக்கிறது யாருக்கு? ஏழைக்கா, பணக்காரனுக்கா? ஆ... தெரியாமத்தான் கேட்கிறன், கந்தூரி எண்டா என்ன மெளலவி?’

சோறு கறிகளில் இருந்து பறந்த சூடான ஆவியைப் போன்ற சொற்கள், ஜெயினின் இதயத்தைக் குத்திப் பதம்பார்த்தன.

இந்தச் சலசலப்புக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்க நினைத்த பிரகிருதி -- ‘டேய் யாராவது போய் அப்துல் காதர் லெப்பைய கையோடு கூட்டிக் கொண்டு வாங்கட’

ஆனால் அது எடுபடவில்லை.

ஊர்ப் பாடசாலையிலிருந்து வந்த கரீம் மாஸ்டர் கௌரவப் பிரச்சினையைக் கிளப்பினார்--

‘இந்த சபையில ஞாயம் கேட்கிறது முறையல்ல. நாங்கள் எல்லாரும் ஜெயின் அவர்களுடைய அழைப்புக்கு இணங்கி, கந்தூரி மஜ்லிச சிறப்பிக்க வந்த விருந்தாளிகள். ஊர் ஜமாத்த பாதிக்கும் குற்றம் குறை இருந்தா, பள்ளிவாசல் நிர்வாக சபைக்கு ஒரு கடிதம் குடுத்து, விசாரணையை ஏற்படுத்தி ஞாயம் பேசுங்க. மற்றது இந்த நேரத்தில் அப்துல் காதர் லெப்பைய ஆள் அனுப்பி எடுப்பிக்கிறது அது அவருக்கும் மரியாத இல்ல. மறதியாக ஒரு தவறு நடந்தது உண்மை. அதை மறந்து மஜ்லிச சிறப்பிக்கிறதுதான் நல்லது’

ஆசிரியருக்கு ஓர் அர்த்த முள்ள பிரசங்கமே நடத்திவிட்ட திருப்தியால் உச்சி குளிர்ந்தது, ஊர் ஜமாத்தாருக்கும் அந்த உரையில் ஏதோ ஒரு நியாயம்

இருப்பது போல் பட்டிருக்க வேண்டும்.

அதற்குப் பின் 'சிம்மக்குரல்' அடங்கி விட்டது. வயலில் விளைந்த புத்தம் புதிய 'சம்பா' அரிசியில் நெய்ச்சோறு, வேட்டையாடிய இறைச்சியில் பொரியல், சமையல் என்றேல்லாம். சேனையில் ஆய்ந்த கத்தரிக்காய்ப் பிஞ்சு எண்ணெயில் பொரித்து உலர்த்தி சமைத்து, வகை வகையான மரக்கறி 'சூப்', வட்டி லாப்பம் வேறு—

உபசாரம் முடிந்ததும் விருந்தாளிகள் வெளியேறி விட்டார்கள். கரீம் மாஸ்டர் மட்டும் நீண்ட நேரம் ஜெயினுக்கு ஆறுதல் கூறிக் கொண்டிருந்தார்.

க்பூர், ரஷிது இன்னும் பகிர்வதற்கு உதவியாய் இருந்தவர்களும் போய்விட்டார்கள்.

ஜெயினின் நான்கு யிள்ளைகளும் உறங்கிவிட்டிருந்தார்கள். சாப்பிட்டார்களோ என்னவோ!

சோறும் கறிகளும் தீர்ந்து— ஜெயினுக்கும் அவரது மனைவி மக்களுக்கும் ஒரு தனி 'சகன்' எடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது அவ்வளவுதான்.

கைகளும் உண்ணாமலே உறங்கிவிட்டிருந்தான். அந்தப் பெரிய வீட்டின் முன் அறையில் ஆழ்ந்த அமைதியில் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தார் ஜெயின்.

'கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக 'ஆண்டவனுடைய ரஹ்மத்' பருவ மழை பெய்யாமல் இருந்ததால், ஊர் சனங்களின் மனசில் கூட ஈரப்பசை இல்லாமல் போய்விடுமா?'

கரீம் மாஸ்டர் விடைபெறும் போது பக்குவமாகச் சொல்லி விட்டுப் போன ஒரு கருத்தில் ஜெயினுக்கு ஒருவகை பிடிப்பும், தெளிவும், அதனால் மகிழ்ச்சியும் ஏற்பட்டிருந்தது.

'மச்சான் நான் சொல்றன் எண்டு குறை நினையாதீங்க. பசித்தவனுக்கு உணவு இல்லை என்றால், இந்தப் பூமியில் விளைஞ்சிதான் என்னத்துக்கு மச்சான். இந்தப் பூமிய...'

'பார்க்கப் போனால் கரீம் மாஸ்டர் இப்படிச் சொன்னதில் எவ்வளவு உண்மை பொதிந்து கெடக்கு?'

அப்துல்காதர் லெப்பை அவர்களுடைய வீடு ஊர் எல்லையில் அமைந்திருந்தது. அன்று இரவு அவர்கள் இன்னும் உறங்கவில்லை என்பதை அவர்களது பேச்சுக் குரல்களே காட்டிவிட்டன. அவர்களுடைய பேச்சும் ரபீயுல் அவ்வல் தலைப்பிறையைப் பற்றியதுதான்.

'என்ன இருந்தாலும் பொடியணையாவது அனுப்ப ஈந்த' இது அவரது மனைவி.

'நீ வாய மூடிப் படுமரியம். எண்ட கோவத்த கிளப்பாதே. இதென்ன பள்ளி கந்தாரியா? ஜெயின் ரவீட்டுக் கந்தாரி. சொல்லாமல் போகப்படாது. நாங்க ஏழைகளென்டா, மானம் மரியாத அத்துப்போச்சா?'

அதற்குப் பின் மரியம் ஒன்றும் கதைக்கவில்லை. மெளனம் யுகங்களாய் நீடித்தபின்—

'மரியம் புள்ளைகள் படுத்தாட்டாங்களா' அவரது குரலில் அமைதியும் தெளிவும் இழையோடியது.

MALLIKAI

சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா 28 — 00
[மலர் உட்பட]
தனிப்பிரதி 2 — 00
இந்தியா, மலேசியா 35 — 00
(தபாற் செலவு உட்பட)

MALLIKAI

Editor: Domiaic Jeeva
234B, K.K. S. Road,
JAFFNA

'ஓம்'
'தின் தின்டாங்களோ?'
'.....'
மரியம் குப்பி லாம்பை அணைத்துவிட்டு நித்திரைக்குப் போக ஆயத்தம் —
முன் கதவு தட்டப்படும் ஓசை.
'யாரது?'

'நான்..... நான் தான் ஜெயின். கதவைத் திறவுங்க லெப்பை'

'சர்' ரென்று குச்சியைக் கீறி விளக்கை ஏற்றி கதவைத் திறந்தாள் மரியம்.

ஜெயின் உள்ளே பிரவேசித்தார்.

'லெப்பை மன்னிச்சிக் கொள்ளுங்க. பொடியன் காட்டுகொடுக்க மறந்துட்டான்'

'வாங்க இப்படி இருங்க' லெப்பையும் மரியமும் வர வேற்றனர்.

'குறை நினையாதீங்க. இருக்க நேரமில்லை. இந்த வருஷமும் ஒங்களுக்கு வெள்ளாம் செய்ய ஏலாதெண்டு தெரியும். இந்த மொறக்கி, டிராக்டரால உழுதுதாரன். வித நெல்லும் அனுப்பிவைப்பன்'

இப்படிக்கூறிய ஜெயின் தான் கொண்டுவந்த பெரிய தட்டத்தை கீழே விரிக்கப்பட்டிருந்த பாயில் இறக்கினார். சகனில் இருந்து நெய்ச்சோறும், கற்களும் கமகமத்தன.

அப்துல் காதர் லெப்பையும் மனைவியும் என்ன பேசுவது என்று தெரியாமல் நின்றிருந்தனர்.

'லெப்பை அப்ப நான் வாரன்'

'.....'
— ஜெயின் கம்பீரமாக நடந்து சென்றார்.

மரியம் உள்ளே பிள்ளைகளை எழுப்பப் போனாள்.

விடியற் காலையில்—

ஜெயின் லெப்பையை கந்தாரிக்கு அழைக்காத செய்தி, ஊரெங்கும் காட்டுத் தீயைப் போல பரவிக் கொண்டிருந்தது.

என்றுதான்

இவர்கள்

மனிதர்களாகி.....

காவலார் எஸ். ஜெகநாதன்

பக்திமான் பிள்ளையார் சுழி போடுகின்ற மனநிலை இராமநாதனுக்கு சம்பள நாளன்று முத்திரையில் கையெழுத்துப் போடும் போது வருவதுண்டு. அவசரப் பிள்ளையார் போல ஆங்கிலத்தில் ஓர் இழுவை. கையிலே எண்ணூற்றுச் சொச்சம். வருசாவரு சம் கமுதைக்கு முன்னால் கரட்காட்டிய ஐம்பது ஐம்பத்தைந்து ரூபா எல்லாம் அதனுள் அடக்கம். 'பேசீ' றில் எல்லாக் 'கொலம்' களையும் அவசியம்— அவற்றை உரிய அர்ச்சனைகளுடன் உள்ளங்கையில் எழுதி சரிபார்த்து — பார்த்துப் பார்த்து எண்ணூற்றுச் சொச்சமேதான்.

மேல் 'பொக்கற்றினுள் வைக்கும்பேதே மனச்சாட்சி உறுத்துவதுண்டு. அதுவும் ஒரு கணச்சுறுக்கு. நாள் முழுவதும் வெய்யிலிலே கையடித்த அப்பு ஹாமி, முன்னூற்றுப் பத்தில் எச்சில் தடவியதைக் கண்டவன் தனது உட்கார்ந்த உத்தியோகத்தை நினைக்கிறான். அருளும் மனச்சாட்சியை கையெழுத்தும் உலாத்துமாக உலவும் மேலதிகாரி பெரேராவின் இரண்டாயிரம் சமநிலைப்படுத்தும்.

பக்கம் ஒதுங்கி நின்று..... கண்டின் நூற்றி முப்பது காற்

சட்டையின் இடது பொக்கற் வீட்டு வாடகை இருநூறு. வலது பக்கம் பலசரக்குக் கடை எக்கவுண்ட் முன்னூற்றி முப்பது. கைச் செலவு நூற்றைம்பதுகள் எப் பொக்கற்றினுள். மீதிக்கு மனைவி பிள்ளைகளுக்கு ஏதாவது..... நிமிரும்போது கனகவிங்கம் வருவான், அவனுக்கு அடுத்த மாசம்தான். நூறு ரூபா கைமாற்றாக வாங்கியது கொடுக்க வேண்டும். கையோடு பிடித்தால் கறந்துவிடுவான். நாளைக்கு வெறும் கையோடு நின்றுதான் தவணை சொல்ல வேண்டும். 'றெக்கோர்ட்டுறாம்' சுவர்ப்பக்கமாக தப்பி நிமிரும்போது ஒரு நினைவு நெருடும்.

கிழவிக்கு ஒரு நூறு ரூபாயாவது..... வாயைக் கட்டி, வயிற்றைக் கட்டியென்றாலும் தாய்க்கு ஐம்பது நூறு அனுப்பு வது வழக்கம். சமயத்தில் ஏதும் நெருக்கடி வந்தால் ரூபகமா கவே மறந்து விடுவதுமுண்டு. அன்றும் மறக்க முதல் நாள் வந்த கடிதம் விடவில்லை. வாதக்குத்து. பரியாரியிடம் காட்ட வேண்டும் என்று எழுதியிருந்தான் கைச் செலவுக்கு ஒதுக்கியதில் நூறு கரைகிறது.

பற்றுக்குறை பயமுறுத்தினாலும் வேறு வழி? எப்படியோ

அடுத்தமாதச் சம்பளம் வரை...

இராமநாதனுக்கு மாசா மாசம் இது பழகிப்போன ஒன்று. கல்விலை நார் உரிக்கும் கலை.

எது எப்படியானாலும் அந்த நாள் — முத்திரையின் மீது கையெழுத்து. கிடைக்கும் எண்ணூற்றுச் சொச்சம். அதுதான் அவன் குடும்பத்தின் மூச்சின் ஆதாரம்.

இவ்வளவு காலமும் பிசிறில் லாமல் தொடர்ந்து வந்த அந்த மாதங்கள் ஒரு ஜூலை மாதத்தில் மலடாகிப் போனது.

வேலை நிறுத்தம் செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளில் நூலைந்து தொழிற்சங்கங்கள் முனைந்து சுற்றறிக்கையும் விதியோகித்து விட்டன. அரசு கருமொழியில் விதியோகிக்கப்பட்ட அந்த அறிக்கையில் கோரிக்கைகளும் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடும் தொழிற்சங்கங்களின் விபரமும் இருந்தன' அரசாங்க எழுதுவினைஞர் சங்கமும் அதில் 'கொன்னைதட்டி' எழுதப்பட்டிருந்தது. பேராதனை விவசாயத் திணைக்களத்திலுள்ள எல்லாத் தமிழ் எழுதுவினைஞர்களும் (தமிழர் என்பதால் தமிழ் எழுதுவினைஞர் — அவர்கள் தமிழில் எதுவுமே எழுதுவதில்லை) எழுதுவினைஞர் சங்கத்தில்தான் உள்ளனர்.

இராமநாதன்தான் பேராதனை 'றெப்'

அவனது அலுவலக மேசையைச் சுற்றி 'தானு'க்கள் எல்லாரும் இருக்கிறார்கள். மேசையில் பத்திரிகை. இராமநாதன் கையிலே தந்தி.

*சிங்களத் தேர்ச்சி விதிவிலக்குக் கோரிக்கையையும் சேர்த்தாலே அரசாங்க எழுதுவினைஞர்

சங்கம் வேலை நிறுத்தத்துக்கு ஆதரவு' என்கிறது பத்திரிகை.

நிலைமையை அனுசரித்து முடிவெடுக்குமாறு கூறுகின்றது சங்கத்தின் தந்தி.

தலைபிசைந்து நின்றார்கள்.

'வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடுபவர்கள் வேலை இழந்தவர்களாகக் கருதப்படுவர் என்கின்றது அரசாங்கம்,

வேலைநிறுத்தம் செய்யக்கோரும் அறிக்கையை வீசுகிறார் தமிழ் பக்தி முற்றிய இராசநாயகம்.

'இங்கு பார் தனிய சிங்களத்திலே..... தமிழுக்கு இடமில்லை. இவங்களோட என்ன தொடுசல்'

'தமிழ் தான் எத்தனை பேருக்கு எத்தனை விதமாக உதவுகிறது. தமிழைச் சாட்டியாவது வேலை நிறுத்தத்தில் பங்கு கொள்ளாது தப்பு வதற்கு முனைகிறது இராசநாயகம் கம்பனி. இவர்களின் மந்திராலோசனை நடுவே பறையறந்து செல்கின்றன சுதுபண்டா. தமிழர்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் பங்குபற்றாது விட்டால் இனக்கலவரத் தொடர்கதையின் புதிய அத்தியாயத்தை எழுதுவதாக 'அடிவிழுந்தாலும் ஓடித் தப்பிவிட்டு திரும்பவும் வரலாம். இவங்களோட சேர்ந்து வேலையையும் விட்டுப்போட்டு...' பலருடைய மூளையிலும் இவ்வாறு சிந்தனைப் புழுக்கள்தான் நெளிந்தன. வெளிநாட்டுக் காசுகள் எக்கச்சக்கமாக வந்து குவியும் இந்த நாளையிலும் கவுண்டென்று உத்தியோகத்து 'பிச்சைச் சம்பளத்துக்கும், மூன்று செற்றையில் வரண்ட' டுக்கும் 'தனி' மதிப்புக் கொடுக்கும் சமூகத்தின் பிரதிநிதிகளல்லவா?

அவரவர் விருப்பப்படி முடிவெடுக்கக் கூறி சபை கலைந்தது.

இராமநாதன் வீட்டுக்கு வந்தான்.

தமிழ், தமிழர் என்று எண்ணம் வரும்போதெல்லாம் திணைக்களத்தில் உள்ளவர்களுக்கு 'ரூம நாதம்' தான் நினைவில் வரும். எல்லா விசயத்திலும் தலையைப்போடும் அவனது குணமும் சங்கத்தின் பிரதிநிதியாக இருப்பதும் காரணம்.

வேலை நிறுத்தம் செய்ய இருந்தவர்களில் ஒரு குழுவினர் இராமநாதனின் வீடுதேடி வந்திருந்தனர். உயர்ந்துவிட்ட வாழ்க்கைச் செலவு, தொழிலாளர் ஒன்றுபட்டால் வேலைநீக்கம் செய்ய முடியாது. எல்லாமே நியாயமாகப் புரிந்து வந்தவனுக்கு ஒன்று மட்டும் புரியவில்லை.

சிங்களத் தேர்ச்சி பற்றிக்கதைக்க இது தருணமல்ல— இது மொழி கடந்த பிரச்சனை என்பவர்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் தமிழர்கள் பங்கு பற்றவில்லை மீண்டும் ஓர் இனக்கலவரம் என்பதுதான் பிடிபடவில்லை.

அதை மிஞ்சிய தெளிவு ஏற்பட்டபோது வேலை நிறுத்தத்தில் தானும் பங்கு பற்றுவது என்ற முடிவுக்கே அவன் வந்தான்.

மறுநாள்: திணைக்களத்து தமிழர்களில் இராமநாதன் மட்டுமே வேலை இழந்தான்.

இன்றும் ஒரு மாதச் சங்கிலியின் முடிச்சு... சம்பள நாள். இராசநாயகத்தைச் சந்திக்க அலுவலகத்துக்குப் போயிருந்தான் இராமநாதன். 'ஒரு' ஐம்பது ரூபா கடன் தருவதாக வாக்களித்திருந்தான் அவன்.

பத்து மாதங்கள்.....

எதிர்பார்த்து எதிர்பார்த்து சளிப்படைந்து விட்டான்.

வாடகை வீட்டுக்கு ஒரு வருடம் அட்வான்ஸ் கொடுத்திருந்தான். இன்னும் இரண்டே மாதங்களில் வீட்டையும் காலியாக்கி விட வேண்டும். அதற்குள் மீண்டும் வேலை கிடைத்துவிட்டால்.....

அந்த நம்பிக்கை மெல்ல மெல்ல உயிர் விட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

மனைவியின் கையும் கழுத்தும் வெறுமையாகி— அடைவுகடைக்குப் போய் இவ்வளவு நாளும் வயிறு நனைந்தது. அரை குறையாக, இதற்குள் அலுவலக நண்பர்கள் அரைவாசிப் பேரிடம் கடன். தமிழ்ப்பற்று இராசநாயகம் இத்தனை மாதங்கள் போக்குக் காட்டிவிட்டு இன்று கசிவதாக வாக்கு.

இராமநாதன் பெருமூச்சுடன் நடந்தான். பலவீனமான நடை. ரொம்பவும் தான் வாடிப் போய்விட்டான் அவன். மனமும் உடலும் கசங்கி ஏறத்தாள நடைப்பிணத்தின் நிலை.

இப்போதும் வேலையிருந்தானென்றால்— எழுபது ரூபா சம்பள உயர்வுடன் தொள்ளாயிரம் ஆகியிருக்கும். பங்கு போட்டுக் கொண்டு பற்றாக்குறையால் உதடு பிதுக்கி வீட்டுக்குப் போவான். போகும் போது பிள்ளைகளுக்கு சொக்லேட் ரேல், இனிப்பு.... அவளுக்கு உயிர் கச்சான் அல்வாவில்.... ஒரு நாலைந்து பக்கெட்டாவது. கதவைத் தட்டித் திறக்க வேண்டியதில்லை. திறந்து வைத்தே காத்திருக்கும் மூன்று பிள்ளைகளும் ஓடி வருவார்கள். இன்பத்தில் இவன் மனம் துள்ளும். பிள்ளைகளைச் சொக்லேட்டுடன் ஐக்கியப்படுத்திவிட்டு கச்சான் அல்வாவில் அவளும், அவளில் அவனும் தம்மை மறந்து விடும் போது.....

'ம்..... ம்' என்று அவள் சிணுங்குவதே அவனுக்குச் சொர்க்கம்.

இராமநாதன் கலங்கிய கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டான்.

கண்ணீர்த் திரையினூடாக அலுவலக முகப்பில் பணமும் சிரிப்புமாக கூடி நிற்கும் சகபாடிகளைக் காண்கிறான். நெஞ்சம் நெறி கட்டுகிறது. தனது துயரத்தில் அல்ல. அவர்களது அமனிதப் பண்பு கண்டு.

தம்மோடு ஒன்றாக வேலை செய்தவர்கள், கூடியிருந்தவர்கள், வாழ வழியின்றி நடுத்தெருவில் குடும்பத்தோடு பட்டினிப் போர் நடத்துகிறார்கள், உதவ வேண்டாம். வேலையை உதற வேண்டாம் அவர்களின் துயர நினைப்பு துளியாவது இல்லாமல் மகிழ்ச்சியோடு, என்ன மனிதர்கள்? என்ன மனிதர்கள்?

இராமநாதனின் நெஞ்சை வேதனைகள் நிறைத்தன. கசப்பான உண்மைகள் கனத்தன.

தமிழ்ப்பற்று இராசநாயகம் 'றெக்கோர்ட்டராம்' சுவர்ப்புறம் மறைந்து நழுவுவது தெரிகிறது.

வெறும் கையுடனேயே ரவுணுக்கு வந்தான்: 'பேவ்மன்'றில், முன்னாள் போர்மன் ரத்தையக்கா மரக்கறி வியாபாரம் செய்தபடி நிற்கிறான்.

'மச்சான்'

'என்ன மச்சான் செய்யிறது. வாற நேரம் வேலை வரட்டும். வயிறு இருக்கில்ல' சிங்களத்தில் கூறுகிறான் ரத்தநாயக்கா.

'ம்...' இராமநாதன் பெருமூச்சு விடுகிறான்.

ஒரு கடதாசிப் பையில் மரக்கறியும் போட்டு கையில் ஐம்பது ரூபாவும் திணித்துக் கூறுகிறான்.

'பிறகு தா மச்சான்'

இராமநாதன் கண்கள் பனிக்க விடைபெற்றுக் கொண்டான்.

வேலை நிறுத்தத்தில் தமிழர்களும் பங்கு பற்றாது விட்டால் மீண்டும் ஒரு இனக்கலவரம் என்று அப்போதைய உணர்ச்சிக் குழப்பத்தால் கூறியவர்களில் ரத்தநாயக்காவும் ஒருவன்.

இழப்பில் தான் எவ்வளவு ஐக்கியம்?

ஒரு மாலைப் பொழுது.

சனக்கூட்டம் அலை பரந்து கொண்டிருந்தது. ஆழப் போய் விட்ட துரும்பாக 'லேக்' ஓரத்தில் அமர்ந்திருந்தான் இராமநாதன். பசியோடு, பசி உணர்ச்சி இப்போதெல்லாம் மரத்துப் போய் விட்டது.

கசங்கிய உடை, கலைந்த தலை, இருள் கலந்த முகம், முன்னைய இராமநாதனுடன் ஒப்பிடும்போது பைத்தியகாரன் கோலம்தான்.

பேவ்மனறில் சில உண்டியல் குலுங்குகின்றன. வேலை இழந்தவர்களுக்கு ஆதரவாகவாம். அந்த உண்டியல்கள் உண்மையானவையோ என்னவோ? அப்படி ஒன்று நீட்டப்படுவதையே காணாதவர்கள் போல், ஏறெடுத்தும் பாராமல்.....

தங்கள் தங்கள் மகிழ்ச்சியில் திளைத்து மக்கள் நகர்கிறார்கள்.

என்ன மக்கள்?

தம்கூட வாழ்பவர்கள் தொழில் இழந்து பட்டினியால் சீரழிய — உதவத்தான் வேண்டாம். அதுபற்றிய நினைப்பே இல்லாமல் — அப்படியொன்று நிகழ்ந்தது போலவே — நிகழ்வது போலவே நினைப்பில்லாமல் — தாமுண்டு தம் மகிழ்ச்சி உண்டு என்று.....

பெரும்பாலான மக்களுக்கு அரசியல்வாதி மனது.

ஒன்று நிலைவுக்கு வந்தது இராமநாதனுக்கு.

வேலைநிறுத்தம் ஆரம்பமான தற்கு முல்நாள். தமிழ்ப்பற்று இராசநாயகமும் இராமநாதனும் பஸ் நிலையத்துக்கு வந்தபோது ஒருவர் கேட்டார்.

‘நீங்களும் ஸ்டிரைக் பண்ணப் போறதோ?’ சிங்களத்தில் அவரின் கேள்வியின் பாவனை இராசநாயகத்தை அருளப் பண்ணிவிட்டது. ‘இந்த நேரம் நாமளும் எங்கட போராட்டத்தைத் தொடங்க வேணும்’ என்பதுதான் இராசநாயகத்தின் நிலை.

அவனிடம் பதில் இல்லாத தடுமாற்றம். இராமநாதன் மௌனத்தில்.....

‘சும்மா கையெழுத்துப் போட அவையளுக்கு பிச்சை குடுக்கிறதும் போதாது. அதுக்குள்ள அவைக்கொரு ஸ்டிரைக்’ எல்லாரையும் வீட்டுக்கு அனுப்ப வேணும். பிறகு எங்கட கட்சி ஆட்களைப் போடுவம்.

பொதுஜனம்’ இராசநாயகத்தின் வாய்க்கு பச்சைக் கொடி காட்டிவிட்டார்.

நாட்டு நிலைமை, வேலை நிறுத்தத்தால் விளையும் தீமை, அலுவலகப் பொழுது போக்கு என்று சிந்தனத்தில் பெரிய பிரசங்கமே செய்துவிட்டான் இராசநாயகம்.

தேவீர்க் கடையுள் வைத்து இன்னொரு ‘பொதுஜனம்’ கேட்டார். நீங்களும் ஸ்டிரைக் பண்ணப் போறதோ?

இராசநாயகத்திடம் பதில் இல்லாத சமாளிப்பு. இராமநாதன் மௌனத்தில்.

‘எங்கட அரசாங்கத்தைப் போலவா இப்ப. வாழ்க்கைச் செலவு எவ்வளவு கூடியிட்டுது’

இந்தப் பொதுஜனத்தின் நீலம் புரிந்துவிட்டது.

‘ஸ்டிரைக் பண்ணுறதுதான் எங்க பார்ப்பம் இவங்கள் செய்யிறதை’ இராசநாயகம் பிரசங்கம் தொடங்கிவிட்டான்.

இராமநாதனுக்கு இப்போது வேதனை நெஞ்சை நிறைத்தது.

இந்தப் பத்து மாதங்களாக படிந்து படிந்து பிரமாண்டமாகி விட்ட வேதனை.

வேலை இழந்தபின் ஊருக்குப் போய் ஏதும் தோட்டம் துரவுகளில்..... இராமநாதன் எண்ணியதுண்டு. நக்கலடிக்கும் சமூகம் பயம்காட்ட மனைவி மறுத்துவிட்டாள். இன்றைக்கு, நாளைக்கு என்ற இவரது நம்பிக்கையும் தடுத்து விட்டது.

இனியும் எவ்வளவு காலம்?

எழுதுவினைஞர் சங்கத்தின் பிரதிநிதிப் பதவி இப்போது தமிழ்ப்பற்று இராசநாயகத்திடம் வழங்கப்பட்டு விட்டது. சங்கம் இராமநாதனை மறந்தது மாதிரித்தான்.

இராமநாதனுக்கு நினைக்கும் போது எரிச்சல் மிகும். கோபம் கனலும்.

கேள்விக் குறியான எதிர் காலத்தோடு மஞ்சள் பூக்கள் விரித்த கலகா வீதியில் வந்து நிற்பான்.

ஒன்றாக வேலை செய்தவர்கள் பாதிப்பேர்வரை வீதியில் நிற்க, அவர்களால் எப்படி முடிகிறது என்று இவன் எண்ணிப் பார்க்கிறான்.

கட்சியுணர்வு வெறியாக ஊடப்பட்டு மக்களைப் பிளவு படுத்திவிட்டது. மனிதன் என்று இல்லாமல் இன்ன கட்சிக்காரன் என்றுதான் பார்க்கிறார்கள்.

இந்த மூட்டம் கலைந்து என்றுதான் இவர்கள் மனிதர்களாகி.....

சகராவும் பிரமிடுகளும்

எஸ். எம். ஜே. பைஸ்தீன்

பலகோடி ஈரப்பிறைகளுக்கு

எஸ். அறிவுமணியின் ‘பிருந்தாவனத்துப் பிரமிடுகள்’ ஒரு புதுக் கவிதை நூல் என்ற முறையில் ஓர் ஆழமான ஆய்வுக்கு உட்படக்கூடிய ஓர் அதி உன்னதப் படைப்பு அல்ல. இதன் வகையிலே வந்து திரலாகின்ற மற்றுமொரு ஆக்கம் என்று கூட இதைக் குறிப்பிடலாம். எனினும் இந் நூல் தொடர்பாகச் சில விடயங்களின் ஒப்பீட்டாய்வு பொதுவாகப் புதுக் கவிஞர்களைப் பற்றியும், புதுக் கவிதைகளைப் பற்றியும் சில தெளிவான முடிவுகளைப் பெற உதவுவதாகும்.

புதுக்கவிதை என்பது மரபை மீறிய ஒரு வெளிப்பாட்டைக் குறிப்பதாகக் கொண்டால், இத்தொகுப்பிலும் கவிஞர் பல வழிகளாலும் இதனைச் சாதிக்க முயன்றுள்ளார், ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் குழந்தைகள் ஆண்டிலே அதனை விமர்சிக்கும் ரீதியில் நூல்,

பகலேயே மறைத்துப் பறக்கும் பாரதக் கொடிகளின் நிழல் இருளில் பெற்றவளின் வற்றிய மார்பினை பற்றிக் கிடக்கும்

‘காணிக்கை’ ஆக்கப்பட்டுள்ளது. சந்தேகத்துக்கு இடமின்றி இது கவிஞரது புதிய சிந்தனையை வெளிப்படுத்துகிறது.

வழமையான நூல் முகவுரைகளைப் பற்றிய கவிஞரது கருத்தையே தராசுரை வாழ்த்துரை, தமிழுரை, வசையுரை என்ற வகையிலான அடுக்குகள் பிரதிபலிக்கின்றன. கவிஞர் கூட, ‘நான் ஆராய்ச்சி மணிகளை அறுத்தெறிகிறேன்’ என்றுதான் பிரகடனம் செய்து தொடங்குகிறார். முகவுரைகளின் பெயரேற்றிற் கிண்டல் தொனித்தாலும், அவற்றிற் பெரும்பாலும் புகழ் மொழிகளை பொதிந்திருந்த போதிலும், ஒரு வேறுபாடும் புகிறது. இங்கு வசையுரை வழங்கியிருப்போது அறிவுமணியின் பெற்றோர் வழமையாக வசையுரை கவிஞர்களது அவையடக்கத்தை உணர்த்துவதான போதிலும், இதில் குழந்தையின் குறும்புக்குப் பெற்றோரது எதிர்வினைவைப் போன்றதொரு தன்மையைக் காணலாம். இவ்வசையுரையில் அரிதான பல தகவல்களை அவதானிக்கலாம்.

‘இவனது கல்லூரிப் படிப்பிற்கு பின்பு எம்பிளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் பதிவு செய்து பல வருடங்களாகியும் இன்றுவரை வேலை கிடைக்கவில்லை. கைநிறையச் சம்பாதித்து குடும்பத்தைத் தலைமகளை தலைமை தாங்கி நடத்திச் செல்வானென கனவு கண்டு கொண்டிருக்கிற எங்களுக்கு இவன் கவிதைகள் எழுதிக்கொண்டிருப்பது பிடிக்கவில்லைத்தான்’

இவ்வசையுரை 79ல் எழுதப்பட்டது. தற்போது மூன்றாண்டுகள் கடந்து விட்டன, அறிவுமணியின் தற்போதைய நிலை எமக்குத் தெரியாது. ஆனால் இக்கூற்று புதுக்கவிதை எழுதுவோருட் பெரும்பாலோரது வாழ்க்கை நிலை, அவர்களது பெற்றோரது மனோபாவம் என்பவற்றை எடுத்துக் காட்டுகிறது. இவ்வினாளுர்கள் அவ்வாறு வேலையேதும் பெற்றாலும் கூட, தொழிற் சந்தையில் அது ஒரு நிறைதொழிலாக அமையுமென்று கூறுவதற்கில்லை. எனவே போரட்டத்துக்கு இடமான அவர்களது வாழ்க்கையே கவிதைப் பாங்குக்கும் அடிப்படையாகிறது.

‘இவனைப் போலவே இந்த நாட்டில் ஆயிரமாயிரம் மக்கள் சுதந்திர இந்தியாவின், உண்மையான வாழ்க்கை விடியலுக்காக இப்படி எழுத்துக்களவுகளைக் கண்டு கொண்டிருப்பதை நாங்கள் அறிவோம். ஆனால் அவைகள் சாதாரணங்கள் அல்ல..... நிச்சயம் ஒரு நாள் விடியத்தான் போகிறது என்பதற்கு உதாரணங்கள்..... பெற்றோர்களாகிய எங்களுக்கு இவன் சோறு போடுவதை விட அழும் ஏழைகளுக்கு இவனது கவிதைகள் சோறு போடும் என்றால் இன்றைய சூழ்நிலையில் இதைவிட வேறென்ன தேவை?

என்ற அவர்களது உறுதிமட்டும் இவர்களைப் போல எல்லாப் பெற்றோர்களுக்கும் ஏற்படையது என்று கூறமுடியாது.

‘பிருந்தாவனத்துப் பிரமிடுகள்’ என்ற இக் கவிதைத் தொகுதியில் தலைப்புக் கவிதை கடைசியாகவே இடம்பெற்றுள்ளது. அதன் தலைப்பே தொகுப்பின் தலைப்பாயும் அமைந்தமைக்குத் தலைப்பின் கவர்ச்சியும் ஒரு காரணமாக இருந்திருக்கலாம்.

‘பாரதத்தில் பலமாகி பிருந்தாவனங்களை விதைத்து பிரமிடுக் குடிசைகளில் புதைகின்ற உயிர்ப் பிணங்களே’

என்ற தொடக்க அடிகளில் கவிஞர் பாரதத்தையே பிருந்தாவனமாயும், ஆங்குள்ள குடிசைகளையே பிரமிட்டுகளாயும் காண்பது தெரிகிறது. நூலின் முகப்பில் பிளாட்பாரத்துக் குச்சிகளின் படத்தைப் போட்டிருப்பதும் இதற்கு மேலும் ஆதாரமாகிறது. இதை உவமை, உருவகம், படிமம் என எப்படி எடுத்துக் கொண்டாலும், இதை ஓர் அபூர்வமான எடுத்தாளுகை என்று கொள்ளப் போவோமே யாயின், இது புதுக் கவிஞர்கள் மத்தியிலே மிகச் சாதாரணமான — பொதுவான ஒரு பண்பாகவே உள்ளது, நா. காமராசனது ‘சகாராவைத் தாண்டாத ஓட்டகங்கள்’ என்ற தொகுப்பில் காமராசனுக்கு அவரது தாய்நாடு (பாரதம்) சகரா: அங்கு வாழும் மக்கள் ஓட்டகங்கள், ஒவ்வொரு பாரதவாசியின் சுற்றுப்புறத்தையும் சகாராவாயும், அவனை அச்சகாராவைத் தாண்டாத, தாண்டவும் விரும்பாத ஓர் ஓட்டகமாயும் காண்கிறார். இதனைப் பாடும் காமராசனது கனவு, ‘அவர்களுக்கும் ஒரு காலம் வரும். ஒரு நாள்

அந்த ஓட்டகங்களும் சகாராவைத் தாண்டும். சகாராசனே பின்னோடித்தில் சென்னையின் மெரினா கடற்கரையை ஒரு பாலைவனமாயும் மத்தியதர வர்க்கத்தவர்களைக் குழந்தைகளைச் சமீபகும் ஓட்டகங்களாகவும் காண்பார்’.

இந்திய உபகண்டத்திலேயே தார்ப் பாலைவனம் இருக்கிறது. அது இந்திய மக்களே இயைபுறக்கூடிய ஓர் அனுபவம். இதனை விடுத்து இக்கவிஞர்களது பார்வை அதனைக் கடந்து சகாராவை — அதன் ஓட்டகங்களை பிரமிடுகளை எய்துவதேன்?

‘பால் வீதியில் அப்துல் ரகுமானுக்கு அவரது உள்மக்கள் பென்சூயின் பறவைகளாகத் தோன்றுவர். ‘கனவுகள், கற்பனைகள், காகிதங்களில் மீரா அவரது கவிதை நாயகன் தனது காதலி நித்திரையில் ஆழ்ந்திருக்கும் காட்சியைக் கண்டதுமே’

‘புரட்சியில் மலர்ந்த சோவியத் யூனியன் கூட்டுப் பண்ணைகளைப் படங்களில் பார்த்து மலைக்கும்’

ஓர் இந்திய உழவனைப் போல் வியப்படைவதாகப் பாடுவார்.

எனவே இப் புதுக்கவிதைகளில் சாதாரண மக்களைப் பற்றி அவர்களுக்காகப் பாடும்போது கவிஞர்கள் தமது எளிமையான அனுபவங்களை மீறிப் பாடுவதேன் என்ற வினா எமக்குள் எழுகிறது.

அறிவுமணியின் புதுக்கவிதைகள் சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளை எடுத்துரைக்கும் பெரும்பாலான கவிதைகளிற் போலவே அவரது சமுதாய உணர்வைக் காட்டுகின்

றன. எனவே அவற்றை இங்கு முன்வைக்காமல், அவரது பிருந்தாவனத்துப் பிரமிடுகள் என்ற கவிதையிலேயே அவரது கொள்கையின் விளக்கத்தைப் பற்றிய குறிப்புக்களை மட்டும் காண்போம்.

‘சிலுவையில் சாகும் கர்த்தரின் கதைகளை மாற்று தினமும் மெக்கா மெதினா தொழுவதை நிறுத்து மீராம ஜெயங்கள் எழுதுவதை விடுத்து ஒற்றுமைக் கைகளை உரிமைக்கு உயர்த்து’

என்று கவிஞர் வேண்டுகிறார். இங்கு அவர் பல்வேறு சமய தத்துவங்களை அலச முற்படுகிறார். அவர் கருதுவது சமய மறுப்பாயின் அது அச்சமய தத்துவங்களைப் பற்றிய தெளிவுடன் கூடிய மறுப்பாக அமைய வேண்டும். மேலும் பிரமிடுக் குடிசைகளிற் புதையும் உயிர்ப் பிணங்களுக்காக அவர் பாடும்போது அவர்களிடம் வேரூன்றியிருக்கும் சமய உணர்வுகளை நன்கு புரிந்தவராயும் இருக்க வேண்டும். சமூக விடுதலை நாடி சமயங்களுக்கிடையில் மாற்றம் ஒரு தொடர்நிகழ்வாக இருப்பதனால் இத்தெளிவு மிக முக்கியம். மேலோட்டமான அறைகூவல் மட்டுமே செயற்பாட்டுக்கு வித்திட மாட்டாது.

எனவே புதுக்கவிஞர்களது நாட்டம் புதுமையைப் படைத்துப் புத்துலகம் சமைப்பதாக இருக்குமேயாயின், அது மெய்யான அனுபவ வெளிப்பாடாக, ஆழ்ந்த தெளிவுடைய விளக்கமாக அமைய வேண்டும். அவர்களது அனுபவங்களும் அதற்கேற்ற ஒரு முதிர்ச்சியை நோக்கி வழிநடத்திச் சொல்ல வேண்டும்.

அடிமைகள்

கே. ஆர், டேவிட்

வாழ்க்கையின் நகர்வுகள் மனிதனிடமுள்ள இயல்பான உணர்வுகளுக்குத் தீனியாகும் போதுதான், வாழ்க்கைப்பற்றும் எதிர்காலச் சிந்தனையும் பிறக்கின்றது. அந்த உணர்வுகளுக்கு தொடர்பான ஏமாற்றங்களும் விரக்திகளுமே தீனியானால்..... அதன் முடிவு....? உணர்வுகள் நலிந்து, இதயம் வெதும்பி..... அந்த இதயத்தளம். மரித்துப் போன உணர்வுகளின் கல்லறைகளைத் தாங்கி நிற்கும் மயான பூமியாகி — பயங்கரமும், துன்ப முமே தேங்கி நிற்கும்,

அப்படிப்பட்ட மயான பூமிகளைத் தங்கள் இதயத் தளங்களில் தாங்கிய பத்தோ பதினைந்து மனித ஜீவன்கள் வரிசையாக அமர்ந்திருக்கின்றனர்.

அனைவரும் மலையக மக்கள்.

பரந்து கிடக்கும் இந்த இலங்கை மண்ணில் சகலரையும் போல், 'நமக்கும் மண்ணுரிமை கிடைக்குமா' என்ற ஏக்கம் அவர்களுக்கு!

இன்று அவர்களுக்கு பிரஜா உரிமை பற்றிய விசாரணை நடக்க இருக்கிறது.

எட்டரை மணியிருக்கும், கந்தோர் திறக்கப்பட்டு, பியூன் மட்டும் வாசலில் உள்ள நாற்

காலியில் அமர்ந்திருக்கின்றனர்; அதிகாரி இன்னமும் வரவில்லை.

அனைவருமே சோர்ந்துபோய் இருக்கின்றனர். அவன் — முனியாண்டி, அவன் மட்டும் சர்வ சாதாரணமாக இருக்கின்றான். அவனது முகத்தில் எந்தப் பய உணர்வும் இல்லை!

முன்னோக்கி வளர்ந்திருக்கும் மீசை மயிரை, விரலால் அமத்தி பற்களால் பட்டும் படாமலும் கடித்துக் கொண்டிருக்கின்றான்

ஏதோ சிந்தனையில் இருந்த அவன் திடீரென்று எழும்புகின்றான். எழும்பி, அமர்ந்திருந்த வாங்கிலுள்ள நீக்கலைப் பார்க்கின்றான். எண்ணுக்கணக்கற்ற மூட்டைப் பூச்சிகள். இரத்தம் குடித்து ஊதிப்போய்க் கிடக்கின்றன. நெருப்புக் குச்சியால் கிண்டுகிறான். வாங்குப் பலகையில் ஓடமுடியாமல் அந்த மூட்டைப் பூச்சிகள் ஓடுகின்றன.

'.....நம்மடை தோட்டத் தொரைமார் நம்மனை விடமாட்டாங்க போலிருக்கு' முனியாண்டி அந்த மூட்டைப் பூச்சிகளைப் பார்த்து தனக்குத் தானே கூறிக் கொள்கிறான்.

வாங்குத் தொங்கலில் இருந்த ஒரு வாவிபன் மட்டும், முனியாண்டியின் பேச்சைக் கேட்டுச் சிரிக்கின்றான்!

தங்கள் இரத்தத்தை மறை முகமாக உறிஞ்சுகின்ற தோட்டத் துரையை, மூட்டைப் பூச்சிக்கு அவன் உவமையாக்கிய அந்த உள்ளடக்க விளக்கத்தை அந்த வாவிபன் புரிந்திருக்க வேண்டும்.

வாங்குப் பலகையில் ஓடுகின்ற மூட்டைப் பூச்சிகளை முனியாண்டி நசித்துக் கொல்லுகின்றான்.

திரும்பவும் அதே வாங்கில் அமர்ந்து, தனது சீலைப் பைக்குள் வைத்திருந்த அன்றைய தினசரி ஒன்றை எடுத்து விரிக்கின்றான்.

பத்திரிகையின் முன்புறத்தில் மிகத் தடித்த எழுத்துக்களில், 'சென்ற ஆண்டில் தேயிலை ஏற்றுமதியில் இலங்கை அரசாங்கத்திற்கு பெரும் லாபம் கிடைத்துள்ளது, மலையக மக்களின் புனிதமான உழைப்பைக் கௌரவப்படுத்தும் முகமாக இந்த ஆண்டை 'தொழிலாளர் ஆண்டாகப் பிரகடனப் படுத்த அரசு தீர்மானித்துள்ளது' என்ற செய்தியும், அதன் கீழ்—

இலங்கை 'அரசு நாற்காலிகளில் மிக உயர்ந்த நாற்காலியில் குந்துகின்ற தகுதி பெற்ற ஒரு பிரமுகர், வெறும் மேலுடன் தேயிலைத் தோட்டத்தில், தோளில் தேயிலைக் கூடையுடன் கொழுந்து பறிப்பது போன்ற ஒரு படம்.

தடித்த எழுத்துக்களில் போடப்பட்ட செய்தியை உறுதிப்படுத்துவது போல் அந்தப் படம் அமைந்திருந்தது. முனியாண்டி திரும்பத் திரும்ப அந்தப் படத்தையும், செய்தியையும் பார்க்கின்றான்.

ஒரு மலடி, தன் கனவில், தாயாகி தாலாட்டுப்பாடி, கண் விழித்தபின் கனவுலகக் காட்சித் தரிசனத்தில் கொண்ட 'நம்பிக்கையற்ற, நம்பிக்கையால்' படுகின்ற மன அவதி.

அவனது மனத்தில் சிறு சிந்தனைச் சலனம்!

'புனித்துப்போன செய்திகள்' முனியாண்டி வெறுப்போடு கூறுகின்றான்.

மலையக மக்களின் புனிதமான உழைப்பு, பெரும் லாபம், தொழிலாளர் ஆண்டு.

ஆனால்? நாம்?

இன்னமும் விசாரணைக்குரியவர்கள்!

அவனது மனத்தில் கோர்வை வெடியைப் போல் சிந்தனைகள் வெடித்துச் சிதறுகின்றன.

உணர்வுகள் கல்லறையாகி விட்டாலும். அந்த உணர்வுகளால் ஊறிய அனுபவங்கள் என்றும் மரணிப்பதில்லையே!

'நீங்களும் விசாரணைக்குத் தான் வந்தீங்களா' முனியாண்டியின் மனநிலையை ஊகித்துக் கொண்டிருந்த இன்னொரு மலையக வாவிபன் கேட்கின்றான்.

'ஆமாங்க'

'உங்க பெயர்'

'முனியாண்டி'

'எந்தத் தோட்டமுங்க'

'கீனலைத் தோட்டம்'

'ஏனுங்க, சிவனு, லெட்சுமணன் இவங்களை உங்களுக்குத் தெரியுமுங்களா' அந்த வாவிபன் ஆவலோடு கேட்கின்றான்.

சிவனு, லெட்சுமணன்.

கீனலைத் தோட்டத்தில் நடந்த போராட்டத்தின் போது 'அரசு தோட்டாக்களுக்குப்' பலியானவர்கள். தியாகிகள். முனியாண்டியின் இதயத்தில் இரத்தம் கசிகின்றது.

'தேரியும்' ஒரு பெருமூச்சுடன் கூறுகின்றான்.

*நம்ம தோட்டத்திலே அவங்களுக்காக ஒரு இரங்கல் கூட்டமொண்ணு வைச்சுக்க வேணுமெண்ணு நம்ம ஆளுங்க முயற்சி பண்ணினாங்க. ஆனா நம்ம தொரை சம்மதிச்சலை' அந்த வாலிபன் மிகவும் வேதனையோடு கூறுகின்றான்.

*யேசுக்கிறீஸ்து நாதர் சிலுவையைச் சொமந்துகிட்டு நடந்தாரே, அது போலத்தான் நம்ம ஆக்களின்ரை வாழ்க்கையும் ஓயாத உழைப்பு. உறக்கமில்லாத வாழ்க்கை. எண்ணுக்குமே நாம அனாதையுங்கதான்.

நம்மனைப் படைச்ச ஆண்டவனாலையும் பலனில்லை. நம்மடை உழைப்பை உறிஞ்சிற அரசாங்கத்தாலையும் பலனில்லை.

இனிமே நம்ம கையள்தான் நமக்குதவி' முனியாண்டி கூறுகின்றான், அங்கு அமர்ந்திருந்த அனைவருமே மெளனமாக இருக்கின்றனர்.

காரியாலய வாசலில் அமர்ந்திருந்த பியூனின் கழுகுப்பார்வை பட்டும் முனியாண்டியில் நங்கூரமிட்டு நிற்கின்றது.

முனியாண்டி, முப்பதைத் தொட்டு நிற்கும் வயது. மலைக்கல்லில் விழுந்து, சூரிய வெக்கையில் வெதும்பி, பட்டும் படாமலும் கருகிப்போன தேயிலைத் தளிர் போல, வாலிப 'மதகனிப்புகள்' கருகிப்போன, மெலிந்த கறுத்த உடல்; முன்னேக்கி வளர்ந்த தலைமயிர், தடித்த மீசை, வெள்ளைச் சாரம், கோடள் சேட்.

அவனது கண்களில் மட்டும் தனித்துவமானதொரு கூர்மை, எதையுமே ஊடுருவிப் பார்க்கின்ற நிதானம். எதையுமே சல

பமாகவும், விரைவாகவும் புரிந்து கொள்வான்.

அதே நோக்கில் எதையுமே பெரிசுபடுத்திக் கொள்ளவும் மாட்டான். அதிகம் பேசவும் மாட்டான். அப்படிப் பேசினுன்னென்றால், பேச்சைக் கேட்பவர்கள் திரும்பிக் கேள்வி கேட்க முடியாதளவிற்கே பேசுவான்.

முனியாண்டி கீனாகலைத் தோட்ட மண்ணில்தான் பிறந்தான். இவனது பெற்றோருக்கு இவன் தனிப்பிள்ளை. அதனால் செல்லப் பிள்ளையாகவே வளர்ந்தான். இவன், தோட்டப் பாடசாலையில் ஐந்தாம் வகுப்புப் படித்துக் கொண்டிருக்கும்போது திடீரென்று ஏற்பட்ட இனக்கலவரத்தில் இவனது தகப்பன் இறந்துபோனான்.

அதன் பின்பு, தாயின் அரவணைப்பு.

சிறுகச்ச சிறுக வறுமையுணர்வுகளின் தாக்கம்.

அவனது பன்னிரண்டாவது வயதில் இவனைப் பெற்றவளும்

அதன் பின்பு — அப்பகுதி கிறீஸ்தவ ஆலயப் பாதிரியார் இவனைத் தன்னோடு சேர்த்துக் கொண்டார். எட்டாம் வகுப்புப் படித்துக் கொண்டிருக்கும்போது அப் பாதிரியார் இடமாற்றலாகிப் போக—

அப்பாடசாலை அதிபர் இவனை ஏற்றுக் கொண்டார்.

மாதா, பிதா, குரு என வரிசைப்படுத்தக் கூறுவார்கள். மாதாவும் பிதாவும் மரித்துவிட்டனர். குரு, அந்தத் தலைமை ஆசிரியர் அவனது படிப்பை நிறுத்தி, தனது பிள்ளைக்குத் 'செவிலித் தாயாக்கி விட்டார்.

தலைமை ஆசிரியரின் வாழ்க்கைப் 'பந்தினி' நிதிந்ரை கொள்ள, அவர்களது சூழந்

தையை முனியாண்டி தனது இடுப்பில் தாங்கிக் கொண்டு அங்கு படிக்கின்ற மாணவர்களைப் பார்த்து ஏங்கியபடி, பாடசாலைப் புற வீதிகளில் வலம் வருவான். காலம் நகர்ந்தது, சகல பிரச்சனைகளும் ஜீரணித்து வயிற்றுப் பிரச்சனைதான் மிஞ்சியது. உடலோடு சேர்ந்து வயிறு இருக்கும்போது வயிறோடு ஓட்டிய பசிப் பிரச்சனையை ஜீரணிக்க முடியுமா?

அதன் பின்பு தோட்டத்துக் கங்காணி வீட்டு வேலைக்காரனாகி, துரை வீட்டு வேலைக்காரனாகி, தோட்டக் கூலியாகி, தானே உழைத்து, தானே சமைத்து, தனிமையில் அழுது, அதனால் பெற்ற தெளிவு, அதில் பிறந்த கூர்மை, அந்தக் கூர்மையில் எதையும் இலகுவாகத் துளைத்து உண்மையைக்காண்கிற பக்குவம்,

அதே வாழ்க்கையின் தொடர்வில், முப்பது வயதை அணமித்து நிற்கிறான்.

'ஐயா... பெரிய தொரை எப்போ வருவாங்க' காத்திருந்த அலுப்பு மிகுதியால் கந்தோர் பியூனிடம் முனியாண்டி கேட்கிறான்.

'வந்திடுவார்'

'சரிங்க.....'

'உனக்கு விசாரணைக் கடிதம் வந்ததா' பியூன் தனது 'செங் சோலைத்' தூக்குகிறான்.

'ஆமாங்க'

'உன்ரை பேர்?'

'முனியாண்டி'

'எந்தத் தோட்டம்'

கீனாக்கலை'

உள்ளே சென்ற பியூன் எதையோ தேடுகிறான்.

'உன்னுடைய 'டைலை'க் காணயில்லை திரும்பி வந்த

பியூன் முனியாண்டியைப் பார்த்துக் கூறுகின்றான்.

முனியாண்டி எதுவுமே பேசவில்லை.

'பைல்' இல்லாட்டி விசாரணை நடக்காது. பிறகும் எப்ப நடக்குமோ தெரியாது. என்ன செய்யப் போறாய்' பியூன் கேட்கின்றான்.

தங்களைப் போன்றவர்களின் தாழ்வுச் சிக்கலைப் பயன்படுத்தி சிலர் தங்கள் பொக்கற்றின் வெறுமையைத் தீர்த்துக் கொள்ளுகின்ற சம்பவங்களை முனியாண்டி அறிவான். தோட்டக் கங்காணி வீட்டில் வேலைக்காரனாக நின்றபோது இப்படிப்பட்ட பல சம்பவங்களைப் பார்த்திருக்கின்றான்.

பியூனின் கேள்விக்கு முனியாண்டி எந்தப் பதிலும் கூறவில்லை.

'நாள் பைலைத் தேடி எடுப்பன். ஆனால் ஐயா வாற நேரமாச்சு. வந்த உடனை சிகரெட் கேட்பார். ஒரு பைக்கற் சிகரெட் வாங்கி வைக்க வேணும். கடைக்குப் போட்டு வரத்தான் நேரம் காணும்' தனது மேலதிகாரியையும் கௌரவப்படுத்தித் தானும் யோக்கியனாகுகின்ற முயற்சி.

முனியாண்டி பேசவில்லை;

'சுடையிலே ஒரு பைக்கற் சிகரெட் வாங்கிக் கொண்டு வா. நான் உன்ரை 'பைலை' எடுத்து வைக்கிறேன். அலக்களில்லாமல் இண்டைக்கே உன்ரை விசாரணை முடிக்கிறோம்' ரூட்டனம் சுழல்வது போல், பியூன் தனது காரியத்திலே நிற்கிறான்.

'சிகரெட் வாங்கப் பணம்?'

முனியாண்டி எதுவுமே பேசாமல் சர்வ சாதாரணமாக

பத்திரிகையை விரித்து, முன்பக் கச் செய்தியைத் திரும்பவும் வாசிக்கின்றான்.

பியூனுக்குப் பலத்த ஏமாற்றம்:

‘காலைப் பிடிச்சுக் கெஞ்சிற கூட்டங்கள், இப்ப எப்பிடி மாறிப்போச்சு. பியூன் தனது மனக் கொதிப்பை வெளிப்படுத்தத் தொடங்குகிறான்.

‘.....’ யாருமே பேசவில்லை’

‘பெரியையா வரட்டும்..... இண்டைக்கு உங்களுக்கு எப்பிடி விசாரணை நடக்குமெண்டு பாக்கிறன். பத்து முறையாவது உங்களை ‘றயின்’ ஏறவைச்சு அலக்களிச்சாத்தான் புத்தி வரும்’

‘எந்தப் பெரிய மனிசரெல்லாம் என்றை காலைப் புடிக்கிறார்கள். இந்தத் தோட்டக்காட்டு நாயன்.....’ தனக்கேற்பட்ட அவமானத்தைப் பியூனால் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை.

‘தோட்டக்காட்டு நாயன்’ பியூனின் பேச்சு.

முனியமண்டியின் செவிப் பறையைக் குத்திக் குதறி, அவனது கண்கள் இலேசாகச் சிவக்கின்றன.

தலையைத் தாழ்த்தியிருந்து பத்திரிகை படித்த அவன், தலையை நிமிர்த்திப் பியூனைப் பார்க்கிறான்!

‘ஐயா..... என்ன சொன்னீங்க..... தோட்டக்காட்டு நாயன். நாங்க நாயள்தான், அப்படியே வைச்சுக்குவம். எங்களைச் சுரண்ட நினைச்சீங்களே... உங்களுக்கு என்ன பேருங்க...’

‘ஐயா, இண்டய பத்திரிகையைப் பாத்தீங்களா. மலையக மக்களின் புனிதமான உழைப்

பைக் கௌரவப்படுத்தும் முகமாக இந்த ஆண்டை தொழிலாளர் ஆண்டாகப் பிரகடனப்படுத்த முடிவு பண்ணப்பட்டாங்களாம்.

அந்தக் கௌரவத்துக்குரிய நாங்கள், இந்த மண்ணிலே உரிமை இருக்கா இல்லையா என்று தெரிஞ்சிக்காம தத்தளிச்சுக்கிட்டு விசாரணைக்காக வந்து தூங்கிக்கிட்டு இருக்கம்.

இந்த நாட்டின்ரை மூலப் பொருளாதாரத்தைக் கட்டிக் காக்கிறது நாமதான்.

அந்த உழைப்பை ஏற்றுக் கொள்ளுறீங்க. அதுக் கொரு விசாரணையுமில்லையுங்க. ஆனால் நம்ம உரிமையைக் கேட்டா விசாரணை வைக்கிறீங்க.

இந்த மண்ணுக்குச் சொந்தமானவைங்க எண்ணு இருக்கிறுங்களே பல லட்சம் மக்கள், இவர்கள் ஆராவது ஒருத்தன் இந்த நாட்டின் மூலப் பொருளாதாரமான தேயிலைச் செடியிலே தொட்டிருப்பாங்களா?...’ முனியாண்டி அமைதியாக அந்தப் பியூனிடம் கேட்கிறான்.

பியூன் — அவன் தேயிலைச் செடியைக் கண்டதேயில்லை. ஆலயத்தின் மூலஸ்தானத்திற்குப் போகாது, போக விரும்பாத பக்தர்கள்.

பியூனால் பேச முடியவில்லை.

‘ஐயா..... வெறும் கடதாசிக் கட்டுக்களை வெச்சுக்கிட்டு விசாரணை பண்ணுறீங்க, ஒரே யொரு தடவை மலையகத்துக்கு வந்து, நம்ம ஆளுங்களின்ரை உழைப்பையும், நம்ம ஆளுங்க லயத்துக்குள்ளே படுற அவலங்க ளையும் பாருங்க..

‘அதுக்கப்புறமா, எங்களை விசாரணை பண்ணுறத்துக்கு முந்தி

நீங்களே உங்களை விசாரணை செய்து பாருங்க. மனச்சாட்சி எண்ணு ஒன்று இருந்தா. நாங்க ‘நாயள்தான்’ என்று புரியும்’

ஐயா..... தேயிலைச் சாயம் ஏன் சிவப்பாயிருக்குத் தெரியுமா? அது நம்ம ஆளுங்க சிந்துற ரத்தம். மலையக மண்ணிலே ஊறிப்போயிருக்கு, அந்த மண்ணிலேதான் தேயிலைச் செடி வளருது. அதனால்தான் அந்தச் சாயம் சிவப்பாயிருக்கு!

அதைத்தான் நீங்கெல்லாம் குடிக்கிறீங்க.

‘ஐயா..... நீங்க தினசரி குடிக்கிற தேயிலைச் சாயமிருக்கே, அது நம்ம ரத்தம்..... மனிச ரத்தம்’

மதுரை சேதுபதி உயர்நிலைப் பள்ளியில் பாரதியார் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றும் போது, மாணவர்கள் கூனி நடப்பதையும், கையை மூடிக்கொண்டு அசைக்காமல் வருவதையும் அறவே வெறுப்பார். அப்படி யாராவது வருவதைப் பார்த்தால் பின்புறமாகச் சென்று ஒங்கி முதுகில் ஒரு குத்துக் குத்தி, தன்கையினால் அவன் முதுகை நிமிர்த்தி, ‘கையை வீசிக் கொண்டு ஏறுபோல் நட’ என்று ஒரு மேற்பாடமும் கொடுப்பார்.

‘நெஞ்சை நிமிர்த்தி நடக்க முடியாத நீ ஆண்மகனோ? நிமிர்ந்து நடக்கும் உரிமையைக் கூட இந்த நாட்டில் நீங்கள் அறுபவிக்கவில்லை என்றால் எதிர்காலத்தில் உங்களுக்குக் கிடைக்கும் சுதந்திரத்தைக்கூடப் பத்திரப்படுத்த முடியாது’ என்று ஒரு சொற் பொழிவையே ஆற்றிவிடுவார்.

இப்பள்ளிக்கூடத்தில் பாரதியார் இருக்கும்வரை சக ஆசிரியர்கள் கூட மறந்தும் கூனி நடந்ததில்லை.

ஒருநாள் பாரதியின் வீட்டில் திரு. வ.ரா.வோடு அனந்தராமன் என்ற ஆங்கில மோகங் கோண்ட வாலிபர் ஆங்கிலத்தை அள்ளிப் பொழிந்து கொண்டிருந்தார். அதைப் பார்த்து கொண்டிருந்த பாரதியார் மனம் வெந்து,

‘ஒரு தமிழன் மற்றொரு தமிழனோடு இன்னும் எத்தனை காலந் தான் ஆங்கிலத்திலே பேசவேண்டுமோ? இந்த மதிப்பும் கௌரவமும் தமிழுக்கு என்றுதான் கிடைக்கப்போகிறதோ! நாட்டின் விடுதலைக்கு முன் நரம்பின் விடுதலை வேண்டும். நாவின் விடுதலை வேண்டும். பாவுக்கு விடுதலை வேண்டும். இதுதற்கெல்லாம் முன்பாக ‘பூஷைக்கு விடுதலை வேண்டும்’ என்று ஆவேசமாக முழங்கினார்.

முனியாண்டி அமைதியாகக் கூறுகிறான்.

அங்கிருந்த அனைவரது கண்களும் கலங்கி வீட்டன்!

பியூன் பேசவில்லை.

விசாரணை நடத்துகின்ற உயர் அதிகாரி கடதாசிக் கட்டுக்களுடன் வந்து கொண்டிருக்கிறார்.

வழமையான விசாரணை, வழமையான முடிவுகள்.

ஆனால்..... தொழிலாளர் ஆண்டு.....

மிகப் பிரமாண்டமான விழா. பல லட்ச ரூபா செலவில். இலங்கைத் தலைநகரில் நடைபெறும்!

நாடக அரங்கக் கல்லூரியின் நாடக விழா

‘தில்பன்’

யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள நாடக அரங்கக் கல்லூரியினர் மே 29 தொடக்கம் ஜூன் 27 வரை ஒரு பெரும் நாடக விழா விளை யாழ்ப்பாணம் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் நடாத்தினர். 23-1-1978 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இக் கல்லூரி தனக்கென 500 க்கு மேற்பட்ட அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட இரசிகர் அவை ஒன்றினைக் கொண்டுள்ளது. இது வரை தமது இரசிகர்கட்காக 12 நாடகங்களை மேடையிட்டுள்ளது. இக் கல்லூரியில் நடப்புக் கௌ உடல் சார்ந்த பயிற்சிகள், குரல் சார்ந்த பயிற்சிகள், உள் எம் உணர்வு சார்ந்த பயிற்சிகள், நடப்பு உத்திகள் ஆகியனவும், நாடகத் தயாரிப்பிற்காக நாடகம் பற்றிய அறிவு, அரங்கு பற்றிய அறிவு, நாடக நிர்வாகம் பற்றிய அறிவு, விமர்சனம் ஆகியனவும் ஐரோப்பிய ஆசிரிய நாடக வரலாறு சிறப்பாக இலங்கை நாடக வரலாறு ஆகியனவும் கற்பிக்கப் படுகின்றன. அரசாங்கத்தின் துணையின்றி நாடகத்தில் ஆர்வம் கொண்டோரது தனி முயற்சியினாலும் ஆதரவாளர்களினது ஆதரவினாலும் இக் கல்லூரி நடைபெற்று வருகின்றது. தாம் மேடையேற்றிய 12 நாடகங்களினின்றும் தெரிந்தெடுத்து 5 நாடகங்களை இவர்கள் விழாவுக்காக மேடையேற்றினர். வி. எம். குகராஜா வின் நெறியாள்கையில் மகாகவியின் கோடை, தாசிரியனின் நெறியாள்கையில் அவரது பொறுத்தது போதும்; மொளன

குருவின் நெறியாள்கையில் சுந்தரலிங்கத்தின் அபசரம்; ரூநியின் குருக்ஷேத்ரோபதேசம், மொளனகுருவின் நெறியாள்கையில் அவரது சங்காரம் ஆகிய நாடகங்களே விழாவில் இடம் பெற்ற நாடகங்களாகும். ஒவ்வொரு நாடகமும் ஒவ்வொரு வடிவம் பொருந்தியமையாயிருந்தன. கோடை யதார்த்த நாடக வடிவத்தையும், பொறுத்தது போதும் மோடியுற்ற நாடக வடிவத்தையும், அபசரம் அபத்த நாடக வடிவத்தையும், குருக்ஷேத்ரோபதேசம் வீதி நாடக வடிவத்தையும், சங்காரம் நவீனப்படுத்தப்பட்ட கூத்து வடிவத்தையும் கொண்டிருந்தன. அசிங்கமான பகிடிகளையும், ஒழுங்கற்ற அசைவுகளையும், சினிமா நடப்பினையும் மேடையில் கண்டு அலுத்திருந்த ரசிகர்கட்கு இந் நாடகங்கள் யாவும் புது உலகைக் காட்டின. பல்வேறு நாடக வடிவங்கள் உள்ளன என்பதை இவை காட்டியதுடன் நாடகம் செம்மையான உயர்ந்த ஒரு கலை வடிவம் என்பதையும் உணர்த்தின.

இந் நாடகங்களிற் காணப்பட்ட சிறப்பினை நான்கு அம்சங்களுக்குள் அடக்கலாம். முதலாவது நேர்த்தியான, பிசிறு இல்லாத தயாரிப்பு, இரண்டாவது காத்திரமான இவற்றின் உள்ளடக்கம், மூன்றாவது நாடக வடிவங்களிற் கையாளப்பட்ட பரிசோதனை, நான்காவது மக்கள் அனைவருக்கும் விளங்கும் தன்மை.

நான்கு நாடகங்களாக நடைபெற்ற இவ்விழாவில் நான்கு நாடகமும் வீரசிங்கம் மண்டபம் மக்களால் நிரம்பியிருந்தமையும் நாடகம் நடைபெறும் போது பார்வையாளர் மத்தியிலிருந்து அவற்றிற்குக் கிடைத்த ஆதரவும் இந் நாடகங்களைப் பார்வையாளர் நன்கு இரசித்தனர் என்பதற்குச் சிறந்த உதாரணங்களாகும். நாடகத்திற்காக 50, 100 என்று யானை விலையில் ரிக்கநர் அச்சிடாமல் 5 நாடகங்களுக்கு மாண்புமலர் சீட்டை 10 ரூபாவுக்குக் கொடுத்தமைக்காக கல்லூரிக்கு பொதுமக்கள் நன்றி கூறவேண்டும், பார்வையாளர் மண்டபத்தை நிரப்பியதற்கு இதுவும் ஒரு காரணமாகும். எனது நண்பர் ஒருவர் ‘3 நாடகங்களுக்கும் கண்ணை மூடிக்கொண்டு 50 ரூபா கொடுக்கலாம், என்றாலும் 10 ரூபாவுக்கு வலு மலிவு’ என்றும் கூறினார், எதிலும் லாபம் பார்க்கும் எம்மவரின் இயல்பு அதிற் தெரிந்தது.

நாடக விழாவில் முதல் நாள் நாடகத்தை யாழ். பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தர் கலாநிதி க. வித்தியானந்தன் தொடக்கிவைத்து உரையாற்றினார். யாழ்ப்பாணத்தில் நாடக வளர்ச்சிக்கு நாடக அரங்கக் கல்லூரி ஆற்றிவரும் பணி அளப்பரியது. நாடகக் களப் பயிற்சிகளை பாடசாலைகளிலும், கிராமங்களிலும் இது நடத்தி வருவதுடன் தமது நாடகங்களை குறைந்த செலவில் கிராமப் புறங்களுக்கும் கொண்டு சென்று காட்டுகின்றது. நாடகத்திற்கென அரங்கு என்ற சஞ்சிகை ஒன்றையும் நடத்தி வருகிறது.

எல். எம். நேமன், வீ. எம். குகராஜா, கா. சிதம்பரநாதன் சிறப்பும் ஆற்றலும் மிக்க இளந்தலைமுறை நெறியாளர்களை இக்

கல்லூரி உருவாக்கியுள்ளது. பல சிறந்த புது நடிகர்களை உருவாக்கியுள்ளது. நாடகத்தைப் பரவலாக்கவும், நாடகத்தை வளர்க்கவும் இவ்வகையில் இக்கல்லூரி முயல்கிறது.

நாடக விழாவையொட்டி இக் கல்லூரியினர் வெளியிட்ட விழாமலர் இவர்கள் நாடக வளர்ச்சிக்காகப் படும் சிரமங்களை யும், இவர்களின் சாதனைகளையும் எடுத்துக் கூறுகிறது. 4 நாடகமும் பார்வையாளர்களை காத்திரமான ஓர் உணர்வுக்குள் உட்படுத்தி நம் நாட்டுக் கலை வளர்ச்சியை கண்முன் காட்டிய இவர்களின் விழாமலரில் காணப்படும் ஒரு பந்தி நமது நெஞ்சைத் தொடுகின்றன.

‘நாம் மேடையிட்ட எமது நாடகனில் அ. தாசிரியனின் பொறுத்தது போதுமில் 21 பேர் பங்கு கொண்டனர். சி. மொளன குருவின் சங்காரத்தில் 40 பேர் பங்கு கொண்டனர். இத்தனை பேருடனும் பிரயாணம் செய்து பல இடங்களில் எமது நாடகங்களை மேடையிட்டோம். தொழில் முறை நடிகர் அல்லாத நாம் இது எத்தனை சிரமமான காரியம் அன்பதை அனுபவத்தில் அறிந்தோம். இவற்றையெல்லாம் நாம் தருவதன் நோக்கம் எமது சாதனைகளை விளம்பரப்படுத்துவதற்காக அல்ல. எமது நாடக ஆர்வலர்களான நீங்கள் அறிந்து கொள்வதற்காகவே. எமது சிரமங்களைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். எமக்கு ஆதரவு தாருங்கள். எம் நாட்டுக் கலை வளர் உதவுங்கள்’

மேற் காட்டிய நாடக அரங்கக் கல்லூரியினரின் கூற்றிலே அவர்கள் படும் சிரமமும் அவர்களின் ஆர்வமும் தெரிகிறது. அவற்றை நாம் மதிப்போம் அவர்கட்கு உதவுவோம்.

“சுதந்திரம்”

சில குறிப்புகள்

புதுவை இரத்தினதுரை

சிவகங்கை அன்னம் வெளியீடாக வந்திருக்கும் நா. விசுவநாதனின் கவிதைத் தொகுதி ‘சுதந்திரம்’

‘சுதந்திரம்’ மூலம் பார்வை படும்படியாக விசுவநாதனும் தன்னை வெளிக்காட்டியுள்ளார். ‘இவ்வளவு பெரிய நந்தவனத்தில் என்னுடைய பூக்களும் மஞ்சளாய், சிவப்பாய் இங்கொன்றும் அங்கொன்றாக சிரித்துப் பூத்திருப்பது, மகிழ்ச்சியாகத்தான் இருக்கிறது, வெகு உற்சாகமாக என்னை வலுப்படுத்திக் கொண்டு தொடர்ந்தேன். அலுக்காமல் தொடர்ந்தேன். விமர்சனங்கள், ஒதுக்கல்கள், சிரிப்புக்கள், பாராட்டுக்கள் எல்லாவற்றையும் நிராகரித்துவிட்டு தொடர்ந்தேன்.....’ என்று முன்னுரையில் முறையிட்டுக்கொண்ட பின் இதற்கொரு விமர்சனம் எழுத வேண்டிய அவசியம் இல்லைத்தான். ஆனால் எனக்கு அறிமுகம் தேவையென்று கவிதைகள் கூறுகின்றனவே.....

புதுக்கவிதையென்று எழுதப் பறப்பட்டு கவிதையையே கேலி பண்ணுவது போன்று எழுதுபவர் போலன்றி,

‘எங்களுர் அக்காரத்தில் அதிசயங்கள் ஆயிரம் உண்டு, செம்மண் பட்டையிட்டு செங்காவிச் செறுவீச்சில்

கொலுவிருக்கும் வீடுகளின் ஜன்னல்களுக்கோ கதவுகளை இல்லை.....’

என்று கனதியான கவிச் செட்டில் ஒரு அக்காரத்தின் வீடொன்றைக் காட்டுவது இவரின் கவிதைக்கு தகுதியளிக்கின்றது. உறக்கமென்ற கவிதையிலும்,

இன்றும் விடியவில்லை ஆனாலும் விழித்துக் கொள் புயல்கள் வருமென்று பயந்து படுத்துறங்கி உயிர்ப் பொருட்கள் அத்தனையும் பறிபோகும் அவலங்கள் தெரியாமல் அசுரத் தூக்கமென்ன? பாதை நெடுகிலுமே பூக்கள் குலுங்கின்றும்

ஆகாயப் புள்ளினங்கள் ஆனந்தப் பண்ணிசைத்து அதிசயங்கள் செய்தனவாம். இத்தனையும் காணாமல் புயல்கள் வருமென்று பயந்து படுத்துறங்கி போய்விட்ட பாவமே.....

என்று வாழ்வின் அன்றாட அழகுகளை நிராகரித்துவிட்டுப் போகும் ஒரு கூட்டத்தை அழகாகவும் அதே நேரம் ஏளனத்தோடும் பார்க்கும் விசுவநாதன், காட்சி என்ற கவிதையில் ஒரு கிராமத்தை என்ன அற்புதமாகப் படம்பிடிக்கிறார்!

‘எருமைகள் சந்தனம் பூசிக் கொண்டு ஆற்றேரம் மடுவைத்தேடும் கலங்கல் சேற்றில் எதிர்காலத் திகிலோடு மீன்களும் மிதந்து பார்க்கும் குத்திக் கிழித்த கால்களை எண்ணி மக்கிக் கிடக்கும் கருவேல முட்கள் சில நேற்றைய விருந்தை வரப்போரம் கழித்துவிட்டு அவசரமாய்க் கழுவிப் போகுமொரு தலைப்பாகை, நாளை பெறுமைக்கு ஏங்கிப் போகும் மனம் இன்று.....’

அவர் பார்த்த அந்தக் கிராமத்தை எங்கள் முன்னே அப்படியே விரித்து வைத்து விடுகிறார். அந்தக் கிராமத்தில் ஏங்கிக் கிடக்கும் மனிதர்களையும், எதிர்கால நிச்சயமின்மையை எண்ணி கிடக்கும் இளைஞர்களையும் எவ்வளவு நுணுக்கமாகக் கடைசி வரிகளில் காட்டியுள்ளார். சத்தியம் என்ற கவிதை,

‘எப்படியிருந்தாலும் அவை சத்தியமானவை கண்ணீர்க் கோடுகளில் கலைந்தும் போயிருக்கலாம் ஒரு காவியத்தைச் சொல்லிவிடத் துடிக்கும் துடிப்புகளும் இருக்கலாம், இளமை நெஞ்சொன்றின் ஏக்கத் திரட்சிகள் எழுத்தில் கரைந்திருக்கலாம் அரைப் பட்டினி கிடக்கும் அவலத்தைச் சொல்லி பாசத்தை மறு பரிசீலனை பண்ணச் சொல்லும் அம்மாக்களின் சோகங்கள் இருக்கலாம் தபால் காரரே! வீசி எறியாதீர். அவை சத்தியங்கள்’

என்று படைப்பாளிகளின் சத்திய தரிசனங்களை ஏளனமாக எடுத்தெறியும் பத்திரிகை ஆசிரியர்களை தபால்காரனாக உருவகித்து சொன்ன விதம் நன்றாகத்தான் இருக்கிறது.

விசுவநாதன் தஞ்சாவூர்க் காரனமே; உண்மைதான். அதனால்தான் அந்தப் பசுமையான ஜில்லாவின் ஒரு மூலையிலுள்ள ஏதோ ஒரு கிராமத்தை தனது கவிதை எங்கும் அலுக்காமல் பாடியுள்ளார். அவர் கவிதையெங்கும் கிராமத்தின் எழிலையும், பண்பையும் தொட்டுரைக்கும் போதிலும் வெறும் அழகு விவரணம் போலல்லாமல் அக் கிராமத்தின் உயிராகி, வாடும் மக்களது துன்ப துயரங்கள், எதிர்பார்ப்புக்கள், எதிர்கால நிச்சயமின்மையை எண்ணி விரக்தியுறும் மனங்கள் எல்லாவற்றையும் சேர்த்தே உரைத்துப் பார்க்கின்றார்.

விசுவநாதன் விமர்சனங்களை நிராகரிப்பவன் என்ற அறிவிப்பை கழுத்தில் போட்டுக் கொண்ட போதும், அவரது வளர்ச்சியை மட்டும் மனதில் கொண்டு சில குறிப்புகளை ஈழத்திலிருந்து கூறுவது எமது கடமையாகின்றது. ஏனெனில் எங்கள் பார்வைக்கு என்றுவே ஒரு தனித்துவம் உண்டல்லவா? அதனாலேதான்,

விசுவநாதனே உம்மிடமுள்ள ஆளுமைமிக்க ஆற்றலை ‘சுதந்திரம்’ மூலம் நாங்களும் அறிந்து விட்டோம். எழுதவே எவ்வித அருகதையும்ற்று எழுதுவோர் நிறைந்துவிட்ட தமிழகத்தில்... நீல்கள் சிலபேர் தனித்துவமான வர்கள் என்ற எண்ணமும் எமக்குண்டு. — அதுவே நமது உறவு.

மலையில் ஒரு இலக்கிய மறுமலர்ச்சி

கோப்பாய் எஸ். சிவம்

திருகோணமலையின் கலை இலக்கிய முயற்சிகள் ஒரு மந்த நிலை யிலிருந்து மீண்டு மறுமலர்ச்சி கொள்வதை அவதானிக்க முடிகின்றது. அண்மைக் காலங்களில் எங்கும் பாரதி நூற்றாண்டு விழாக்கள், கவியரங்குகள் என்று அல்லோல கல்லோலப் படுகிறது.

அழகாபுரி அழகுதாசன் தொகுத்த உலகக் கவிஞர்களின் தொகுப்பு 'செம்மாங்கனி' அறிமுக விழா கொழும்பிலும், யாழ்ப்பாணத்திலும் நடந்தது போல் திருமலையிலும் இடம் பெற்றது.

திருகோணமலை கலை இலக்கிய மன்றம், திருகோணமலை பொது நூலக அறிவியல் வட்டம் இரண்டும் இணைந்து நடத்திய இந்த விழாவை வீரகேசரி நிருபர் திரு. கா. இரத்தினலிங்கம் முன்னின்று ஒழுங்கு செய்திருந்தார். பண்டிதர் இ. வடிவேல் அவர்கள் தலைமை வகிக்க, து. எல். எம். இஸ்மாயில், புலவர் பெ. பொ. சிவசேகரம் ஆகியோர் நூலை அறிமுகம் செய்தனர். தா. பி. சுப்பிரமணியம் தலைமையில் கவியரங்கம் ஒன்றும் இடம் பெற்றது. பண்டிதர் வடிவேல் அவர்கள் கொடுத்த கருப்பொருளை வைத்து சபையிலிருந்த கவிஞர்கள் பலர் திடீர்க் கவிதைகளை ஆக்கி தமது கவியார்வத்தையும் ஆற்றலையும் காட்டியது பலருக்கும் மகிழ்வுட்டியது. அழகாபுரி அழகுதாசன் தமது இனிய கவிதைகளையும் கலந்து பதிலுரை வழங்கினார். நூலகர் திரு. வெ. ச. தனபால சிங்கம் அவர்கள் நன்றியுரை வழங்கினார்.

இலங்கை சோவியத் நட்புறவுக் கழகம் நடத்தும் சோவியத் புலகப்பட, நூற் கண்காட்சி 25-6-82இல் ஆரம்பித்து மூன்று நாட்கள் நகர சபை மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

சென்ற ஜோசெப் கல்லூரி மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும் இணைந்து நடத்திய பாரதி விழா 25-6-82இல் திரு. அருள் சுப்பிரமணியம் அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்றது. கவிஞர் தில்லைமுகிலன் தலைமையில் கவியரங்கமும், மற்றும் கலை நிகழ்ச்சிகளும் இடம் பெற்றன.

திருகோணமலை முன்னோடிகள் கவிதா மண்டலம் வாரம் தோறும் கவியரங்குகளை நடத்தி வருகிறது. இந்தப் பரிசோதனை முயற்சி நல்ல செய்தியைக் கொடுத்திருக்கிறது. கணிசமான அளவு, தரமான இலக்கிய ரசிகர்கள் கலந்து கொண்டு அமைதியுடன் ஆதரவு தருகின்றார்கள், நல்ல அமிழ்தன் ஒழுங்கு செய்யும் இந்த வாரம் ஒரு கவியரங்குகளில், நிலவின்தாசன், நிலா தமிழின் தாசன், வெல்விதாசன், கே. கோணேஸ்வரன், கா. இரத்தினலிங்கம், பாரதிபாலன், சி. வை. யோகராசா, தில்லை முகிலன்,

ப. ஆனந்த பிரசாத், எஸ். யோசேப், திரு. தேவானந்த், கே. பி. ஆனந்தநடேஷ், போபாலபுரம் குகதாசன், ஏ. செகசோதி, சி. தர்ம குலசிங்கம், ஜே. ஹேமன், கே. தர்மகுலராசா, சி. ரவீந்திரசர்மா, கோடல்வரன், ஆலன், ஆலையூரான், ஏ. ஈ. ராஜரட்னம், கோப்பாய் எஸ். சிவம் ஆகியோர் கவிமழை பொழிகின்றனர்.

மாதாந்த இலக்கியக் கலந்துரையாடல், கையெழுத்துப் பத்திரிகை வெளியீடு இவைபற்றியும் இளைஞர்கள் ஆலோசித்து வருகின்றனர்.

27-5-82 இல், திருமலை பாரதி கலை இலக்கிய மன்றம் பாரதி விழாவை நகரசபை மண்டபத்தில் நடத்தியது. தா. பி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தலைமையில் நடந்த இந்த விழாவில் தமிழக அறிஞர்கள் டாக்டர் அரு. கோபாலன், தனிகைக்கோ ஷேரீப், பெருங்கவிக்கோ — வ. மு. சேதுராமன் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.

டாக்டர் வ. மு. சேதுராமன் தலைமையில் நடந்த கவியரங்கில் திருகோணமலைக் கவிராயர் தில்லை முகிலன், க. கோணேஸ்வரன், ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.

ரகுமான் ஜான் அவர்களின் வரவேற்புரையுடன் ஆரம்பமான இவ்விழா இரா. ஜெயச்சந்திரன் அவர்களின் நன்றியுரையுடன் முடிவுற்றது.

கடிதங்கள்

மல்லிகையை, ஆவலோடு தொடர்ந்து படித்துவரும் வாசகர்களில் நானும் ஒருத்தன். மல்லிகையானது, எதுவிதக் களைப்புமின்றித் தொடர்ந்து வருவதையிட்டு, என்னால் அவ்வாறு ஒரு பத்திரிகையைத் தொடர்ந்து நடத்த முடியவில்லையே என்று கவலையடைந்தே இதனை எழுதுகின்றேன்.

எங்கள் பாடசாலையான 'கல்முனை கார்மல் பற்றிமாக்கல்லூரியில்', 'அணு' என்னும் பெயரில் விஞ்ஞானப் பத்திரிகையொன்றை நானே பத்திராசிரியராக இருந்து நடாத்திவந்தேன். ஒரேயொரு இதழ் மட்டும் வெளிவந்தாற்போல் அம்முயற்சிகை விடப்பட்டு விட்டது. காரணம் — அதிகம் பிரதிகள் விற்பனையாகாமல் தேங்கிக் கிடந்ததேயாகும். அப்போதுதான் 'ஒரு பத்திரிகையை நடாத்துவது எத்தனை கஷ்டமான செயல்' என்பதை உணர்ந்தேன்.

மல்லிகை சில மாதங்களில் வெளிவர மலும் இருந்ததல்லவா? அந்த வேளைகளில் 'ஏன்தான் இத ஆசிரியர் இதனை ஒழுங்காக வெளியிடுவதில்லை' என்று முன்னர் உங்கள் மேல் கோபப்படுவது முண்டு. நீங்கள் பொழுது போக்காளர் என்று கூட எண்ணினேன். ஆனால் இப்போதுதான் உணர்கின்றேன் 'ஒரு பத்திரிகையை வெளியிடுவது எவ்வளவு கிரமமான வேலை' என்று. நான் உங்களைப் போன்று, கடை கடையாக அலைந்து, வெய்யில், மழையையும்

பொருட்படுத்தாது. பிரதிகளை விற்க முயலவில்லை. அந்தளவுக்கு என்னிடம் இலக்கிய ஆர்வம் ஏற்பட்டதுமில்லை. ஆனால் நீங்களோ யாழ். நகரிலுள்ள ஒவ்வொரு கடைக்கும் சென்று, மல்லிகையை விநியோகிக்கின்றீர்கள் என்பதை அண்மையில் வெளியான தின கரன் வார மஞ்சரியின் 'அறுவடை' என்னும் மகுடத்தில் வாசித்தறிந்தேன். அப்போது நான் உங்கள் மேல் ரொம்ப அனுதாப மடைந்தேன்.

நீங்கள் எத்தனை பெரிய இலக்கிய ஆர்வமுள்ளவர் என்பதை அப்போதே உணர்ந்தேன். உங்கள் முயற்சியில் கட்டாயம் உயர்ச்சி உண்டு. இலங்கையின் தமிழ் இலக்கியத் துறையில், இதுகாலவரையாருமே கண்டிடாத ஒரு முடிவையும், புகழையும் உங்கள் பெயர் சுமக்க இருக்கின்றது. இதை எவருமே மறுக்கவோ, மறைக்கவோ முடியாது.

உங்கள் முயற்சியையும் முன்னேற்றத்தையும் கண்டு, அதிகம் பேர் உங்கள் மீது பொருமை கொண்டும் உள்ளனர். இது உங்களுக்கு ஒருபோதும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தாது. எங்களைப் போன்ற வாசக இதயங்கள் இருக்கும்வரை, மல்லிகைக்கோ அல்லது உங்களுக்கோ ஒருவிதப் பாதிப்பும் ஏற்படாது.

உங்கள் முயற்சியை எண்ணிப் பார்த்தபோது, எனக்கும் கூட ஆரம்பத்தில் பொருமைதான் ஏற்பட்டது. ஆனால் இன்று உங்களையே உயர்த்திப் பேசும் அளவுக்குப் பத்திரிகைகள் மூலம் தெரிந்து வைத்துள்ளேன்.

மல்லிகைக்கு நிரந்தர ஆதரவு தரும் முகமாக, எதிர்வரும் ஆகஸ்ட் மாதம் எனதுரில் 'மல்லிகை வாசகர் வட்டம்' என்றொரு மன்றத்தையே அமைத்து, உதவி நவிலவுள்ளேன். இக்கழகத்திற்குப் போஷகராக உங்கள் பெயரையே அச்சேற்றுவள்ளேன். இதற்கு ஏனைய அங்கத்தவர்களும் இசைந்துள்ளார்கள். ●

“நற்பிட்டிமுனை பரீல்”

பாரதி புதுவையில் வாழ்ந்தபோது அவர் இல்லத்திற்கு முன் அடிக்கடி குடிகாரர்களும், சூதாடிகளும் கூட்டங் கூட்டமாக அரு வருப்பான வார்த்தைகளை அள்ளி வீசிக்கொண்டு போவது வழக்கம். அதிலொருவன் நவநாகரிகக் கோலத்தோடு பாரதியாரின் வீட்டிற்குள் தன் கண்களைச் சுழலவிட்டு சற்று நின்று செல்வான். இந்தப் பேர்வழியின் தீய பார்வை பாரதியின் புதல்வி சகுந்தலாவுக்கு அருவருப்பை உண்டாக்கிற்று. ஒருநாள் சகுந்தலா தன் தந்தையிடம் இதைப்பற்றிச் சொன்னதற்கு,

‘உன்னை அவன் தீய பார்வையோடு 2 நிமிடம் பார்த்தால் நி அவனை உனது கம்பிரமான விழிகளால் இமை கொட்டாமல் 5 நிமிடம் பார். பிறகு அவன் தனது தவறை உணர்ந்து கொள்வான்.’

பெண்கள் பயங்கொள்ளிகளாக, சங்கோஜப் பிறவிகளாக இருக்கும்வரை ஆண்கள் இந்த ரீதியில்தான் நடமாடுவார்கள் என்று கூறினார்.

இந்தியப் பயணத்தின் சில நினைவுகள்

து. குலசிங்கம்

இந்தியப் பயணத்தைத் தொடங்கும் முகமாக இ.பத்மநாபன், அ. யேசுராசா ஆகியோருடன் நானும் திருவனந்தபுரம் விமான நிலையத்தை சென்றடைந்தோம். எங்களை வரவேற்க வந்து நின்றவர்களைக் கண்டு பிரமிப்படைந்தோம். நாகர்கோவிலிலிருந்து சுந்தர ராமசாமி, சி. ஆ. சச்சிதானந்தன், வேதசகாயகுமார், காக்கும் பெருமான், ராஜமார்த்தாண்டன், சோபிதராஜா போன்றவர்கள் வந்திருந்தனர்.

திருவனந்தபுரம் நகர நோக்கிக் கார் சென்றது. பின் நாகர்கோவில் நோக்கி சுந்தர ராமசாமி காரை ஓட்டுகின்றார். எமது பயணத்தில் ஏற்பட்ட சிரமங்கள் பற்றிய பேச்சிலிருந்து இலக்கிய உலகப் பேச்சுக்குப் பாய்கின்றது. இந்திய — ஈழ இலக்கிய ஆக்கங்களைப் பற்றிப் பேச்சுத் தொடர்கின்றது. வேதசகாயகுமார் திருவனந்தபுரம் கல்லூரியின் விரிவுரையாளர். ‘தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாறு’ என்ற ஓர் விமரிசன நூல் எழுதியுள்ளார். அவரது விமர்சனக் கட்டுரைகள் ‘கொல்லிப்பாலை’ யில் இடம் பெற்று வருகின்றன. விமரிசனத் துறையில் ஆழ்ந்த பார்வையுடன் செயல்படும் ஓர் இளம் விமர்சகர். கி. ஆர். சச்சிதானந்தன், மத்திய அரசாங்கத்தில் கணக்காய்வாளராக இருக்கின்றார். ஞானரதத்தில் கவிதை

கள் எழுதியிருக்கின்றார். மௌனி போன்ற பழம் பெரும் எழுத்தாளர்களுடன் நேரடித் தொடர்புடையவர். எல்லாத் துறையிலும் ஆற்றலுடையவர். ஈழத்துக் கலை இலக்கியத்தில் நீண்ட கால ஈடுபாடு கொண்டவர். சென்றமாதம் சுந்தரராமசாமியின் வீட்டு மொட்டை மாடியில் ‘காகங்கள்’ கூட்டத்தில் ஆனந்த குமாரசாமியைப் பற்றி ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரை வாசித்துள்ளார்.

ராஜமார்த்தாண்டன் ‘கொல்லிப்பாலை’ சஞ்சிகையின் ஆசிரியர். சிறிது காலத்துக்கு முன்தான் இலக்கியத்தில் கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றுள்ளார். சோபிதராஜா கலாநிதிப் பட்டத்துக்கான தனது கட்டுரையை சமர்ப்பித்துள்ளார். அத்துடன் புத்தக வெளியீட்டுத் துறையிலும் ஈடுபட்டுள்ளார். ஜோசப் பிலிப்பின் ஏணிப்படிகள், முகங்கள் என்ற இரு நாவல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

தமிழ்நாட்டில் சஞ்சிகைகளின் பெருக்கம் பற்றியும் நாளுக்கு ஒரு சஞ்சிகை வெளி வருவதும், மறைவதுமாக இருப்பதும், வியாபார நோக்கம் படைப்புக்களை சீரழிப்பது பற்றியும் எங்கள் உரையாடல் செல்கிறது. குழுதம் தன் உள் அட்டை விளம்பரத்துக்கு ஓர் இதழுக்கு சுமார் 15,000 ரூபா பெறுகின்ற போது தரமான

இலக்கியச் சஞ்சிகைகள் 300 பிரதிகள் தான் அச்சாகின்றது என்ற கசப்பான செய்திகளும் கிடைக்கப் பெற்றது. நாங்கள் பல சிறு பத்திரிகை ஆசிரியர் களைச் சந்தித்தோம். எந்தச் சிறு பத்திரிகையும், 300 பிரதிகளைத் தாண்டவில்லை என்பதை அவர்கள் மூலம் அறிந்தோம். ஈழத்தில் மல்லிகை, அலை போன்ற சஞ்சிகைகள் அதிக பிரதிவரை அச்சாகின்றன. இவற்றின் பழைய பிரதிகள் கிடைப்பது கஷ்டம் என்று நாங்கள் கூறிய போது, அவர்கள் வியந்து நின்றார்கள். அன்றிரவு சுந்தரராம சாமியின் இல்லத்தில் தங்கினோம். மறுநாள் காலை நாகர் கோவிலிலுள்ள புத்தகக் கடைகளுக்குச் சென்றோம். சில பழைய புத்தகங்களை ஜெயகுமாரி ஸ்டோரில் எடுத்தோம். இந்த நிலையத்தான் நீலபத்மநாதனின் 'தலைமுறைகள்' என்ற சிறந்த நாவலை வெளியிட்டது.

அன்று மாலை சுந்தரராம சாமி வீட்டு மொட்டை மாடியில் 'காகங்கள்' கூட்டம், ஒவ்வொரு மாதமும் இலக்கிய நண்பர்கள் இந்த மொட்டை மாடியில் கூடுவார்கள். ஒரு நண்பர் கட்டுரை வாசிப்பார். பின் அது பற்றிய விவாதங்கள் நடைபெறும், நீண்ட காலமாக இந்த அமைப்பு செயல்பட்டு வருகின்றது. இம்முறை ஈழத்து இலக்கியம் பற்றி கலந்துரையாடல் நடைபெற்றது. நாம் ஈழத்து இலக்கியத்தின் தோற்றம், வளர்ச்சி, தற்போதைய நிலை போன்றவை பற்றி சுருக்கமாகக் கூறினோம். பல கேள்விகளை எம்மிடம் கேட்டனர். கைலாசபதி, சிவத்தம்பி, சிவகுமாரன் போன்ற விமர்சகர்களையும், டொமினிக் ஜீவா, எஸ். பொ., கணேசலிங்கன், தனையசிங்கம் போன்ற எழுத்தாளர்களையும் தான் அதி

கம் தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். இன்றைய தலைமுறையினரை அவர்கள் அறியவில்லை. ஆனால் அறிய மிகுந்த ஆவலாக இருக்கிறார்கள். இதுகாலவரை பலர் தமிழ்நாடு சென்று வருகிறார்கள். ஆனால் இவர்கள் ஏன் இத்தகைய முயற்சியில் இறங்கவில்லை?

நாகர் கோவில் வைத்திய சாலையில் வண்ண நிலவன் விபத்து ஒன்றில் சிக்கி அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளதாகவும், அவரைப் பார்க்க வரும்படி எம்மை கந்தர ராமசாமி அழைத்துச் சென்றார். வீதிகளில் சிலைகள் நிறையவே இருந்ததைக் கண்டு உங்கள் ஊரில் சிலைகளுக்கு குறைவில்லையே என்று கோட்டப்போது, இவைகளெல்லாம் சிலைகளில்லை. வெறும் பொம்மைகளை, நீங்கள் சிலைகளை தமிழ்நாட்டு கோவில் களில்தான் பார்க்க முடியும் என்றார். வைத்தியசாலையில் தலைக்கட்டுடன் வண்ண நிலவன் படுத்திருந்தார். தன் வேதனைகள் எல்லாம் மறந்து மனந்திறந்து கதைத்தார். தமிழ்நாட்டை உலுக்கி, பல உயிர்களைப் பவி கொடுத்த மண்டைக் காட்டு சம்பவம் பற்றி செய்தி சேகரிக்க வந்தபோது தான் விபத்து ஏற்பட்டது. சென்னை யில் தான் சந்திப்பதாகவும் வண்ண நிலவன் சொன்னார். மிகவும் பலவீனமுற்று இருந்ததனால் அவரிடமிருந்து விடைபெற்றுக் சென்றோம்.

திருவானந்தபுரத்திலிருக்கும், எழுத்தாளர்களை சந்திக்கும் நோக்கத்துடன் சென்றபோது மாதவன் ஒருவரைத்தான் சந்திக்க முடிந்தது. அவருடைய பாத்திரக்கடையில் சந்தித்தோம். மாதவனின் ஆணைச் சந்தமென்ற சிறுகதைத் தொகுதி அண்மையில் வெளிவந்தது. திருவானந்த

புரம் தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைவராக இருக்கிறார். சங்கத்துக்கு ஒரு சொந்தக் கட்டடம் இல்லை என்ற குறையை தற்போது கட்டி முடியும் தறுவாயில் இருக்கும் கட்டிடத்தின் மூலம் தீர்த்து வைக்கிறார். இச் சங்கத்தில் நீலபத்மநாதன் போன்ற தமிழ் எழுத்தாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இச்சங்கம் கேரளத் தமிழ் இலக்கிய மாத இதழை வெளியிடுகிறது. நீலபத்மநாதன், நகுலன், காசிபன் போன்றோர் ஊரில் இல்லாமையினால் சந்திக்க முடியவில்லை.

மலையாள எழுத்தாளர் சங்க புத்தக நிலையத்துக்குச் சென்ற போது குவிந்து கிடக்கும் புத்தகங்களைக் கணிசமானவர்கள் வாங்கிச் செல்கின்றனர். அங்கு பொறுப்பாக இருந்த உத்தியோகத்தரிடம் உரையாடியபோது நாளொன்றுக்கு மூன்று புதிய புத்தகங்கள் வெளியிடுகிறார்கள் என அறிந்து கொண்டோம். தவணை முறையில் புத்தகங்களை அங்கு வாசகர்கள் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். புத்தகம் வாங்க வந்த சிலரிடம் கதைத்த பொழுது மாதம் 40 ரூபா தொடக்கம் 60 ரூபாவரை புத்தகம் வாங்கச் செலவிடுகிறோம். நாவல்கள்தான் அதிகம் வாங்குகிறோம் என்றும் கூறினார்கள்.

பாளையங்கோட்டை சென்றோம். அங்கு புத்தக வெளியீட்டாளர் திரு. சிவசு அவர்களைச் சந்தித்தோம். 'பாம்பும் பிடாரனும்', 'புதுக்கவிதை', 'நாலு கட்டுரைகள்' போன்ற தரமான புத்தகங்களை வெளியிட்டவராவார். இடைக்கிடை சிறு பத்திரிகைகளில் எழுதுகின்றார். இவர் ஒரு கல்லூரி விரிவுரையாளர். தற்பொழுது 'காலத்தின் குரல்' என்ற தலைப்பில் மூத்த எழுத்தாளர் வல்லிக்கண்ணனைப்

பேட்டி கண்டு இரு புத்தகமாக வெளியிட்டுள்ளார். அன்று காலை தான் அங்குள்ள இலக்கியச் சங்கம், வல்லிக்கண்ணனுக்கு ஒரு பாராட்டுவிழா நடத்தியிருந்தது.

மறுநாள் கோவில்பட்டி சென்று இடைசெவல் செல்வதாக எங்கள் திட்டம். இடைசெவல் ராஜ நாராயணனின் ஊராகும். ஆனால் கோவில்பட்டியிலேயே ராஜ நாராயணனைச் சந்தித்தோம். அன்று பூராவும் அவர் எங்களுடனேயே இருந்தார். தனக்கு சுமார் வயது 60 இருக்கும் என்றார். சரியாகத் தெரியாமலும் கூறினார். மழைக்குக்கூட பள்ளியில் ஒதுங்குவிரும் பாமல் மழையிலேயே நனைந்து நின்றவன் நான் என்று சொன்னார். கோபல்ல கிராமம் இவரது முதாதையரின் உண்மைக் கதையாகும். கோபல்ல கிராமத்தை மூன்று பாகங்களாக எழுத்திட்டமிட்டிருப்பதாகவும், முதல் பாகம் ஒரு தலைமுறையின் வரலாறு என்றும், மற்ற இரு தலைமுறைகளைப் பற்றியவை அடுத்து எழுதவிருப்பதாகவும் சொன்னார். அவரது அரசியல் நிலைப்பாடுபற்றி நாம் கேட்டபோது, தான் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் இருந்ததாகவும், கேரளத்தில் நடந்த போராட்டங்களில் நேரடிப் பங்களிப்பு இருந்ததாகவும் சொன்னார். தற்போது கட்சியில் இருந்து சற்று விலகி இருக்கின்றார்.

ஓட்டப்பிடாரம் சென்றோம். தூத்துக்குடி நெடுஞ்சாலையிலிருந்து பிரிந்து செல்லும் வீதியால் தான் ஓட்டப்பிடாரம் செல்ல வேண்டும். பஸ் கிடைப்பது அரிது. ஒரு 'சைக்கிள்' கடையில் இலங்கையிலிருந்து வந்திருக்கிறோம் என்று கூறியபோது ஓட்டப்பிடாரம் செல்ல வாடகைக்கு மூன்று சைக்கிள்களை

எங்களை நம்பித் தந்தபோது மிகவும் ஆச்சரியமாக இருந்தது. அவரை இங்கு நினைவு கூராமலிருக்க முடியாதுதானே? சாலையின் இரு கரைகளையும் புளிய மரங்கள் நின்று நிழலித் தந்தன.

எங்கோ செல்வதற்குப் புறப்பட்ட குருசாமி, எங்களைக் கண்டதும் மிகுந்த உற்சாகத்துடன் எங்களை வரவேற்றார். நண்பர் யேசுராஜா முன்பே அவருக்கு அறிமுகமானவர். குருசுவாமி அவர்கள் முன்பு கொழும்பில் இருந்தவர் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. ஈழத்துப் படைப்பாளிகளை மிகவும் நேசிப்பவர். ஈழத்து இலக்கிய உலகுபற்றி நிறையத் தெரிந்தவர் என்பதால் சுவையான உரையாடல் நெடுநேரம் நீடித்தது. சி. சு. செல்லப்பாவின் எழுத்து சஞ்சிகையின் எல்லா இதழ்களையும் ஒரு தொகுப்பாகப் போடவேண்டும் என்பது அவருடைய அவா. யாரும் உதவி புரிந்தால் வேலை உடன் தொடங்குவார். ஈழத்துப் படைப்பாளிகளுக்கும், உதவி செய்யக் கூடியவர். ஈழத்து இலக்கிய இதழ்கள் ஒழுங்காகக் கிடைப்பதில்லை என்று அங்கலாய்த்துக் கொண்டார்.

எட்டயபுரம் பாரதி மண்டபத்துக்குச் செல்லும் பொழுது தமிழ் கவிதை உலகையே மாற்றியமைத்த அந்தப் புரட்சிக் கவிஞனின் நினைவாலயத்தைக் காணப்போகிறோம் என நினைக்கும் பொழுது மனதில் ஒரு உத்வேகம் பொங்கி எழுந்தது. நினைவு மண்டபத்தின் வெளியே நின்று பார்க்கும் போது மண்டப அமைப்பு மிக அழகாகத்தான் இருந்தது. உள்ளே எல்லாம் எமாற்றமாகத்தான் இருந்தது. அந்தக் கவிஞன் பற்றிய தகவல் தரக்கூடிய எந்த ஒரு பொருட்களும் இருக்கவில்லை. அவன்

புகைப்படப் பிரதி கூட இல்லை. ராஜாஜி, போன்றோரின் வண்ண ஓலியங்கள் ஆங்காங்கு தூசிகளுடன் தொங்கின. ஒரு அறையில் மட்டும் சில புத்தகங்கள் தூசிப்படலத்துக்குக் கீழ் இருந்தன. பாரதியின் உடைந்த சிலை ஒன்றும் காணப்பட்டது. முதலமைச்சர் கலந்து கொண்ட பாரதி நூற்றாண்டு விழாவில் வைப்பதற்குச் சிலையைக் கொண்டு செல்லும்போதே உடைந்துவிட்டதாம். பாட்டுத் திறத்தாலே வையத்தை பாவித்திட வேண்டும் என்ற கவிஞனின் நினைவு மண்டபம் தேடுவாரற்று இருந்தது.

பாரதி வாழ்ந்த வீட்டைப் பார்க்கச் சென்றோம். அங்கு இளசை மணியனைச் சந்தித்தோம். இவரைப் பற்றி முன்பே நாம் அறிந்திருக்கிறோம். பாரதியின் இல்லத்தில் அவரின் கைத்தடி ஆயுத பூசைக்குப் பயன்படுத்திய பட்டாக்கத்தி, இரண்டு கையெழுத்துப் பிரதிகள் இவைகள் மட்டும்தான் குறிப்பிடும் படியாக இருந்தன. இல்லம் மிகவும் சுத்தமாக இருந்தது. அதற்குள் செல்லும் போதே என்னையும் அறியாமல் பயபக்தி மேலிட்டது. இதே போன்று பலர் அங்கு வந்து சென்று கொண்டிருந்தார்கள். இளசை மணியன் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் இல்லத்தைப் பாதுகாத்து வருகிறார். அவரோடு இலக்கியம் சம்பந்தமான கருத்துக்களைப் பரிமாறியபின் மாலை அங்கிருந்து புறப்பட்டோம்.

ஒருநாள் எங்கள் அறைக்கு ஒருவர் வந்தார். நல்ல உயரம், உயரத்துக்கேற்ற உடம்பு, கதர் உடை, மூக்குக் கண்ணாடி, முகத்தில் புன்னகை பூத்தபடியே நீங்கள் தான் ஈழத்திலிருந்து வந்திருக்கிறீர்களா? என்றார். ஆம்! என்றோம். நான் தான் த.பி. செல்லம் என்று அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டார். 'மல்லிகை' சஞ்சிகையுடன் தொடர்புடையவர். இவரோடு கதைத்துக் கொண்டிருக்கும் போது பன்மொழிப்புலவர் ஜெகஜெதராஜா, ஞானசோதி, பலராமன் போன்றவர்கள் வந்தார்கள். புதுக்கவிதை பற்றி செல்லத்துக்கும், பலராமனுக்குமிடையே கருத்துப் பரிமாற்றம் நிகழ்ந்தது.

மதுரைக்குச் சென்றோம். அங்கு 'வயல்' வெளியீட்டாளர் மோகனையும், 'வைகை' குமாரசாமியையும் சந்தித்தோம். 'வயல்' ஒரு சிறு வெளியீட்டகம். ஜானகிராமனின் சிவப்பு ரிக்ஜா. கொட்டுமேளம் போன்ற நூல்களை மிகச் சிறந்த அமைப்புச் சூளுடன் வெளியிட்டுள்ளது. தமிழ்நாட்டில் சிறு பத்திரிகை நிறுவனங்கள்தான் தரமான நூல்களை நல்ல காகிதம், நல்ல அச்சமைப்பு போன்றவற்றுடன் கலை அழகு மிளிர் வெளியிடுகின்றன. இந்த வரிசையில் 'வாசகர் வட்டம்' தான் முன்னோடியாக செயல்படத் துவங்கியது. இதன் உரிமையாளர் சுதந்திரப் போராட்ட வீரர் சத்தியமூர்த்தியின் மகன் லக்ஷ்மி ஆவார். இவரைத் தொடர்ந்து கிரிஜா ராமகிருஷ்ணன், அகரம் மீரா, வயல் மோகன் போன்றவர்கள் செயல்படுகிறார்கள். இவர்கள் புத்தக வெளியீட்டை ஒரு வியாபாரமாகக் கருதாது ஒரு புனித வேள்வியாகவே கருதி செயல்படுகின்றனர்.

நிஜ நாடக இயக்க ராமசாமியை அவரது வீட்டில் சந்தித்தோம். அவரது ஆக்கங்களில் பங்கு கொள்ளும் சில இளைஞர்களும் அங்கு இருந்தார்கள். சென்னை சென்றோம். முதலில் நர்மதா பதிப்பக ராமலிங்கம் வீட்டுக்குச் சென்றோம். அவர்

நிஜ நாடக இயக்க ராமசாமியை அவரது வீட்டில் சந்தித்தோம். அவரது ஆக்கங்களில் பங்கு கொள்ளும் சில இளைஞர்களும் அங்கு இருந்தார்கள்.

சென்னை சென்றோம். முதலில் நர்மதா பதிப்பக ராமலிங்கம் வீட்டுக்குச் சென்றோம். அவர்

ரின் மேசையில் அண்மையில் வெயிட்ட சில புத்தகங்கள் இருந்தன. கிரிஜா அலுவலகத்தில் திலீப்குமார் என்பவரின் பணி புரிகின்றார். இவர் பஜராத்நி இளைஞர். நல்ல தமிழ் சிறுகதைகளைப் படைத்துள்ளார்.

அல்பிரட் காம்யூவின் அந்நியனை மொழியாக்கம் செய்த ஸ்ரீராமைச் சந்தித்தோம். பிரெஞ்சு மொழியில் நன்கு புலமை பெற்றவர். பிரெஞ்சு—இந்திய நட்புறவுக் கழகத்தின் அங்கத்தவர். அண்மையில் இந்த நூற்றுண்டின் சிறந்த எக்ஸ்சிவ் டென்சலிஸம் புத்தகங்களில் ஒன்று எனப் பாராட்டப்பட்ட 'குட்டி இளவரசன்' என்னும் நாவலை மதனகல்யாணியுடன் சேர்ந்து மொழிபெயர்ப்புச் செய்துள்ளார். கிரியாவில் ஓர் இலக்கியச் சந்திப்பு நடந்தது. அதில் வண்ண நிலவன், ஞானக்கூத்தன் போன்றோர் கலந்து கொண்டனர். எனக்குப் பிடித்த இளைய தலைமுறை எழுத்தாளர்களில் வண்ண நிலவனும் ஒருவர்.

'வயிறு' நாடக ஆசிரியர் ஞானசேகரனைச் சந்தித்தோம். தமிழ் நாடகம் சம்பந்தமாக உரையாடல் நிகழ்ந்தது. தனது நாடகம் மராட்டியில் மேடையேற்றப்பட்டபோது கிடைத்த வரவேற்பு தமிழில் கிடைக்கவில்லை என்று கூறினார். மராட்டியில் நாடகங்கள் நன்கு வளர்ச்சியுற்று இருப்பதாகவும், தொடர்ந்து இரு காட்சிகள் நடைபெறுவதாகவும், ரிக்கற்று கள் பிளாக்கில் கூட விற்கப்படுவதாகவும் கூறினார். ஈழத்து நாடக உலகில் தாஸீசியஸ், பாலேந்திரா. மௌனகுரு போன்றோரின் பங்களிப்பைக் கூறி நாடகங்களின் முன்னேற்றம் பற்றியும் கூறினோம்.

'கிரியா' வெளியீட்டக உரிமையாளர் திரு. இராமகிருஷ்ணன் சின்ன உருவமுடையவர். ஆனால் நிறைய விஷயதானமுடையவர். 'கசடதபற' ஆசிரியர் குழுவினரும் இருந்தவர். இவர் வெளியிடும் ஒவ்வொரு புத்தகமும் தரமாகவும், மேலத்தேய அமைப்புடன் போட்டியிட்டக் கூடியதாகவும் இருக்கிறது. அண்மையில் வெளியிட்ட ஜேஜே சில குறிப்புகள், குட்டி இளவரசன் போன்றவையும் இத்தகையதே.

கிரியா காரியாலயத்தில்தான் 1980ல் ஈழத்துப் புத்தகக் கண்காட்சி நடைபெற்றது. இன்றும் பல ஈழத்துப் புத்தகங்கள் விற்பனைக்குண்டு. விரைவில் தனிய சிங்கத்தின் ஏழாண்டு இலக்கிய வளர்ச்சி என்ற நூலும், சிவகுமாரனின் ஒரு ஆய்வு நூல் ஒன்றும் வெளியிட முடிவு செய்துள்ளார்கள்.

பெங்களூர் சென்றபொழுது படிக்க சிவராமன் வீட்டில் தங்கினேன். அங்கு தமிழவன், சிவராமகிருஷ்ணன், கிருஷ்ணசாமி போன்றோரையும், பூங்காவனம் எனும் மாணர் இதழ் குழுவினரையும் சந்தித்தோம். இந்த பூங்காவன மாணவர்கள்தான் 'சாவி' வாசகர் விழாவில் எதிர்ப்புக் கோஷமிட்டு, கேள்விகள் கேட்டு தலைகுனிய வைத்தவர்கள்.

இலக்கு என்பது சிறு பத்திரிகையாளர்களைக் கொண்ட ஓர் அமைப்பாகும். இந்த அமைப்புத்தான் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டின் போலித்தனங்களை எதிர்த்துக் குரல் கொடுத்தது. நடந்து முடிந்த மாநாட்டின் அரசியல் வழிபாடுகள் நடத்தப்பட்டதும், சிவத்தம்பி போன்றோரின் கட்டுரைகள் நிராகரிக்கப்பட்டதும் நமக்குத் தெரிந்ததே. சிவத்தம்பிக்கு ஆதரவாக மாநாட்டி

லேயே குரல் எழுப்பியவர்கள் நிஜநாடக இராமசாமி போன்றவர்களே.

கோவையில் ஞானி, புவியரசு, குறிஞ்சி போன்றவர்களைச் சந்தித்தோம். மாக்ஷியவாதிகளை கூடுதலாகக் காணமுடிந்தது. ஞானி ஒரு பாடசாலை ஆசிரியர். ஜே. கிருஷ்ணமூர்த்தியின் கருத்துக்களை வெளியிட்டு எழுதிய 'மணல் மேட்டில் ஒரு அழகிய வீடு' என்ற கட்டுரை இரண்டு 'வைகை' இதழ்களில் முற்றாக வெளியாகியது. ஈழநாடு பற்றிய அரசியல் இலக்கிய அறிவு தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரை கோவை மக்களிடமே கூடுதலாக இருக்கிறது.

சிற்பியை அவர் படிப்பிக்கும் கல்லூரியிலேயே சந்தித்தோம். எமது சந்திப்பில் அங்குள்ள பெருமாள் என்ற விரிவுரையாளரையும் சந்திக்க முடிந்தது. ஈழத்துப் பேராசிரியர் ஒருவரிடம் 'வானம்மாடி இலங்கைச் சிறப்பிதழுக்கு' கவிதைகள், கட்டுரைகள் அனுப்பும்படி கூறிவும், தனக்கு இதுவரை ஏதும் கிடைக்கவில்லை என்று கவலைப்பட்டார். வானம்மாடியின் தோற்றம், வளர்ச்சி, இன்றைய நிலை யாவற்றைப் பற்றியும் உரையாடினோம்.

திருச்சியில் 'மானுடம்' பத்திரிகை ஆசிரியர் விஜயகுமாரை சந்தித்தோம். 'பிகாம்' பட்டதாரி. தேநீர்க்கடை ஒன்றை நடத்துகிறார் அங்கு புத்தக வங்கி ஒன்றும் இருக்கின்றது. கஷ்டமான பொருளாதார நிலையிலும் 'மானுடம்' பத்திரிகையை நடத்தி வருகிறார். திரைப்படச் சங்கம் ஒன்றும் அமைத்து தரமான திரைப்படங்களை வெளியிடுகிறார்கள்.

நேரு பற்றி

சோவியத் - இந்திய கூட்டுத்

திரைப்படம்

'இந்தியாவின் மாபெரும் புதல்வரான ஜவாஹர்லால் நேருவைப் பற்றி நாங்கள் தயாரிக்கப்போகும் திரைப்படம் அவர் வாழ்க்கையில் நடைபெற்ற மிக முக்கியமான நிகழ்ச்சிகளைச் சித்திரிக்கும்: இந்தியாவையும் ஏனைய நாடுகளையும் சேர்ந்த பொது வாழ்வுப் பிரமுகர்களுடனும் அரசியல்வாதிகளுடனும் அவருக்கு ஏற்பட்ட சந்திப்புகளை விவரிக்கு: அவரது பணியையும் ஓய்வு மற்றும் பொழுது போக்கையும் எடுத்துக் காட்டும்' என்று சியாம் பெனகல் கூறினார். 'இந்தியா, சோவியத் யூனியன், பிரான்ஸ், மற்றும் இதர பல நாடுகளின் திரைப்படக் காப்பகங்களில் உள்ள அரிய டாகுமெண்டரிகள் இத் திரைப்படத்தில் இடம் பெறும்'

சியாம் பெனகல் மேலும் கூறியதாவது: 'ஜவாஹர்லால் நேருவின் வாழ்வையும் பணியையும் பற்றி ஏராளமான தகவல்களையும் இதர தஸ்தாவேஜுகளையும் பரிசீலித்து முறைப்படுத்துவதற்காகவும், அவருடைய நண்பர்கள் அவரைப் பற்றிக் கூறும் நினைவுக் குறிப்புகளைப் பதிவு செய்வதற்காகவும், அவரது கடிதங்கள், கட்டுரைகள், புத்தகங்கள் முதலியவற்றை ஆராய்வதற்காகவும் நாங்கள் ஒரு விசேட ஆய்வுக் குழுவை அமைத்தோம். நேரு பாரம்பரியம் பற்றி நிறையத் தெரிந்துள்ள டாக்டர் எஸ்;

கோபால், சலபதிராவ், பி. ஆழ்; நந்தா நேரு அருங்காட்சியகத்தின் இயக்குநரான பேராசிரியர் குமார் போன்ற நிபுணர்களின் சேவையையும் நாங்கள் பெரிதும் பயன்படுத்திக் கொண்டோம்'

'நேரு பற்றி ஒரு திரைப்படம் தயாரிக்க வேண்டும் என்று கோவியத் தயாரிப்பாளர்களும் இந்தியத் தயாரிப்பாளர்களும் நீண்ட காலத்துக்கு முன்பே எண்ண ஆரம்பித்து விட்டனர்' என்று சோவியத் திரைப்பட இயக்குநர் யூரி அல்தோகின் கூறினார். 'சோவியத் தரப்பு தயாரித்துள்ள திரைக்கதை ஜிமியானினும் கோரெவும் ஜவாஹர்லால் நேரு பற்றி எழுதியுள்ள புத்தகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. நேருவின் வாழ்க்கையை மட்டுமன்றி, அவரது நாட்டையும் அதன் சமூக பொருளாதார மாற்றங்களையும் சித்திரிப்பதை இத்திரைப்படம் சாத்தியமாக்குமாதலால் இதில் நான் மிகுந்த ஆர்வம் கொண்டுள்ளேன். நேருவின் வாழ்க்கை இந்தியாவின் வரலாற்றிலிருந்து பிரிக்க முடியாதது என்பது அனைவரும் அறிந்ததே'

சோவியத் யூனியனுக்கு நேரு மேற்கொண்ட விஜயங்களின் போது, பிரபல சோவியத் டாகுமெண்டரி இயக்குநர் ரோமன் கார்மன் உட்பட அநேக சோவியத் காமிராக் களேஞர்கள் எடுத்த டாக்குமெண்டரிகளும் இத் திரைப்படத்தில் பயன்படுத்தப்படும்;

இதுவோ யூரி அல்தோகி
னும் சியாம் பெனகலும் சேர்ந்து
ஈடுபடும் முதல் கூட்டுத் தயா
ரிப்பாகும். பெனகல் இதுவரை
தயாரித்துள்ள படங்கள் எதார்த்
தத்தை அப்படியே தத்ரூபமாக
எடுத்துக் காட்டுபவை என்றும்,
அவரது அழகியல், படைப்பாக்
கக் கண்ணோட்டம் தம்முடைய
கண்ணோட்டம் போன்றதே என்
றும் அல்தோகின் கருதுகிறார்.

அல்தோகின் படங்களில்
சிலவற்றை மாஸ்கோவில் கண்
ணுற்ற சியாம் பெனகல் தங்க

ளுடைய ஒத்துழைப்பு பெரும்
வெற்றி பேறும் என்று திடமாக
நம்புகிறார்.

அல்தோகின் படங்களை
இயக்கும் முறை எனக்கு மிக
வும் பிடித்துள்ளது. இதுவரை
திரைக்கதை பற்றிய விவாதம்
மட்டும்தான் முடிந்திருக்கிறது.
என்றாலும், இத் திரைப்படம்
வி ரை வி ல் தயாரிக்கப்பட்டு
பெரும் சிறப்புறும் என்று உறுதி
யாக நம்புகிறேன் என்று கூறி
முடித்தார் அவர்.

✽

தேசிய இனப் பிரச்சனை சோவியத் பரிகாரம்

எம். பிலசோவ்

எல்லா தேசிய இனக் குழுக்
களுக்கிடையே சமத்துவத்திற்கு
உறுதியளிக்கக் கூடிய, தேசங்க
ளுக்கிடையே பகைமை உணர்ச்சி
யைப் போக்கக் கூடிய ஒரு
சமூக அமைப்பைப் பற்றி மனித
குலத்தின் தலைசிறந்த மொழி
கள் நெடுங்காலமாய்க் கனவு
கண்டு வந்தார்கள். எனினும்,
தேசங்களுக்கிடையே சகோதரத்
துவம் பற்றிய இத்தகைய கன
வுகள் நிறைவேறவில்லை. சுரண்
டும் வர்க்கங்களின் ஆயிரங்கால
ஆட்கியும், காலனி ஒடுக்குமுறையு
ம் தேசங்களுக்கிடையே அவ
நம்பிக்கையை உண்டாக்கின.
ஆக்ரமிப்பு யுத்தங்கள் தேசிய
மற்றும் குறுகிய இன வெறிப்
போக்குகளைத் தீவிரப்படுத்தின.
தேசங்களுக்கிடையேயுள்ள உற
வுகளில், ஒன்றின் மீது மற்றொன்
றின் பகைமையை ஏதோ சில

மாய சக்திகள் தூண்டி விட்டுக்
கொண்டிருப்பது போலத் தோன்
றியது. தேசங்களுக்கிடையே
இத்தகைய பகைமைப் பூசல்
தவிர்க்க முடியாதது, நிரந்தர
மானது என்று முதலாளித்துவ
நாடுகளின் சமூகவியலாளர்கள்
கருதுகின்றனர். மேலும், அதி
காரம் மற்றும் உடைமைகளின்
வடிவங்களை மட்டுமே புரட்சி
களால் மாற்ற முடியுமே தவிர,
தேசிய உள்ப் பாங்கு, அபிலா
ஷைகள், தனிச் சிறப்புக்கள்,
மரபுகள் முதலியவற்றை மாற்
றுவதோ, அல்லது தேசங்களுக்
கிடையேயுள்ள பகைமையைப்
போக்குவதோ புரட்சிகளுக்கு
சாத்தியமல்ல என்று நிரூபிக்க
வும் அவர்கள் முயலுகின்றனர்.
சோவியத் யூனியனின் தேசிய
இனப் பிரச்சனைக்குக் காணப்
பட்டிருக்கும் தீர்வு, முதலாளித்

துவ சமூகவியலாளர்களின் இந்
துக் கருத்தோட்டங்களை மதுக்
கின்றன.

1917 ல் சோஷலிசப் புரட்சி
வெற்றியடைந்த உடனேயே,
சோவியத் அரசு தேசிய இனங்
களுக்கிடையேயிருந்த அநியாய
உறவுகளுக்கு முற்றுப் புள்ளி
வைக்க ஆணைகளைப் பிறப்பித்
தது. ரஷ்யாவிலுள்ள தேசங்க
ளின் உரிமைகள் பற்றிய பிர
கடனம், எல்லா இன மக்களுக்
கும், பிரிந்து செல்லும் உரிமை
உள்பட, தேசிய சுய நிர்ணய
உரிமையை அளித்தது. எல்லா
தேசிய மற்றும் தேசிய சமயச்
சலுகைகளையும், கட்டுப்பாடு
களையும் ரத்துச் செய்தது.

வரலாற்றிலேயே முதல்
தடவையாக ஓர் அரசாங்கச்
சட்டம், தேசிய இனங்கள் மீது
விதிக்கப்பட்டிருந்த எல்லாவித
நிர்ப்பந்தங்களையும் வன்மையா
கக் கண்டித்தது. அவற்றின்
சமத்துவத்துக்கும் அரசரிமைக்
கும் உறுதியளித்தது.

புதிய அரசு ஒரு சமஷ்டி
அரசாக விளங்குமென்று பிர
கடனம் அறிவித்தது. சுதந்திர
மான தேசங்களின் இஷ்ட பூர்
வமான கூட்டணிகள் என்ற அடிப்
ப்படையில், தேசிய சோவியத்
குடியரசுகளின் சமஷ்டியாக
சோவியத் ரஷ்யக் குடியரசு
நிறுவப்பட்டது. முந்திய ரஷ்ய
சாம்ராஜ்யத்திலிருந்த எந்த
வொரு தேசமும் சமஷ்டியில்
சேருவதா இல்லையா என்பதைப்
பற்றி சுதந்திரமாக முடிவு
செய்ய உரிமை பெற்றிருந்தது.

மக்கள் கமிசார் கவுன்சில்
'ரஷ்யாவிலும் கிழக்குப் பகுதி
யிலுமிருக்கும் எல்லா உழைக்
கும் முஸ்லிம் மக்களுக்கும்'
என்ற வரலாற்று முக்கியத்து
வம் வாய்ந்த ஒரு வேண்டுகோளை

விடுத்தது. சோவியத் அரசாங்
கம் கீழை நாடுகள் பற்றிய
தனது கண்ணோட்டத்தை இதில்
விவரித்திருந்தது. 'உங்களுடைய
வாழ்க்கைகளை உங்களுடைய
சொந்த வழியில் நீங்களே
அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும்;
அது உங்களுடைய உரிமை;
ஏனெனில் உங்களுடைய கரங்
களில்தான் உங்களது கதிப்
போக்கு இருக்கிறது' என்று
அந்த வேண்டுகோள் பறை
சாற்றியது.

முந்திய ரஷ்ய சாம்ராஜ்யத்
தில் ஒடுக்கு முறைக்கு இரை
யாகிக் கிடந்த தேசங்களின்
உள்ளக் கிடக்கைகளையும் அபி
லாஷைகளையும் புதிய அரசாங்
கத்தின் தேசிய இனக் கொள்கை
பூரித்தி செய்தது. ரஷ்யர்களைத்
தவிர, நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட
தேசங்களும் தேசிய இனங்களும்
ரஷ்ய சாம்ராஜ்யத்தில் இருந்து
வந்தன. மொத்த ஜனத்
தொகையில் 57 சதவீதத்தினர்
ரஷ்யரல்லாத இனங்களைச்
சேர்ந்தவர்கள்; பிரித்தானம்
கொள்கை'யைக் கடைப்பிடிப்ப
தன் மூலம், ரஷ்யரல்லாத இன
மக்களின் உரிமைகளை ஜாராட்டி
கட்டுப்படுத்தியது. அது மட்டு
மல்ல, அம்மக்களிடையே பகை
மைப் பூசல்களைத் தூண்டி விட்
டது மோதல்களுக்கும், படு
கொலைகளுக்கும் கூட ஏற்பாடு
களைச் செய்தது.

ரஷ்ய சாம்ராஜ்யத்தின்
பின் தங்கிய தேசியப் பகுதிகளில்
நிலைமை படுமோசமாயிருந்தது;
உதாரணமாக, மத்திய ஆசியா
விலும் கஜாக்ஸ்தானிலுமிருந்த
உழைக்கும் மக்கள் இரட்டை
ஒடுக்குமுறைக்கு இரையாகிக்
கிடந்தனர். ஒரு பக்கம் அவர்
களை ஸ்தல நிலப் பிரபுக்களும்,
பணக்கார விவசாயிகளும்
கொள்ளையடித்தார்கள். மறுபக்கம்

கம், ரஷ்ய முதலாளிகளும், ரஷ்யக் காலனி ஆட்சியின் அதிகாரிகளும் சுரண்டிக் கொழுத்தார்கள். மிகப் பெருவாரியான உழைக்கும் மக்கள் வறுமையிலும், நோயிலும், எழுத்தறிவின்மையிலும் கிடந்துழன்றனர்.

ஏற்கனவே மேலே குறிப்பிட்டது போல, சோவியத் அரசாங்கத்தின் முதல் ஆணைகள் ரஷ்யாவிலிருந்த மக்களினங்களுக்கு கய நிர்ணய உரிமையையும் தேசிய அரசு உரிமையையும் பிரகடனம் செய்தது. இந்த உரிமைகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு பின்வாங்கும் போலந்தும் ரஷ்யாவிலிருந்து பிரிந்து சுதந்திர நாடுகளாயின. ரஷ்யா, உக்ரைன், பைலோ ரஷ்யா, டிரான்ஸ்காகசஸ் பிரதேசங்களைச் சேர்ந்த மக்கள் சுதந்திரமான சோவியத் சோஷலிசக் குடியரசுகளை அமைத்துக் கொண்டனர். உள் நாட்டுப் போரும் அன்னியத் தலையீடும் யுத்தமும் நடைபெற்ற காலத்தில், உழைக்கும் மக்களின் அதிகாரத்தை உறுதியாக நிலைநாட்டும் பொருட்டு, அவை ரஷ்யக் குடியரசுடன் இராணுவ அரசியல் உடன்படிக்கைகளைச் செய்து கொண்டன. அவை ரஷ்யக் குடியரசுடன் பாதுகாப்பு மற்றும் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கான ஒப்பந்தங்களையும் செய்து கொண்டன. சோவியத் சோஷலிசக் குடியரசுகளது ஒன்றியம் இறுதியாக அமைக்கப்படுவதற்கு முன்னர், எடுக்கப்பட்ட ஆரம்ப நடவடிக்கைகளாகும் டிசம்பர் மாதம் சோவியத்துக்களின் முதல் அகில ஒன்றியக் காங்கிரஸ், சோவியத் ஒன்றியம் அமைப்பது பற்றிய பிரகடனத்தையும் அதற்கான ஒப்பந்தத்தையும் ஏற்றுக் கொண்டது. இந்த தஸ்தாவேஜைக்கள் 1924 ல் நிறைவேற்றப்பட்ட சோவியத்

யூனியனது முதல் அரசியல் சட்டத்திற்கு அடிப்படையாக அமைந்தன. அது சோவியத் அரசு அமைப்பை சட்ட ரீதியாக நிலைநாட்டியது. இதில் அங்கம் வகிக்கும் குடியரசுகளின் அரசரிமையையும் சுதந்திரத்தையும் பிரகடனம் செய்தது, பொருளாதார, அரசியல், கலாசாரத் துறைகளில் அவற்றின் ஒத்துழைப்புக்கு உறுதியளித்தது.

இக்குடியரசுக்களின் மக்கட் தொகைகளில் வித்தியாசங்கள் இருந்த போதிலும், இந்த யூனியன் குடியரசுக்கள் அனைத்துக்கும் அரசாங்க உறுப்புக்களில் சம பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்பட்டன. அவற்றின் நலன்கள், உரிமைகள், அரசரிமைக்குப் பாதுகாப்பு, அதேபோல சமத்துவ அடிப்படையில் நின்று, உள்நாட்டு வெளிநாட்டுக் கொள்கைகளை வகுப்பதில் கலந்து கொள்ள வாய்ப்புக்கள் முதலியன இவையனைத்துக்கும் உத்தரவாதமளிக்கப்பட்டன. அயல் நாட்டுக் கொள்கை, பாதுகாப்பு, மத்தியத் திட்டங்கள், தேசப் பொருளாதாரத் திக முக்கியமான பிரிவுகளின் நிர்வாகம் முதலியவற்றை உள்ளடக்கிய அகில யூனியன் அரசின் அதிகார வரம்புகளை அரசியல் சட்டம் தீர்மானித்துக் கூறியது. இதர எல்லாப் பிரச்சினைகளும் யூனியன் குடியரசுகளின் அதிகார வரம்புக்கு உட்பட்டிருந்தன.

காலம் செல்லச் செல்ல, சோவியத் தேசிய மாற்றம் அரசியல் ஸ்தாபனத்தை மேலும் அபிவிருத்தி செய்வதற்கான நிலைமைகள் சன்னஞ் சன்னகாக சிருஷ்டிக்கப்பட்டன.

ரஷ்யாவிலுள்ள பல தேசங்களுக்கும் தேசிய இனங்களுக்கும்

சோவியத் அரசாங்கம், அரசுத்தன்மையையும், சமத்துவ அரசியல் உரிமைகளையும் சுதந்திரங்களையும் வழங்கியுள்ளது. சோவியத் அரசாங்கம் இத்துடன் மட்டும் நின்றுவிடவில்லை. ஏனெனில் சட்ட ரீதியான சமத்துவம் என்பது, எதார்த்த நடைமுறையில் சமத்துவம் என்று பொருள் படாது. 1917ம் வருட அக்டோபர் சோஷலிசப் புரட்சிக்கு முன்னர், முதலாளித்துவ உறவு முறைகள் மட்டுமின்றி, முன்னாள் ரஷ்ய சாம்ராஜ்யத்தின் தேசியப் பிராந்தியங்களில் பலவற்றில், தந்தை வழி சமுதாயத்தின் மற்றும் பழங்குடி அமைப்பின் தனிச் சிறப்பான அம்சங்களைக் கொண்ட நிலப்பிரபுத்துவ உறவுகள் கூட இருந்து வந்தன.

அதனால்தான் 1921ல் நடைபெற்ற கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் பத்தாவது காங்கிரஸ் தேசிய இனப் பிரச்சினைகளைப் பற்றி ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது. ரஷ்யாவின் மத்தியப் பகுதிகளில் வசிக்கும் உழைக்கும் மக்களுடைய அபிவிருத்தி மட்டத்தை, பின்தங்கிய பகுதிகளில் வசிக்கும் உழைக்கும் மக்கள் அடைவதற்குக் கட்சி உதவி செய்ய வேண்டுமென்ற கடமையை அது சுட்டிக் காட்டியது. எதார்த்த நடைமுறையில் சமத்துவத்தையும், கலாசார பொருளாதார முன்னேற்றத்தையும் அடைவதற்கும், ரஷ்யக் குடியரசிலுள்ள தேசங்களுக்கு அரசுத்தன்மையை நிலைநாட்டுவதற்கும் வெளிநுடைய மேற்பார்வையின் கீழ் கட்சி ஒரு ஸ்தூலமான வேலைத் திட்டத்தை வகுத்தது.

வரலாற்றளவில் மிகக் குறுகிய காலகட்டத்திலேயே பிரமிக்கத்தக்க மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. சோஷலிச சீர்திருத்தங்களின் போது, குறிப்பிட்ட

நலன்களின் பால், ஒவ்வொரு தேசம் மற்றும் தேசிய இனத்தின் அன்றாட வாழ்க்கை அம்சங்கள், கலாசாரம், தேசிய மரபுகள் ஆகியவற்றின்பால் கணிசமான கவனம் செலுத்தப்பட்டது. பொருளாதார, கலாசார அபிவிருத்தியில் குறைந்த வளர்ச்சி மட்டங்களைப் பெற்றிருந்த தேசியக் குடியரசுகளுக்கும், பிராந்தியங்களுக்கும், பிரதேசங்களுக்கும் ரஷ்ய, உக்ரேனிய, மற்றும் திர வளர்ச்சியுற்ற தேசியக் குடியரசுகள் அளித்த உதவிகள் பிரம்மாண்டமான முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை.

1922 — 25 க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில், ரஷ்யாவின் மத்தியப் பகுதிகளிலிருந்து மத்திய ஆசியக் குடியரசுகளுக்கு ஆலைகளும் தொழிற்சாலைகளும் அப்படியே முழுமையாக மாற்றப்பட்டன. இஞ்சினியர்கள், தேர்ச்சி பெற்ற தொழிலாளர்கள், ஆசிரியர்கள், மருத்துவ ஊழியர்கள், விஞ்ஞானிகள் ஆகியோரும் அனுப்பப்பட்டார்கள். அங்கே இவர்கள் தேசிய ஊழியர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கவும், தொழிற் சாலைகளையும், விஞ்ஞான கலாசார நிறுவனங்களையும் அமைப்பதற்கும் உதவி செய்தார்கள்.

தேசியப் பிரதேசங்களுக்கு அனுகூலமான முறையில் பட்டெஜட் தொகைகள் மறு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டதானது, இவற்றின் முன்னேற்றத்துக்கு சக்தி மிக்க நெம்பு கோலாய்த் திகழ்ந்தது. பல ஆண்டுகள் வரையிலும், பல யூனியன் குடியரசுகளின் பட்டெஜட் வரவினங்களில், அகில யூனியன் பட்டெஜட்டிலிருந்து கிடைத்த மானியங்கள்தான் பிரதான தொகைகளாய் இருந்தன. உதாரணமாக, துருக்மென் குடியரசின் பட்டெஜட் வரவினது 10 சத

வீதம்தான் அதன் சொந்த வரவாக இருந்தது. மீதி 90 சதவீதமும் சோவியத் யூனியனின் பட்ஜெட்டிலிருந்து கிடைத்த மானியத் தொகையேயாகும்.

அதிக வளர்ச்சியுற்ற தேசிய இனங்கள் அளித்த உதவியின் காரணமாகத்தான் பின்தங்கிய குடியரசுகளின் மிகப் பெரும் மூலதன முதலீடுகள் செய்வது சாத்தியமாயிற்று, இந்தப் பின்தங்கிய குடியரசுகள் சுகமாகவே இந்த முதலீடுகளைச் செய்வது அறவே சாத்தியமல்ல. உதாரணமாக, நிதி ஆண்டில், அஜெர் பெய்ஜானிய எண்ணெய் வயல்களின் மறு சீரமைக்கும் அபிவிருத்திக்கும் கோடி ரூபிகள் செலவழிக்கப்பட்டன. சைபீரியா, கஜாகஸ்தான், மத்திய ஆசியா வழியாகச் செல்லும் நீண்ட நெடும் துர்க்கெஸ்தான், சைபீரிய ரயில் பாதையை அமைப்பதற்கு பிரமாண்டமான தொகைகள் தேவைப்பட்டன. இந்த நிர்மாணத் திட்ட நிலையங்களில் பல்வேறு தேசிய இனங்களைச் சேர்ந்தோர்களும் பணியாற்றினார்கள். சைபீரியத் தொழிலாளர்களும், விவசாயிகளும் வெட்டு மரங்களையும் உணவுப் பண்டங்களையும் அனுப்பி வைத்தனர். லெனின் கிராடு வாசிகளும், மாஸ்கோ வாசிகளும், ஒல்கா பிராந்தியத்தில் வசித்த மக்களும் ரயில் இஞ்சின்களையும், நிர்மாண இயந்திரங்களையும் அனுப்பி உதவினார்கள். உக்ரேனிலிருந்து தண்டவாளங்களும், நிலக்கரியும், உணவும் வந்தன. அஜெர் பெய்ஜானிலிருந்து எண்ணெய் வந்தது, இத்தியாதி.

விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான பெரும் திட்ட நிலையங்களுக்கும் சோவியத் யூனியனது பட்ஜெட்டிலிருந்து நிதி

கள் ஒதுக்கப்பட்டன. துர்க்கெஸ்தானில் பருத்தி சாகுபடிக்காகவும், நீர்ப்பாசன அமைப்புக்காகவும் இருபதாம் ஆண்டுகளின் துவக்கத்தில் ஒன்றரைக் கோடிக்கும் அதிகமான தங்க ரூபிகள் செலவழிக்கப்பட்டன,

சோவியத் அரசாங்கம் நிலத்தையும் நீர் வளங்களையும் தேசஉடைமையாக்கி, அவற்றை விவசாயிகளின் நீரந்தர உபயோகத்துக்கென இலவசமாக வழங்கியது. நில மேம்பாட்டுத் திட்டங்களுக்கு அரசாங்கம் நிதி உதவி அளித்தது. மத்திய ஆசியாவில் நீர்ப்பாசன அளம்புப்பற்றிய சோவியத் அரசாங்கத்தின் உத்தரவுதான் இந்தத் துறையில் எடுக்கப்பட்ட முதல் நடவடிக்கையாகும். நீர்ப்பாசன அமைப்புகளை நிர்மாணிப்பதற்குத் தேவைப்படும் கட்டடச் சாமான்கள், உபகரணங்கள், இயந்திரங்கள் முதலியவற்றின் சப்ளைக்கு இந்த உத்தரவு வகை செய்தது. பத்தாம் பசவிக் கருவிகள்தான் விவசாயிகளிடம் இருந்து வந்த 'உபகரணங்கள்' என்பதையும், நீர்ப்பாசன வசதிகள் மத்திய காலத்தில் இருந்து வந்ததைப் போலவே அப்போதும் இருந்தன என்பதையும் கருத்தில் கொண்டு பார்த்தால் இதனுடைய முக்கியத்துவம் தெட்டெனப் புலனாகும். தற்சமயம், மத்திய ஆசியாவில் 60 லட்சம் ஹெக்டேர் நிலம் நீர்ப்பாசன வசதி பெற்றுள்ளது.

கூட்டுப் பண்ணைகளையும் நுகர்வோர் கூட்டுறவுகளையும் ஏழை விவசாயிகள் அமைத்தார்கள். இதற்குத் தேவையான கடன் வசதிகளை அளித்து அரசாங்கம் அவர்களுக்கு ஊக்க முட்டியது. இவ்வாறு சிறு விவசாயிகளின் பொருளாதாரங்களை

சென்னை என். லி. பி. எச். நிறுவனத்தினர் சமீபத்தில் வெளியிட்டுள்ள சிறுகதை தொகுதி. கூடிய சீக்கிரம் இலங்கையிலும் கிடைக்கும்.

பெரிய விவசாய உற்பத்திக் கூட்டுறவுகளாக ஒன்றிணைப்பதற்கு சன்னஞ் சன்னமாய் நிலைமைகள் சிருஷ்டிக்கப்பட்டன.

தேசியப் பிரதேசங்களில் பொருளாதாரம் பின்தங்கிய நிலையை அகற்றியதில் சோஷலிசத் தொழில் மயமாக்கத்திற்கு முக்கியமான பங்கு உண்டு என்பது குறிப்பிடத்தக்கது; முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் அதற்குப் பிந்திய ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் போலவே, தேசியக் குடியரசுகளில் உயர்ந்த வளர்ச்சி வீதங்களுக்கு வழிவகுத்தது. ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில், சோவியத் யூனியன் யூராவிலும் முக்கியமான தொழிலியம் ஆஸ்திரேலியா சராசரியாக 289 சதவீதம் அதிகரித்தன.

முன்னர் பின் தங்கியிருந்த தேசியப் பிரதேசங்கள், தொழிற் துறையும் விவசாயமும் செழித்தோங்கும் குடியரசுகளாக மலர்ந்து விட்டன.

பொருளாதாரத்தின் பொதுநிர்வாகம் காரணமாக, முன்பு பின்தங்கியிருந்த பிரதேசங்கள் மட்டும் தான் பயனடைந்தன என்பது இதன் அரித்தமல்ல. பொருளாதார ரீதியாக அவை வளர்ச்சியடைந்த பொழுது, சோவியத் தேசப் பொருளாதாரத்திற்கு அவற்றின் பங்குப் பணியும் அதிகரித்தது. இதன் விளைவாக சோவியத் பொருளாதாரம் மேலும் வலுவடைந்தது. எல்லாக் குடியரசுகளின் வளர்ச்சியிலும் இது ஆக்கபூர்வமான செல்வாக்குச் செலுத்தியது.

பல்வேறு யூனியன் குடியரசுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சியில் உள்ள வேறுபாடுகளை அகற்றிவிடும் பணி அனேகமாக இன்று நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டது எனலாம். சோவியத் யூனியனில், தனியொரு தேசிய பொருளாதாரத் தொகுப்பைக் கொண்ட நன்கு சமீரான தொழிலியல் பிரதேசக் கூட்டமைப்பு சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தற்சமயம் ஒவ்வொரு யூனியன் குடியரசும், தன்னுடைய உற்பத்தி சக்திகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு அளவிடற்கரிய மாபெரும் வாய்ப்புக்களைப் பெற்றுள்ளன. மேலும் சோவியத் யூனியனது பொருளாதார உள்ளாற்றல் முழுமையின் அபிவிருத்தியிலும் அது மேலும் முனைப்புடன் பங்கெடுத்துக் கொள்ள முடியும். சோவியத் யூனியனிலுள்ள எல்லா தேசிய இனங்களது ஒற்றுமையின் பொருளாதார அடிப்படை விரிவடைந்துள்ளது என்பதே இதன் பொருள்.

அமெரிக்க — இஸ்ரேலிய கூட்டு அடாவடித்தனம்

ஈ, ரி.

பாலஸ்தீனியர்களையும், அவர்களுடைய விடுதலை நிறுவனத்தையும், லெபனாவின் சுதந்திரத்தையும், அரசரிமையையும் இஸ்ரேல் மிருகத்தனமாக நடத்துவதானது, வாஷிங்டனின் முழுமையான அங்கீகாரத்துடனேயே நடைபெறுகிறது, பாலஸ்தீனியர் இனக் கொலை செய்யப்படுவதை நிறுத்துவதற்கான சக்தி வாய்ந்த நடவடிக்கைகளையும், அரசரிமை பெற்ற அரசு நாட்டிலிருந்து இஸ்ரேலிய ஆக்கிரமிப்புப் படைகள் முழுமையாக, உடனடியாக வெளியேற வேண்டுமென்ற கேரரிக்கையையும் ஐ. நா. அங்கீகரிக்க முடியாதபடி அமெரிக்கா பன்முறை தடுத்திருப்பதிலிருந்தே இது விளங்கும்.

மத்திய கிழக்குப் பிரதேசத்தின் எதிர்காலம் பற்றிய அமெரிக்க — இஸ்ரேலிய திட்டத்தில் அடங்கியுள்ள, இரு நாடுகளுக்கும் பொதுவான அம்சங்களை எவ்வளவு விரைவில் முடியுமோ அவ்வளவு விரைவில் செயல்படுத்தி மூடிப்பதற்குத் தேவையான எல்லா வசதிகளையும் டெல் அன்வீல திரட்ட அதற்கு ரீகன் நிர்வாகம் பன்முறை வாய்ப்பு அளித்திருக்கிறது—இப்பொழுதும் அளிக்கிறது

பாலஸ்தீனியர்களின் எதிர்ப்பு இயக்கத்தை அடியோடு அழித்து லெபனாவின் அரசின் அமைப்பில் மாறுதல்கள் செய்து, அதன் மூலம் மத்திய கிழக்கில் லெபனான் அரசின் அயல்துறைக் கொள்கையை அமெரிக்காவுக்கும் இஸ்ரேலுக்கும் சாதகமாக மாற்றுவதே அந் நாட்டின் 'புதிய ஏற்பாடு' செய்வதற்கான முக்கிய முன் தேவைகள் என்பதை வாஷிங்டனோ டெல் அன்வீலோ மறைக்கவில்லை.

இது லெபனாவின் உள் விவகாரங்களில் அப்பட்டமான தலையீடு என்பதே இப்போதைய உண்மை நிலைமை. ரீகன் இப்பொழுது லெபனானைத் தன் 'வாடிக்கைகார' நாடாகச் செய்வதற்கு பெகினைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகிறார். இன்று சால்வடார் மக்கள் போராட்ட விஷயத்திலும் அவருடைய நிர்வாகம் இதே அணுகு முறையைக் கையாள்கிறது. மத்திய கிழக்கில் நடப்பது யோலவே சால்வடாரிலும் போராட்டத்தை ஒடுக்க ஹன்ட்ரான் துருப்புக்கள் அறுப்பப்பட்டுள்ளன.

லெபனானுக்கு எதிரான இஸ்ரேலிய ஆக்கிரமிப்பைத் தற்போதைய அமெரிக்க அரசு பாதுகாத்து ஆதரிப்பதன் மூலம் இந்தப் பிரதேசத்தில் எதிர்காலத்திலும் மற்ற நாடுகளின்பால் அது இப்படியே நடந்து கொள்ள விரும்புகிறது என்று கருது இடம் ஏற்படுகிறது.

இத்த நிலையில் இப்போக்குக்கு எதிராக உலக நாடுகள் கூட்டு முயற்சி எடுப்பது மிக மிக முக்கியம்; ●

சிறு சஞ்சிகைகளில் பாரதி ஆய்வுகள்

க. கைலாசபதி

இவ்வாண்டு — பாரதி நூற்றாண்டையொட்டி — தமிழ் நாட்டிலே வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் நூல்களை நோக்கும் பொழுது மொத்தத்தில் ஏமாற்றமே எழுகின்றது. அரசின் பல்வகைப்பட்ட ஆதரவுடனும் அல்லாமலும் மகாகவியின் படங்களை வெளியிடுவதும், ஏலவே வெளிவந்துள்ள நூல்களை — கவிஞனது படைப்புகளை — வெவ்வேறு வடிவத்திலும் ரூபத்திலும் வெளிக்கொணர்வதும் வணிக நோக்கின் மேலாதிக்கத்தையே துலாம்பரமாகக் காட்டுகின்றன. ஆரவாரம் அடங்குவது போலத்தோன்றினும், ஆழமான முயற்சிகள் அருந்தலாகவே உள்ளன.

நூற்றாண்டுக் கொண்டாட்டங்களின் போது, எதிர்பார்க்கக் கூடிய, எதிர்பார்க்க வேண்டிய கருத்தார்ந்த வீரர்ந்த கட்டுரைகளும் நூல்களும் விரல் விட்டு எண்ணிவிடக் கூடியனவாகவே இதுவரை வந்திருக்கின்றன; பாரதி அன்பர்களாலும் ஆய்வாளர்களாலும் ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கப்பட்ட சில ஆக்கங்கள் இன்னும் வெளிவந்ததாய்த் தெரியவில்லை. மகாகவியின் கவிதைகளைக் கால அடைவில் அமைத்துத் தருந்த குறிப்புகளிடன் வெளியிடும் முயற்சியை

சிதம்பர ரகுநாதன் மேற்கொண்டிருந்தார். பல வருடங்கள் செய்து வந்த தொகுப்பு வேலை இவ்வாண்டில் நிறைவுபெறும் என்று கருதப்பட்டது. ஆயினும் சிலபல காரணங்களினால் நூல் வெளியீடு தாமதமாகியிருப்பதாகத் தெரிகிறது.

கடந்த சில வருடங்களாகச் சென்னையிலே கிரமமாகவும் சிரமமெடுத்தும் இலக்கியப் பணி செய்து வந்திருக்கும் "இலக்கியச் சிந்தனை" என்ற நிறுவனம், பாரதியார் கவிதைகளின் மூல பாடத்தை, நிர்ணயஞ் செய்து அடக்கப்பதிவு ஒன்றை வெளியிடுவதாக இருந்தது. பாரதி வரலாற்று ஆய்வுகளில் முன்னோடியாய் விளங்கும் திரு. ரா. அ. பத்மநாபன் பதிப்பு முயற்சிக்குப் பொறுப்பேற்றிருந்தார். எனினும் அப்பெரு முயற்சி இப்போதைக்குக் கைவிடப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இது உண்மையில் பெரிய நஷ்டம் என்றே கூறவேண்டும்.

இக்குறையை ஈடு செய்யும் வகையில் தஞ்சாவூரில் உள்ள தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தினர் மூல பாடப்பதிப்பு ஒன்றை வெளியிட முயற்சிகள் எடுத்திருப்பதாகத்தெரிகிறது. ஆராய்ச்சி,

நூல் வெளியீடு, நூற் சேகரிப்பு முதலிய துறைகளில் ஆக்கபூர்வமான பணிகளைச் செய்து முடித்தல் வேண்டும் என்னும் துடிப்புடன் இயங்கும் துணைவேந்தர் வி. ஜி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள், பல்கலைக் கழகத்தின் வெளியீட்டுப் பிரிவின் வாயிலாக பாரதி பாடல்களின் 'சுத்த'ப் பதிப்பு ஒன்றை வெளிக்கொணர நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டிருக்கிறார். இதற்கென குழு ஒன்றும் நிறுவப்பட்டுள்ளது, பாரதி அன்பர் சிவி - விசுவநாதன் உட்படச் சில ஆர்வலர்கள் நடுவில் இடம் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதே தலைவர் மதிப்பிற்கும் பாராட்டிற்கும் உரியவரே. பணி எவ்வாறு இருக்கும் என்பதைப் பொறுத்திருந்துதான் பார்க்க வேண்டும் அல்லவா?

இத்தகைய ஒரு மந்தமான சூழ்நிலையிலே சில சஞ்சிகைகளிலே, குறிப்பாக அதிகம் பிரபலியம் பெற்றிராத சிறு சஞ்சிகைகளிலே அங்கங்கே சிந்தனையைத் தூண்டும் கட்டுரைகளும் குறிப்புகளும் இடம் பெற்று வருவதையும் கவனிக்கக் கூடியதாய் இருக்கிறது. என் கண்ணில் பட்டவற்றில் சிலவற்றை இங்குக் குறிப்பிடுகிறேன். "தமிழ்ப்பணி" என்னும் பெயரில் சென்னையிலிருந்து வந்து கொண்டிருக்கும் மாத இதழிற்குப் பொறுப்பாசிரியராக கிருட்டின சீனிவாசனும், சிறப்பாசிரியராகக் கவிஞர் வா. மு. சேதுராமனும் பணியாற்றுகிறார்கள். அச்சஞ்சிகையின் சித்திரை இதழ் பாரதி இதழாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது. கே. சி. எஸ். அருணாசலம் உட்படச் சிலரின் கட்டுரைகள் விதந்துரைக்கத் தக்கனவாயுள்ளன. அவற்றுள்ளும், 'பாரதியார் வரலாற்றில் பல சிக்கல்கள்' என்னும் தலைப்பில்

மா. சு. சம்பந்தன் சிந்தனையைத் தூண்டும் கட்டுரையை ஆரம்பித்திருக்கிறார். ஒரே விஷயத்தைப் பற்றி வேறுபடவும் மாறுபடவும் பாரதியைப் பற்றி எழுதியிருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டி முரண்களை நமது கவனத்துக்குக் கொண்டுவர முற்படுகிறார் சம்பந்தன். தமிழக அரசின் பரிசு பெற்ற அச்சுக் கலை (1957) என்ற நூலையும் வேறு சில பயனுள்ள நூல்களையும் எழுதியிருக்கும் மா. சு. சம்பந்தன் ஆரவாரமற்ற உழைப்பாளி. பாரதி ஆய்வாளர்கள் கருத்திற்கொள்ள வேண்டிய பல வினாக்களை அவர் எழுப்புகிறார். ஈழத்து இலக்கியத்தில் ஈடுபாடும் மதிப்பும் கொண்ட சம்பந்தனின் கட்டுரை முழுவதும் பெற்றுப் படிக்கத்தக்கது.

மதுரையிலிருந்து வரும் கலை இலக்கிய சிறு சஞ்சிகை 'விழிகள்'. இவ்வாண்டு சனவரி இதழில் ராம்சாமி என்பவர் 'எந்நாளும் அழியாத சோதிமிக்க நவகவிதை யாத்த ஸ்ரீமான் சுப்பிரமணிய பாரதிக்கு நூறு வயசு' என்னும் கட்டுரையை எழுதியிருக்கிறார். பாரதியை மனினப்படுத்திக் கொச்சைப்படுத்தும் முயற்சிகளைக் காரசாரமாகக் குத்திக்காட்டும் இக் கட்டுரையில், புதிய ஓர் அம்சம் இடம் பெற்றுள்ளது. பாரதியின் எட்டயபுர வாழ்க்கைக் காலத்தில் அவருடன் பழகியவர்கள், அவர்கள் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த இளைய தலைமுறையினர், இவர்களின் சிலரைக் கட்டுரையாசிரியர் பேட்டி கண்டு அறிந்து எழுதியிருப்பவை சுவையாக இருக்கின்றன. அவர்கள் கூற்றுப்படி அக்காலத்தில் ஊராள் பலர் பாரதியைக் 'கோட்டி' என்றே அழைத்தனர். கோட்டி என்றால் பைத்தியம் என்பது பொருள்.

"ஆனாலும் இந்தத் தேசியக் கவி உள்ளூர் ஜனங்களால் 'கோட்டி' என்று தான்கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றார் அய்யர் வீட்டுப் பிள்ளை அக்காரத்தில் அடக்கமாக இருக்காமல், கிடாய் மீசை வளர்த்தால் கோட்டி: அய்யர் வீட்டுப் பிள்ளை அந்நிய ஜாதிக்காரர்களின் வீட்டில் சாப்பிட்டதால் கோட்டி: ஜமீன்தாரிடம் கைகட்டிச் சேவகம் செய்யாமல் 'வந்தே மாதரம்' காரணமாக வெளியேறி ஒரு கோட்டிக்காரனுடன் சுற்றிக் கொண்டிருந்ததால் கோட்டி..... பாரதி சுற்றிக் கொண்டிருந்த கோட்டிக்காரன் கட்டைய மணியக்காரர் பற்றி பாரதி நண்பர்கள் யாருமே குறிப்பிடவில்லை. எட்டயபுரத்தில் யாரிடம் பாரதியைப் பற்றிக் கேட்டாலும் கட்டைய மணியக்காரரையும் பாரதியையும் சேர்த்தே குறிப்பிடுகின்றனர்..... 'பாரதி பிறந்த வீடு' என்று எட்டயபுரத்தில் பாரதி மாமா சாம்பசிவ ஐயர் வசித்த வீட்டை அரசு தந்தெடுத்து (தொல் பொருள் ஆய்வுத் துறை மூலம்), அதில் முதல் அறையில் 'பாரதி பிறந்த இடம்' என்றெழுதிய அட்டையை வைத்திருக்கிறது. அரசு எடுத்திருப்பது உண்மையில் பாரதியார் பிறந்த வீடு அல்ல?"

இவ்வாறு பல சுவையான சிந்திக்கவைக்கும் -- செய்திகளைத் தருகிறார் கட்டுரையாசிரியர் ராம்சாமி. பாரதியாரையும் அவரது கவிதைகளையும் உளவியல் நோக்கில் அணுகும் போக்கு இக் கட்டுரையில் இழையோடுகிறது. அது ஓரளவிற்கு உபயோகமான

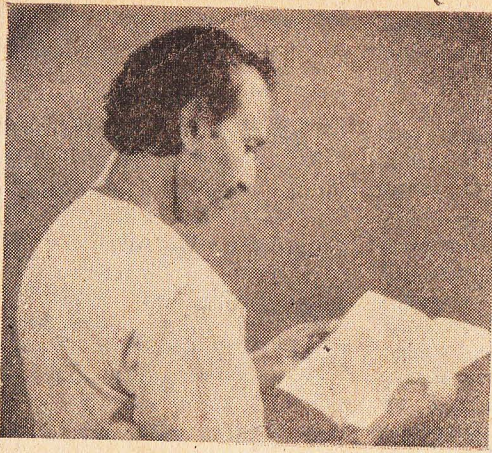
சென்னை
நர்மதா வெளியீட்டாளர்
சம்பந்தில் வெளியிட்ட

டொமினிக் ஜீவான்ஸ்
ஈழத்திலிருந்து
ஓர்
இலக்கியக்குரல்

இலக்கியப் பரப்பில்
ஒரு பரிணாம வடிவம்

தேவையானவர்கள் மல்லிகையுடன் தொடர்பு கொள்ளலாம்

தேயாயினும், நிதானத்துடன் கையாளப்பட வேண்டியது. சிறு சஞ்சிகை எழுத்தாளர்கள் சிலரின் துணிவும், 'அதிர்ச்சி வைத்திய' மனப்பாங்கும் கட்டுரையாசிரியரிடத்துக் காணப்படுவதும் குறிப்பிட வேண்டியதே. ஆயினும் பொறுமையும் ஆய்வு நோக்கும் பொருந்தாமையால். துணிச்சலான கருத்துக்களை நிறுவக் கூடிய சான்றோரைங்கள் தக்க படி தரப்படவில்லை. அவசரக் குறிப்புகளாகவே இவை தோன்றுகின்றன. உண்மையில் இக்கட்டுரையில் கூறப்பட்டுள்ள பல தகவல்கள் கூர்மையான ஆராய்ச்சிக்கும் கள ஆய்வுக்கும் உரியன. பாரதியின் நண்பரான வ. வே. சு. ஐயரைப் பற்றியும் அண்மையில் சில கட்டுரைகள் வெளிவந்துள்ள, இவையும் பயனுள்ளவை.

தூண்டில்

டொமினிக் டீவா

● இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் இருக்கும் இலக்கியத் தொடர்புகளை விரும்புவர்களுக்காகப் 'பேனா நண்பர்' பகுதியை வெளியிட்டால் என்ன?

தேடல் முயற்சி உள்ளவர்கள் சற்றுச் சிரமப்பட்டுத் தொடர்பு கொண்டிணைந்தான் அந்த உறவு நீடிக்கும் சலபமாக இருந்த இடத்திலிருந்து உறவை வளர்க்கவும் முடியாது, புதுப் பிக்கவும் இயலாது. எனவே பேனா நண்பர்கள் பகுதி மல்லிகைக்குத் தேவை எனக் கருதவில்லை.

● இலங்கையில் பல்வேறு பகுதிகளில் இருந்தெல்லாம் அதிகமான சிற்றிலக்கிய எடுகள் தலைகாட்டி வருகின்றனவே இவைகளுக்கு நீங்கள் கூறும் காத்திரமான ஆலோசனை என்ன?

எல்ல. ராஜ்ஜி
என்னுடைய ஆலோசனை இங்கு முக்கியமல்ல, எவர் சஞ்

சிகை தொடங்கினாலும் அது நமது நாட்டு இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஆரோக்கியம் ஊட்டுவது தான். சிற்றேடுகள் வருவது பல்வேறு கருத்து வடிவங்கள், மன அவசங்கள், புதிய எழுத்துக்கள் வருவதற்கு வாய்ப்பாகத்தான் அமையும். ஆனால் அதே சமயம் நின்று நிலைத்து நிற்கக் கூடியதாகப் பொருளாதார அடித்தளம் அவைகளுக்கு அவசியம் தேவை. இப்படியான அத்திவாரமமைந்த சஞ்சிகைகள் எத்தனை வந்தாலும் ஈழத்துத் தமிழ் வளர்ச்சிக்கு அவை நல்லதையே செய்ய இயலும்.

● தீபம் நா. பா. பற்றி தமிழக இலக்கிய உலகில் ஒரு பிரச்சினை அடிபடுகின்றதே, அதன் விவரம் என்ன?

பரந்தன். எம். ராஜகோபால்

தினமணிக் கதிரில் இருந்து அதன் நிர்வாகம் அவரை வெளியேற்ற முனைகிறது. அவரோ அதை விட்டு வெளியேற மறுக்க

கின்றார். அவருக்குப் பதிலாக கணையாழி கஸ்தூரி ரங்கனை ஆசிரியராக நியமித்துள்ளனர். திரு. நா. பா. தினமணிக்கதிர் மாத நாவல் பகுதிக்கு மாற்றப் பட்டுள்ளார் இதுவே பிரச்சினை. மிகப் பெரிய பத்திரிகை ஆதிக்க நிறுவனங்கள் உழைக்கும் பத்திரிகையாளர்களை இப்படி எடுத்தெறிந்து வீசுவது இன்று நேற்று நடக்கும் சங்கதியல்ல பிரபல பத்திரிகையாளர் சொக்கலிங்கத்தையும். புதுமைப்பித்தனையும் இதே நிர்வாகம் ஒரு காலத்தில் தூக்கி வீசியெறிந்ததை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. என்னதான் கருத்து வித்தியாசம் இருந்தாலும் உழைக்கும் பத்திரிகையாளர்களின் உழைப்பு உரிமை மறுக்கப்படும் பட்சத்தில் படைப்பாளிகள் அனைவரும் அந்த உழைக்கும் பத்திரிகையாளன் பக்கமே நின்று நியாயத்துக்காக வாதிட வேண்டும்: போராட வேண்டும்.

திரு. நா. பா. தினமணிக்கதிரில் பதவியேற்ற அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நானும் சென்னையில்தான் இருந்தோன். அவரைச் சந்தித்துப் பேசும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தபோது 'தீபம்' ஆசிரியர் எத்தனை சிரமப்பட்டாலும் இப்படி வேறொரு சஞ்சிகைக்கு விட வேண்டாம் போகக் கூடாது என்ற மாதிரி அவருடன் நேரில் பேசியதுண்டு. அவர் தனது பிரச்சினைகளையும் சொன்னார். முடிவு இப்படியாகிவிட்டது. திரு. நா. பா. வுக்காகக் குரல் கொடுப்பதில் ஓர் அபாயமும் உண்டு. இதே மாதிரிப் பிரச்சினை முன்னரும் அவருக்கு வந்திருந்தது. பலர் குரல் கொடுத்திருந்தனர். பின்னர் இதே நா. பா. தனது கருத்துக்களையே 'சட்' டென்று மாற்றிச் சமரசம் செய்த சம்பவமும் நமது கவனத்திற்குரியது. தனக்காக இன்று குரல் கொடுத்துப்

போராடுபவர்களை இதே நா. பா. நாளைக்குக் கை விட்டு விட்டுச் சமரசம் பேசினாலும் ஆச்சரியப் படுவதற்கில்லை.

● 'வைத்தியன் மகன் வைத்தியனாகத்தான் வேண்டுமென்பதில்லை' என்பதே உங்கள் கொள்கையாயினும் உங்கள் மகன் உங்களது துறையில் பிரவேசிப்பதை விரும்புவீர்களா? அதற்குரிய குணங் குறிகள் அவரிடம் தென்படுகின்றதா? அல்லது வேறு எந்த வகையிலேனும் உங்களது வாரிசு உருவாகிறதா?

முதலில் ஒன்றைச் சொல்ல விடுகின்றேன். வாரிசுகளில் எனக்கு நம்பிக்கையில்லை. எனவே வாரிசுகளை உருவாக்கும் பிரச்சினையே இங்கு எழுவதற்கில்லை. மகன் இன்று யாழ். இந்துக் கல்லூரி மாணவன். இடையிடையே சில உதவிகள் மல்லிகைக்குச் செய்து தருவது வழக்கம். அவனுக்கு வயது வந்து சிந்திக்கத் தெரிந்த பின்னர் எதுவாக ஆக விரும்புகின்றானோ, அதன்படியே அவன் ஆவதற்குச் சர்வ சக்திநிரமும் அவனுக்குண்டு. வாரிசுகளை நாமாக நினைத்து உருவாக்குவதில்லை. அவர்கள் தானாகவே எங்கிருந்தோ உருவாகி வருவார்கள்.

● விடயங்களை நுட்பமாக அவதானித்துப் படைப்பிலக்கியம் செய்யும் நீங்கள் பாரதியாரை முழுமையாகப் புரிந்து கொண்டிருப்பீர்கள். அவரை முழுக்க முழுக்க உங்களால் ஏற்றுக் கொள்ள முடிகின்றதா?

மட்டுவில்.

சி. சதாகிவம்

பாரதியாரிடம் பல முரண்பாடுகள் உண்டு. முற்று முழுதாக அவரை ஏற்றுக் கொண்டு தான் அவரது புகழ் பரப்ப வேண்டுமென்பதில்லை. எத்தனை

தான் முரண்பாடுகள் அவரிடம் இருந்த போதிலும் கூட, அந்தக் காலகட்டத்தில் அவரை விடச் சிறந்த மனிதாபிமானி, போராளி, சமூக, தேசியச் சிந்தனையாளன், மாகவிஞன் வேறெவருமே இருந்ததில்லை. இதுதான் அவரிடம் உள்ள மிகச் சிறந்த சிறப்பம்சம்.

● சிறு வயதில் நாடகங்களில் நடித்திருக்கும் அனுபவம் ஏதாவது உண்டா? அப்படியானால் அந்தச் சுவையான சம்பவமொன்றைச் சொல்ல முடியுமா?

முதலாம்.

ஆர், சந்திரன்

பள்ளிப் பருவத்தில் ஆசிரியர் 'செட்டியும் மூடனும்' என்றொரு நாடகம் பழக்கினார். அதில் மூடனை நான் நடித்தது இன்னும் எனக்கு ஞாபகம் இருக்கின்றது. நாடகம் முடிந்ததின் பின்னர் ஆசிரியர் என்னைப் பாராட்டும் போது சொன்ன வாசகமும் இன்னும் என் நினைவில் உள்ளது. 'அசலாக சரியான ஒரு மூடனைப் போலத்தான்ரா நீ நடிச்சாய். வேஷப் பொருத்த மெல்லாம் கனகச்சிதமாக அமைந்து விட்டது'

● நீங்கள் சமீபத்தில் தமிழகத்திற்குப் போகும் உத்தேசம் உண்டா? அப்படிக்கிட்டடியாகப் போகக் கூடிய சந்தர்ப்பம் வந்தால் அங்கு விரிவாகச் சுற்றுப் பயணம் செய்து அங்குள்ள சூடான இலக்கியப் பிரச்சினைகள் பற்றி அறிந்து வந்து கட்டுரை மூலம் எமக்கெல்லாம் தகவல் தர முற்படுவீர்களா?

நெல்லியடி.

த. குணசீலன்

ஆண்டு மலர் தயாராகிக் கொண்டிருக்கின்றது. அது முடிந்து இங்கு வெளியிட்டதன்பின்னர் நிச்சயமாக நான் தமிழ்

கத்திற்குச் சென்று வர இருக்கின்றேன். நீங்கள் எதிர்பார்ப்பதைப் போல கட்டுரை எழுதச் சந்தர்ப்பம் இருக்குமோ இல்லையோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் அங்குள்ள எரியும் இலக்கியப் பிரச்சினைகளை உற்றுணர்ந்து தெளிவாகப் புரிந்து வந்து உங்களுடன் கருத்துப் பரிமாற மறக்க மாட்டேன்.

● ரசிகமணி கனக செந்திரநாதனை இலக்கிய உலகம் மறந்து விட்டதா?

மன்றார்.

க. ஏரம்பு

அப்படி அவரை யாருமே மறந்து விடவில்லை. எழுத்தாளர்கள் சந்திப்புகளில் அவரைப் பற்றிப் பிரஸ்தாபித்து வருகின்றனர். பொது மக்களுக்கு இவைகள் தெரிந்திருக்கக் கூடிய அளவு தான். அவரது நெருங்கிய அன்பர்கள் கூடிய சீக்கிரம் செந்திரமாஸ்டருக்கு தகுந்த ஞாபக விழா நடத்துவார்கள் என்பதை எதிர்பார்க்கலாம்.

● நர்மதா வெளியீட்டினர் மிக அழகாகவும் தளிக் கவர்ச்சி நிரம்பியதாகவும் ஈழத்து இலக்கிய நூற்களை வெளியிடுகின்றனரே, ஏனையோரும் அப்படியாகத் தரமான புத்தகங்களை அவர்களிடம் வெளியிட என்ன செய்ய வேண்டும்? இனிமேல் வெளிவர இருக்கும் நூற்கள் என்னென்ன?

கொழும்பு - 6.

ஐ. ராமலிங்கம்

தரமான எழுத்துக்களைக் கொண்ட நல் நெஞ்சமும் பரஸ்பரம் புரிந்து கொள்ளும் மனப்பக்குவமும், எழுத்தாளர் ஐக்கியத்தில் பங்களிப்பும் இருந்தால் அற்புதமான வடிவில் அழகான புத்தகங்களை இன்று பதிப்பிக்கலாம்.

'நந்தி' யின் மலைக் கொழுந்து இரண்டாம் பதிப்பு வெளிவந்து விட்டது, சபா. ஜெயராசாவின் கட்டுரை இலக்கியம் நூலும். மேமன் கவியின் கவிதைத் தொகுதியும் இனிமேல் வெளிவர இருக்கின்றன. என் னி, பி. எச்சில் இருந்து செங்கை ஆழியான், அகஸ்தியர் ஆகியோரின் நாவல்கள் வெளிவர ஆயத்தமாகின்றன.

● நமது நாட்டைச் சேர்ந்த கணிசமான நல்ல எழுத்தாளர்கள் எல்லாம் நாட்டை விட்டுப் போகின்றனரே, இதுபற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

உடுவில்.

எஸ். சேனாராசு

நாட்டை விட்டுப் பணத்திற்காகப் பறப்பவர்களைப் பற்றி எனக்கென்று ஒரு கருத்துண்டு.

வாழ்க்கைப் பிரச்சினை, சிக்கல் காரணமாகப் போகின்றவர்கள் பற்றியும் ஒரு கருத்துண்டு. போவோர் வருவோரைப் பற்றி யெல்லாம் ஏன் கவலைப்படுகின்றீர்கள்? புதிய புதிய இளங்குருத்துக்கள் இன்று ஈழத்து இலக்கிய உலகில் துளிர் விட்டுப் பிரகாசித்து வளர்ந்து வருகின்றனவே, அவைகளுக்குப் பசனையிட்டு வளர்ப்போம், நல்ல அறுவடை கிடைக்கும்.

● மல்லிகை 18வது ஆண்டு மலர் தயாராகின்றது என அறிவித்திருந்தீர்களே, அந்த மலரில் என்னென்ன இடம் பெறும்?

கிரிமலை.

ப. வடிவேலன்

நர்மதாவின் புதிய நூல்கள்

- ✱ சரித்திர நாவல்கள்
- ✱ சுய முன்னேற்ற நூல்கள்
- ✱ மருத்துவ நூல்கள்
- ✱ ஜோதிட நூல்கள்
- ✱ பக்தி நூல்கள்
- ✱ தத்துவம், விஞ்ஞானம்
- ✱ தொழில் வழிகாட்டிகள்
- ✱ விற்பனை உரிமைபெற்ற நூல்கள்

நர்மதா பதிப்பகம்

நல்ல நூல் வெளியீட்டாளர்கள்
1, வியாசராவ் தெரு. தி. நகர்,
சென்னை 17.

ஏன் அவசரப்படுகிறீர்கள். கொஞ்சம் பொறுமையாக இருங்கள். மலர் வந்ததும் படித்துப் பாருங்கள். பின்னர் உங்களது அபிப்பிராயத்தை எழுதுங்கள்.

● உங்களுக்கு நகைச் சுவை உண்டா? உண்டா?

அச்சுவேலி. க. மதிமோகன்

மல்லிகைக் கேள்வி பதில் களைத் தொடர்ந்து எழுதி வருகின்ற என்னிடம் போயும் போயும் இத்தகைய கேள்வியைக் கேட்கிறீர்களே?

● உங்களுடைய எதிர்காலத் திட்டம் என்ன?

சண்டிலிப்பாய். ம. சிவராசன்

மல்லிகை இதழ்களை இன்னும் இன்னும் சிறப்பாக வெளிக்கொணர்வதற்கு உழைப்பது.

● இதுவரை காலமும் இலக்கிய உலகில் உழைத்து வருகின்றீர்களே, இதனால் நீங்கள் அடைந்த பயன் என்ன?

வவுனியர். எஸ். பரிணாமன்

என்னை நேசிக்கும் நண்பர்கள் பலரைப் பெற்றுள்ளேன். என்னால் நேசிக்கப்படும் பல நண்பர்களையும் பெற்றுள்ளேன்.

● குற்றங் குறை சொல்விச் செல்லியே வாழ்க்கையில் பலரை விரோதித்துக் கொள்ளும் மனப்பான்மை உள்ளவர்கள் பற்றி

நெடுந்தீவு. ம. இரயஜன்

அவர்களைப் பற்றி நீங்களோ நாளை கவலைப்படத் தேவையில்லை. இப்படிக்குற்றங் குறை சொல்விச் சொல்லியே வாழ்க்கையை ஒட்டுபவர்களை விட்டு அந்த வாழ்க்கையே ஒட்டமெடுத்து விடும்.

● தமிழ் நாட்டில் அரசியல் தலைவர்களான கருணாநிதி தமிழை, எம். ஜி. ஆர். தமிழினு என்ற சர்ச்சை நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகின்றதே, அது பற்றி.....

சுன்னாகம். எஸ். வீரபத்திரன்

இவர்களில் யார் உண்மைத் தமிழன் என்பது பற்றி இன்று யாருக்குமே கவலையில்லை. இவர்கள் மனிதர்களாக இருந்தாலே போதும், அதே சமயம் கஷ்டப்படும், அடிப்படை உழைக்கும் மக்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினையைத் திசை திருப்பித் தமது அரசியல் லாபத்தை அதன் மூலம் ஈட்டிக் கொள்ளாமல் சரியான திட்டத்தைத் தீட்டி மக்கள் முன் வைக்கப் பயந்து மிரண்டு போய்த்தான் இந்தச் சர்ச்சையை இவர்களே முன்னெடுத்துச் செல்லப் பார்க்கின்றனர். வயிறு பசித்திருக்கும் பாமரப் பொது மக்கள் இந்தச் சர்ச்சையால் வயிறு குளிர்ந்துவிட மாட்டார்கள்.

● தென்னிந்தியாவில் இருந்து வரும் சகல வார சஞ்சிகைகளிலும் 'சுஜாதா' வின் நாவல்கள் இடம் பெறுகின்றனவே, அவர் என்ன சிந்தித்துத்தான் எழுதுகின்றாரா?

புங்குடுதீவு. த. ராமநாதன்

சினிமா நட்சத்திரங்களுக்கு மார்க்கட் இருக்கும் போதே சம்பாதித்து விட வேண்டுமென்ற பேரவா இருப்பது போலத் தனக்கென்றே மார்க்கட் இருக்கும் போதே பணத்தையும் புகழையும் அப்படியே அப்பிக் கொள்ளலாம் என்பது சுஜாதாவின் திட்டமாக இருக்கலாம். தமிழ் நாடுதான் எதற்கும் இடம் கொடுக்குமே! சரி..... சரி..... சுஜாதாவின் காலமும் ஜாம் ஜாமென்று நடக்கட்டுமே!..... எமக்கென்ன போச்சு.....! *

பொறியியல், விஞ்ஞானம், கலை ஆகிய துறைகளில் பட்டப்படிப்புகளுக்கு; யாழ் நகரில் பிரபல கல்வி நிலையம்

(கொழும்பில் நான்கு வருடங்கள் பொறியியல் உயர் கல்விக்கூரிய வகுப்புகளை நடாத்தியவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது)

ENGINEERING (C. E. I.) LONDON Part I & II A/L 3 பாடங்களுடன்

GRADUATESHIP IN CHEMISTRY (A/L 3 பாடங்களுடன்)

CITY & GUILDS (London) Part I II & III (Electronics) Electrical Telecommunication)

DIPLOMA IN D'MANSHIP (O/L 3 பாடங்களுடன்)

QUANTITY SURVEYING / BUILDERS QUANTITIES

CHARTERED PRELIM

ஆகிய துறைகளில் வகுப்புகள் நடாத்தப்படுகின்றன

அச்சிட்ட பாடக் குறிப்புகள்; பலிற்சி வினாத்தாள்கள் என்பனவும் வழங்கப்படும்

இலண்டன் நிறுவனத்துடனான சகல தொடர்புகளும் எமது நிறுவனத்தினால் செய்து தரப்படும்

தொடர்பு முகவரி: DIRECTOR OF STUDIES

JASE INSTITUTES

(opp. Bank of Ceylon) STANLEY ROAD, JAFFNA.

Mallikai

REGISTERED AS A NEWSPAPER IN SRI LANKA

JULY 1982

Dealers in
**WALL PANNELLING
CHIPBOARD &
TIMBER**

With Best Compliments of

PL. SV. SEVUGANCHETTIAR

Phone: 24629

**140, ARMOUR STREET.
COLOMBO-12.**

இப்பத்திரிகை 2342, காங்கிரசுத்தலை வீதி, யாழ்ப்பாணம் முகவரியில் வசியவரும் ஆசிரியரும்
மாவலியப்பவருமால் சென்னைக்கு அனுப்பினால் மலர்லிசை சாதனங்களுடன் யாழ்ப்பாணம் ப்ரின்சர்
சுற்றுச்சூழல் அட்டை யா. ப. சீமா, எ. சீமா ஆகியவர்களுக்கு அச்சத்திலும் அச்சிடப்பெற்றது.